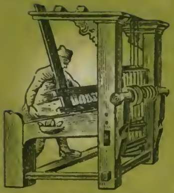
Digitized by Google

Ex libris

LUIGI FIRPO

26. 13. 27

FIRPO

3283

BIBLIOTECA NAZIONALE
TORINO

N. Lagomaggiore

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos perſæpè commoneant de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctiſsimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium nuper editum.

A S. D. N. VRBANO
Diuina prouidentia Papa VIII.

Necnon Conſtitutionum Apoſtolicarum hactenus editarum, quarum obſeruantia, & executio in eodem Decreto recolitur, in vnum Collectio.

Secunda Impreſſio, cum Additione.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. 1645.

LECTORI.

PROPRIO quandoque parcimus compendio, quò de alijs benemerentes efficiamur. Plurimùm mea intereſſet (benignè Lector) vt cuiuſque Cœnobij ſuperior Apoſtolicarum Conſtitutionum libros Cameralibus typis impreſſos ſibi pararet ad eas inibi perlegendas Cõſtitutiones ad Officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentes, de quarum obſeruantia, & executione vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos commoneant anno quolibet, S. D. N. D. VRBANVS PAPA VIII. ſpeciali decreto, quod mox ſubnectetur, prouidè, & oportunè præcepit: Verùm quia in eis omnibus Conſtitutionibus in quatuor Volumina redactis comparandis ſumptus magnus, puſillum autem

precij in huius libelli emptionem, impendetur, & ad eam alacrius omnes accedent; propterea libellum hunc, qui prælibatum Sanctiſsimi D. N. Papæ Decretum, Nec non Conſtitutiones ipſas, Summorum Pontificum hactenus editas, in eodemq. Decreto euocatas complectitur, & quidem minuſculo charactere compoſitum, vt paruus ille ſit, minoris valeat, emique facilimè à quoquam poſſit ad omnium vtilitatem, & commodum, in hanc formam redigi, meiſq. typis cudi curaui. Itaque (Amice lector) æqui, bonique facito, quod tui commodo futurum eſt, & mihi, vt proſim tibi, gratiſsimum. Vale.

Andreas Brogiottus.

DECRETVM.

Vt omnes Regularium Superiores ſuos ſubditos, & Religioſos per ſæpè commoneant de iniunčta omnibus obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctiſs. Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria v. Die xiv. Aprilis M. DC. XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D. N. D. VRBANO *Diuina prouidentia Papa VIII. ac Eminentiſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis.*

SAnctiſſimus Dominus noſter ſedulò incumbens, vt ea, quæ ſalubriter Apoſtolicis Decretis, & Conſtitutionibus ſtatuta, & ordinata ſunt, præſertim quæ

 ad

ad Sanctum Officium Inquiſitionis cõtra hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabiliter obſeruentur, & omnimodam ſortiantur executionem, diſtrictè mandat, & præcipit, Vt omnes Superiores cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ Regularis, aut cuiuſuis alterius Inſtituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, teneantur ſub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, alijſque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis, in perpetuũ ſemel ſaltem in anno, ideſt, feria ſexta poſt Octauam Aſſumptionis B. MARIÆ Virginis in publica menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialitèr conuocato, Et inſuper in quocũque Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos, commonere de iniuncta omnibus obſeruantia, & executione earumdem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium, ac præſertim.

Julij III. Conſtit. 11. incipit *Licet à diuerſis.* Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingeren-

rentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipſos Inquiſitores admittentes laycos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pij V. Conſtit. 82. incip. *Si de protegendis*. contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Miniſtris Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diæceſi, vel Prouincia, obeuntium, ſeu Accuſatorem, Denunciatorem, aut Teſtem, in cauſa fidei quomodocumque productum, vel euocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, aliòve exportantes alicuius prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliauè inſtrumenta, ſiue publica, ſiue priuata, vbicumque poſita, eorumq. complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel cuſtodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes Vinctum, prohibentes capiendum, captumvè eripientes, recipientes, occulentes, ſeù facultatem effugiendi dantes, ſeù id fieri iubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non ſecuto: nullatenus excuſandos, niſi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præ-

ſatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prędictorũ pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maieſtatis, eorumque filijs, irrogantur, & oblata reuelantibus impunitate.

Pij IV. Conſtit. 31. incip. *Cum ſicut nuper.* Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Cõfeſſionis ad inhoneſtos actus prouocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Greg. XV. Conſtitut. 34. incip. *Vniuerſi Dominici Gregis*, ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extenſiuæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcunque illæ ſint) ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiue ante, ſiue poſt immediatè, ſeũ occaſione, vel pretextu confeſſionis, vel extra occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut alio in loco ad audiendam Confeſſionem electo, ſolicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint. Et contra Cõfeſſarios non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſolicitatos eſſe, vt Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, ſolicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denũciandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtit. 21. incip. *Offi-*

cij noſtri partes. De Iuriſdictione Inquiſitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Miſſas celebrant, & ſacramentaliter confeſſiones audiunt. Clementis VIII. Conſtit.81. incip. *Etſi alias*. declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices laycos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut.79. incipien. *Apoſtolatus officium:* extenſiuæ ad minores 25.annis, dummodo vigeſimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V.Conſt.17.incip. *Cœli, & Terræ Creator*. Contra exercentes artem Aſtrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcunque Diuinationum genera, librosvè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Conſtit 113.incip. *Inſcrutabilia Iudiciorum Dei.* extenſiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII.Conſt.42.incip. *Cum ſicut.* Contra Italos, ne extra Italiam proficiſcantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat, minuſque eis in locis habitent. Et Greg.XV.Conſtit.28. incip. *Romani Pontificis.* contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Inſularũ adiacentium quouis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Conſtit. 26. incip. *Romanus Pontifex*. Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum, quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi Cauſas ſuorum ſubditorum ad Officium Sanctæ Inquiſitionis quomodolibet pertinentes.

Eiuſdem Conſtit. 97. incip. *Regis pacifici*. Innouatoriæ Conſtitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum: Impoſitionis maiorum pœnarum in trāſgreſſores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos. Et Gregorio XV. Conſtit. 19. incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter auditis*. ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis aſſerēdi Beatam MARIAM Virginem conceptam eſſe in peccato originali.

Gregor. XV. Conſt: 27. incip. *Romanus Pontifex in ſpecula*. reuocatoriæ quarumcumque Conceſſionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Conſtitut. extenſiuæ ad quoſcumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos. incip. *Alias fel. rec. Greg. Papa XV. ſub Dat. Romæ 20. Decembris* 1631.

Eiuſdem Conſtit. 40. incip. *Apoſtolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Conſtit. 114. incip. eo modo. reuocatoriæ licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros

bros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Conſtit.37.incip.*Sanctiſſimus Dominus Noſter ſolicitè animaduertens*. De imaginibus non dum à Sede Apoſtolica Canonizatorũ,vel Beatificatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis non proponendis:Tabellis,aut luminaribus ad eorum ſepulchra non apponendis: eorumvè geſtis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis,aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis ſuæ Conſtit.50.incip. *Sanctiſſimus Dominus Noſter pro debito ſui Paſtoralis officij*.De libris vbicumque compoſitis,de quacumque materia tractantibus,ab his qui degunt in Statu Eccleſiaſtico,non tranſmittendis aliò,vt imprimãtur,ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam ſine Ordinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiuſdem Sanctitatis Suæ Conſt.ſub Dat.Romæ die 5. Nouemb. 1631. incip. *Cum ſicut accepimus*. Quod Conſtitutiones Apoſtolicæ in cõcernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editæ,& in poſterum etiam ſuper quacumque alia reedendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant,niſi in

edendis illi ſpecialiter excipiantur.

Et inſuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conſeruentur ita, vt ab eiſdem ſubditis Religioſis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque huiuſmodi commonitione publico documento ſtatim certiorem facere Congregationem Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Vrbe. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io: Antonius Thomaſius S. *Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Not.*

Anno Milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio, Indictione prima, Pontificatus Sanctiſs. D.N. D. Vrbani Diuina prouidentia Papæ Octaui, die verò ſeptima Menſis Iunij ſupradictæ Litteræ, ſiue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctiſſimi D. Noſtri Papæ *Curſorem.*

Sequun-

Sequuntur Conſtitutiones relatæ in ſupraſcripto Decreto.

XI.

Contra impedientes Inquiſitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes. Et contra ipſos Inquiſitores, admittentes laicos ad criminis hæreſis cognitionem.

IVLIVS EPISCOPVS An. 1551.
Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Licet à diuerſis Romanis Pôtificibus prædeceſſoribus noſtris, etiam per ſpeciales conſtitutiones in corpore iuris inſertas, fuerit rite & ſalubriter ſancitum atque decretum, vt ſęculi poteſtates, & Domini temporales, ac prouinciarum, ciuitatum, terrarum, & locorũ quorumcunque rectores, quibuſcumque dignitatibus vel officijs, aut nominibus cenſeantur, diœceſanis Epiſcopis, & inquiſitoribus hæreticæ prauitatis in ipſo inquiſitionis negocio faueant & aſſiſtãt, nemoq. ex prædictis poteſtatibus, dominis & rectoribus, eorumq. officialibus de crimine hæreſis, cum mere ſit eccleſiaſticum, quoquo modo cognoſcat vel iudicet, neque diœceſano Epiſcopo, vel

Inquiſitores à multis impediebantur in eorum officijs ſub varijs prætextibus.

In-

Inquiſitori ipſius inquiſitionis negocio incumbenti ſe opponere, aut ipſum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxilium, aut fauorem ſcienter dare audeat, perpetuæ damnationis ſententia in eos qui contra prædicta fecerint promulgata, quam ſi per annum animo ſuſtinuerit pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur: vſque adeo tamen in omnibus fere, non ſolum Italiæ, verum etiam alijs prouincijs, ciuitatibus, terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mundanæ gloriæ proceſſit ambitio, vel ſacrorum Canonũ inſcitia, vel eccleſiaſticæ diſciplinæ contemptus, vt in animarum ſuarum perniciem, atque interitum, diœceſanos Epiſcopos & Inquiſitores à Sede Apoſtolica inſtitutos inquiſitionis officium exercẽtes, alij ſub iuſtitiæ prætextu, ne vlli ſcilicet fiat iniuria, impedire, alij vero ſub pietatis colore, vt ſontes ſcilicet ſeuerius puniantur, ſe ipſis diœceſanis Epiſcopis & Inquiſitoribus adiungere, & vna cum eis de ipſo hæreſis crimine cognoſcere, proceſſus formare, formatoſque ſuo iudicio ſubmittere non erubeſcant.

Põtifex ideo præcipit, vt nemo impediat Inquiſitores in negocio Inqui-

§. I. Cui ſane morbo iam nimis late progredienti, ſolitam ac ſalutarem Eccleſiæ medicinam pro noſtra paſtorali ſolicitudine afferre cupientes, ſæculi poteſta-

teſtates, dominos temporales, ac prouinciarum, ciuitatũ, terrarum, & locorũ rectores ſupradictos, necnon quaſcunque alias ſeculares perſonas, tam priuatas quam publico quouis munere fungentes, requirimus & monemus, ac eius IESV CHRISTI Redemptoris noſtri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne diœceſanos Epiſcopos, & Inquiſitores ipſos in ſuo inquiſitionis negocio, vllo modo impediant, ſeu perturbent, neque ſe in hæreſis crimine cognoſcendo, vel iudicãdo, quouis, etiam aſſiſtentiæ & fauoris, colore, cauſa, vel occaſione (niſi quatenus ab ipſis diœceſanis Epiſcopis, aut Inquiſitoribus, ſpontanea & libera eorum voluntate fuerint requiſiti) ſe ingerant, ordinationes, prouiſiones & leges quaſcunque, de ipſius criminis cognitione latas ſacris canonibus obſiſtentes, & Eccleſiaſticam iuriſdictionem impedientes ſine mora abrogent & deleant, prout etiã nos eas omnes inualidas fuiſſe & eſſe decernimus & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis & deletis haberi volumus & mandamus.

ſitionis, nec ſe ingerat in cognoſcen. crimine hæreſis niſi ab Inquiſitoribus requiſitus.

§.2. Qui monitis his noſtris non obtemperauerint, quiue ſcienter in prædictis conſilium, auxilium, aut fauorem dederint, nouerint ſe, non ſolum per ſa-

Inobedientibuſq. & eorũ fautorib pœnas hic expreſſas impon.

cras

cras dictorum prædeceſſorum noſtrorũ conſtitutiones, verum etiã per hanc noſtram ſanctionem ſiue ſententiam & declarationem perpetuo duraturam(quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli, ac noſtra in ipſos non obtemperantes,quacunque illi præfulgeant dignitate, in his ſcriptis proferimus) communione fidelium,& omnium eccleſiaſticorum ſacramentorum perceptione priuatos , ac maledictionis , ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematiſq. & maioris excõmunicationis mucrone percuſſos,ita vt nemo vnquam in præmiſſis delinquẽs, niſi à nobis & ſucceſſoribus noſtris canonicè intrantibus,etiam prætextu quarumcunq. facultatum, conceſſionum & gratiarum , etiam confeſſionaliũ nuncupatarum, etiam à nobis & d. Sede hactenus emanatarum,vel in poſterum emanandarum, ſpecificam & expreſſam, ac alias quam per verba generalia, de præſentibus noſtris litteris mentionem non facientium , præterquam in mortis diſcrimine,abſolui poſſit.

Inquiſitorib. etiam eaſdẽ pœnas infligit laicos cognoſcere de crimine hæreſis.

§.3. Quibus etiam cenſuris ipſos diœceſanos Epiſcopos,& Inquiſitores ſubiacere volumus,ſi laicos ſecum quomodocunque de ipſo crimine cognoſcere, aut iudicare permiſerint.

VI

§. 4. Vt autem præmiſſa omnia, ad eorum, quorum intereſt, notitiam deducantur, nulluſque de eis ignorantiam iuſte prætendere poſſit; volumus & Apoſtolica auctoritate decernimus, quòd præſentes litteræ per aliquos Curſores noſtros, aut Notarios publicos in Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Eccleſiæ Lateranen. ac Cãcellariæ Apoſtolicę valuis, necnon acie Campi Floræ, vt moris eſt, publicentur, earum exemplo in ſingulis valuis & acie huiuſmodi affixo & dimiſſo. Nulli ergo &c. Iuſſio publicandi hanc bullam.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, quintodecimo Calend. Aprilis, Pontificatus noſtri anno ſecundo. D.P.Ann.2. 18. Martij.

Lecta & publicata fuit die Veneris ſancti in Capella Sanctitatis ſuæ, dum diuina celebrarentur officia.

Anno Domini 1551. *indictione nona, die vero* 24. *menſis Martij, Pontificatus S.D.N. Iulij diuina prouidentia Papæ III. anno eius ſecundo. Retroſcriptæ litteræ affixæ & publicatæ fuerunt in valuis ſeu portis Principis Apoſtolorum de Vrbe, & ſancti Ioannis Lateranen. & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon* Publicatio.

non in acie Campi Floræ, dimiſſis copijs per nos Petrum Gomez Freyle, & Franciſcũ Muños, S.D.N. Papæ Curſ.
Ita eſt, Petrus Gomez Freyle Curſor, manu propria.
Ita eſt. Franciſcus Muños Curſor, manu propria.
Petrus Leobodie Magiſter Curſorum.

LXXXII.

Contra offendentes ſtatum, res, & perſonas ſanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, eorumq. filios, necnon complices, & fautores.

Edita An. D. 1569.

PIVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Forma publicandi.

SI de protegendis cæteris omnibus Eccleſiæ miniſtris, quos in fidem & cliẽtelam noſtram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana inſidet; quãto maiore ſtudio eam nos ſolicitudinem capeſſere neceſſe eſt, vt qui in ſacro Inquiſitionis hæreticæ prauitatis officio verſantur, ſub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes,

quæ-

quæque munera ad exaltationem Fidei Catholicæ exequantur?

§.1. Cum itaque eius generis impiorum vis quotidie magis inualeſcat, qui omnibus malis artibus prædictum officiũ ſubuertere, miniſtroſque functionibus diſturbare moliuntur, eo iam nos detruſit neceſſitas, vt nefariam & ſceleſtam illorum audaciam acerbiore caſtigationis verbere reprimamus. Cauſa huius Conſtit.

§.2. Hac igitur generali conſtitutione de Fratrum noſtrorum cõſilio ſancimus, vt quicunque ſiue priuatus, ſiue cuncta ciuitas, ſiue populus, ſiue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo Illuſtris, quemuis ex Inquiſitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notarijs, alijſve miniſtris prædicti officij, vel Epiſcoporum id munus in ſua diœceſi aut prouincia obeuntium, ſeu accuſatorem, denunciatorem, aut teſtem in cauſa Fidei quomodocunque productum vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, ſeu perterrefecerit, Offendẽtes, ſeu impediẽtes perſonas Inquiſitorum &c.

§.3. Quiue Eccleſias, ædes, aliaſue res, ſiue publicas, ſiue priuatas, officij, aut miniſtrorum, expugnauerit, inuaſerit, incenderit, expilauerit, aut libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliaue inſtrumenta, ſiue publica ſiue priuata, vbi- Bonaq. diripientes.

cunque poſita combuſſerit, diripuerit, ſeu interuerterit, ſeu ex incendio aut direptione, aut alio quocunque modo, illa exportauerit, ſeu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, ſiue capiendi, ſiue comburendi, ſiue ſupprimendi cauſa fuerit, ſiue res, aut perſonas, ſeruari defendiue prohibuerit.

Et carceres frangētes, &c pœnas hic deſcriptas incurrunt.

§.4. Quiue carcerem, aut aliam cuſtodiam, ſeu publicam ſeu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, ſeu emiſerit, capiendum prohibuerit, captumue eripuerit, receperit, occuluerit, ſeu facultatem effugiendi dederit, ſeu iuſſerit id fieri, qui cætum, concurſumue fecerit, ſiue vt aliquid prædictorum fieret omnes accommodauerit, ſiue alias auxilium, conſilium, aut fauorem, publice vel occulte, in quolibet prædictorum ſcienter præſtiterit; licet nemo occiſus, nemo verberatus, nemo extractus, emiſſus vel ereptus; nihil expugnatum, nihil effractum, ſuccenſum, direptumue, nullum denique damnum re ipſa ſit ſecutum: nihilominus is ſit anathemate præſentis canonis auctoritate ligatus. Idem quoque læſæ maieſtatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocunque alio beneficio, temporali & perpetuo eo ipſo priuatus, ſecularis iudidicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipſas pœnas exigat, quæ damnatis primo

ca-

capite dictæ legis per conſtitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebuſq. omnibus fiſci iuribus applicatis, vti etiam eſt de damnatis hæreticis per ſanctiones canonicas conſtitutum: eius filij paternę infamię ſubiecti, omnis & cuiuſcunque hæreditatis, & ſucceſſionis, donationis, & legati, ſiue propinquorum ſiue extraneorum omnino ſint expertes; eiſdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

§.5. Nemo autem expurgationem habere, aut cauſam vllam proponere vel prætendere poſſit, qui tantum nefas in contemptum & odium huius Officij admiſerit, niſi contrarium per claras probationes docuerit ſe feciſſe. Quod porro de prædictis, eorumq. filijs ſtatuimus; illud idem de omnibus clericis, & preſbyteris ſecularibus, & quorumuis Ordinum etiam exemptorum regularibus; & quacunque etiam Epiſcopali, & maiori dignitate præditis; ac etiam priuilegio quomodocumque ſuffultis, decernimus exequendum: ita vt ipſi beneficijs & officijs omnibus eccleſiaſticis, præſentium auctoritate priuati, per iudicem eccleſiaſticum, hæreticorum more degradentur, demum poteſtati ſeculari traditi; pœnis prædictis laicorum inſtar ſubijciantur.

Delinquentes claras tūmodo probationes in contrarium adducere poſſunt.

§.6. Pontificum tamen cauſis, nobis

> Epiſcoporũ tamen cauſæ Rom. Pontif. reſeruantur.

& ſucceſſoribus noſtris reſeruatis, vt requæſita, & nobis renunciata, contra eos ad depoſitionem, & alias pœnas prædictas procedamus, vti criminis atrocitas videbitur poſtulare.

> Intercedẽtes pro præfatis delinquẽtib. hæreſis pœnas incurrũt.

§. 7. Quicũque autem pro talibus veniam petere, aut aliàs intercedere tentauerint, in eaſdem illas pœnas, quæ in hæreticorum fautores à ſacris conſtitutionibus inferuntur, ipſo facto ſe nouerint incidiſſe.

> Reuelantes huiuſmodi delicta, impunitatem conſequũtur.

§. 8. Verum ſi quis etiam huiuſmodi criminum conſcius, vel affinis, ſiue religionis ſtudio, ſiue pœnitẽtia ductus, rem adhuc incognitam retexerit, ſupplicio liberetur.

> Forma ſeruãda in abſolutionibus huiuſmodi criminũ à Pont. conceden.

§. 9. Cæterum, eam omnium & quarumcunque abſolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum & reſtitutionum, etiam ad famam & honores, ita deinceps habendam optamus, vt ſucceſſores noſtri nullas niſi ſaltem ſemeſtri poſt cuiuſq; aſſumptionem ad huius dignitatis faſtigium excurſo, ac precibus apud ſupremũ officium Inquiſitionis hic inſtitutum verificatis, concedant. Decernentes, omnes & quaſcunque huiuſmodi abſolutiones, habilitationes, & reſtitutiones, quæ precibus ſic nõ verificatis de cætero fient, nemini prorſus prodeſſe, ſed nec præſentibus, niſi to-

to ipſarum tenore ad verbum inſerto, & gratia ex certa Romani Pontificis ſcientia facta, & propria manu ſubſignata, vlla in parte derogari, nec derogatum cenſeri debere, & ſi illis ex quacunque cauſa aliter derogari contigerit, derogationes huiuſmodi nullius prorſus fore roboris & momenti.

§.10. Iubemus igitur vniuerſos & ſingulos Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Epiſcopos, & cæteros Eccleſiarũ Prælatos, per vniuerſum Orbem conſtitutos, vt per ſe vel alium ſeu alios, præſentes litteras, aut earum exempla, in ſuis quiſque prouincijs, ciuitatibus, diœceſibus, & locis ſolemniter publicari, & quãtum in ſe eſt, firmiter obſeruari procurent: Cõtradictores quoſcunque, per cenſuras & pœnas eccleſiaſticas, appellatione poſtpoſita compeſcendo, ipſaſq. cenſuras & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Deputatio executorum.

§.11. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Derogatio contrariorũ.

§.12. Volumus autem vt præſentium exempla etiam impreſſa edantur, eaque Notarij publici manu, & cuiuſcunque Curiæ eccleſiaſticæ, vel Prælati ſigillo obſignata, eãdem illam prorſus fidem vbi- Fides tranſumptorum.

 que

que locorum faciant, quam ipſæ præſentes facerent, ſi eſſent exhibitæ vel oſtẽſę.

Obteſtatio in Principes. §.13. Cæterum, omnes orbis terrarũ Principes, quibus gladij ſecularis poteſtas ad malorum vindictam eſt permiſſa, per eam quam ſe tueri promiſerunt Fidem, obteſtamur, ita ſuas quiſque partes, ſiue in præſtando miniſtris prædictis auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animaduerſione, interponere, vt eorum quoque præſidijs miniſtri ipſi tanti officij munus pro Dei æterni gloria, & religionis incremento feliciter exequantur, ampliſſimum à Domino præmium recepturi, quod Fidei prædictæ aſſertoribus in æternæ beatitudinis conſortio præparauit.

Sanctio pœnalis. §.14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ ſanctionis, legationis, ſtatuti, decreti, iuſſionis, obteſtationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attẽtare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum &c.

Dat. P. An. 4. 1 Aprilis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingẽteſimo ſexageſimonono, Cal. Aprilis, Pontific. noſtri anno 4.

Ego

Ego Pius V. Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus. PP.ſubſcr.

Vtinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.

F. Card. Piſanus Epiſc. Hoſtieñ. Cardinalium ſubſcriptiones.
Io.Card. Moronus Epiſc. Portueñ.
Chriſtophorus Madrucius Epiſcop. Præneſtiñ.
Otho Card. Truchſes Epiſc. Albañ.
A. Card. Farneſius Vicecanc. Epiſcopus Tuſculañ.
Io.Bapt. Cicada Epiſc. Sabinen. Cardin. S. Clem.
Ego Ph.Card. à Burdeſia.
Ego Antonius Card. Granuelanus.
Ego Franciſcus Card.Pacecus.
Ego Hieron.Card.de Corrigio.
Ego Io.Franciſeus Card. de Gambara.
Ego Nicolaus Card.de Sermoneta.
Ego Ind. de Aualos Card.Aragona.
Ego M.Antonius Card. Columna.
Ego Ptolemæus Card. Comenſis.
Ego P.Card. de Sancta Cruce.
Ego Z.Card.Delphinus.
Ego Hu.Card.S.Sixti.
Ego Iuli s Cardinalis Vrbinas.
Ego Fuluius Card.Peruſin.
Ego Io. Riccius Card.Politianus.

Ego Scipio Card. Piſarum.
Ego Iacobus Card. Sabellus.
Ego Aloyſius Card. Cornelius.
Ego Alexander Card. Cribellus.
Ego Guido Card. Vercellus.
Ego Guilelmus Card. Sirletus.
Ego F. Michael B. Card. Alex. Camer.
Ego Hieron. Card. de Claraualle.
Ego Ludouicus Card. Madrutius.
Ego Innocentius Card. de Monte.
Ego Hieron. Card. Simoncellus.
Ego Ferd. Card. de Medicis.
F. Cardinalis Alciatus.
Io. Paulus Cardinalis ab Eccleſia.
A. Cardinalis Caraffa.

Anno à Natiuitate Domini 1569. Indictione 12. die vero 2. menſis Maij, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D.N.D. Pij diuina prouidentia Papæ V. anno 4. retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, dimiſſis in locis præfatis præſentibus litteris per aliquantulum temporis ſpatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum, & Ioannem Bernotũ prælibati Sanctiſſ. D.N. Papæ Curſ.
Antonius Clerici Mag. Curſorum.

In-

XXXI.

Inquiſitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confeſſionis, ad actus inhoneſtos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA QVARTVS, *Ven. fratri Archiepiſcopo Hiſpalenſi in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali.*

Edita A. D. 1561.

CVm ſicut nuper, non ſine animi noſtri moleſtia, accepimus, diuerſi Sacerdotes in Regnis Hiſpaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœceſibus curam animarum habentes, ſiue eam pro alijs exercentes, aut aliàs audiendis confeſſionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confeſſiones abutantur, nec illi, & qui id inſtituit Domino Deo, & Saluatori noſtro IESV CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhoneſtos, dum earum audiunt confeſſiones alliciendo, & prouocando, ſeu allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiuſmodi Creatori

Quidam Sacerdotes abutendo Sacramẽto Pœnitentiæ, mulieres in actu confeſſionis ad actus inhoneſtos prouocant.

tori noſtro recôciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus diaboli tradendo, in Diuinæ Maieſtatis offenſam, animarum perniciem, & Chriſti fidelium ſcandalum non modicum.

Contra quos iſte Pont. ab Inquiſitorib. hæreticę prauitatis inquiri decernit.

§. 1. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica recte ſentiunt, Sacramentis in Eccleſia Dei inſtitutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præſentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, ſeu alios à te deputandum, ſeu deputandos, contra omnes, & ſingulos Sacerdotes dictorum Regnorum, acillarum Ciuitatum, & Dięceſum de pręmiſſis quomodolibet diffamatos, tam ſeculares, quam quorumuis etiam exemptorũ, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinũ Regulares, cuiuſcunque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & præeminentiæ exiſtant, tam ſuper præmiſſis, quam ſuper Fide Catholica, & quid de ea ſentiant diligenter inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæreſi quouis modo ſuſpectos à Sede Apoſtolica conceſſarum continentiam & tenorem procedas; ac culpabiles repertos

Locus reſtitutus.

pertos iuxta exceſſuum ſuorum qualitatem, prout iuris fuerit punias, eas etiam, ſi & prout iuris fuerit faciendum, debitâ præcedente degradatione, ſecularis Iudicis arbitrio puniendas tradendo.

§.2. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Eccleſiarum & Monaſteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipſi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis ſub quibuſcunque tenoribus & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet conceſſis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Contrarijs derogat.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die decimaſexta Aprilis, millesimo quingenteſimo ſexageſimoprimo, Pont. noſtri anno ſecundo. D. P. An. 2. die 16. Apr.

Con-

Confirmatio, & ampliatio Conſtitutionis Pij IV, editæ contra Sacerdotes in confeſſionibus ſacramentalibus Penitentes ad turpia ſolicitantes.

Edita An. D. 1621.

GREGORIVS PAPA XV,
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

VNiuerſi Dominici gregis curam, quamquam immeriti, cæleſti diſpoſitione gerentes, ſedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conſeruetur immunis, multoque maiori ſtudio prouidere, vt omnis peſtis ab ijs auertatur, quibus alios ſanandi officium eſt commiſſum; ne quod Euangelica ſcripta Nos admonent, ſale infatuato, non ſit in quo ſaliatur, & ad nihilum proſit vltra, niſi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pontt. contra ſolicitantes ad turpia pœnitentes, leges edixerũt.

§. 1. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prędeceſſoribus noſtris quibuſdam in locis prouiſum fuit, vt impium, ac nefandum ſcelus, quod non ſolum inter Chriſtifideles non eſſe, ſed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad ſacras audiendas cõfeſſiones deputatus, ſacroſancto Pęnitentiæ Sacramento, ſolicitando

tando pęnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aſpidem porrigat, & ex cæleſti medico infernalis veneficus, ex patre ſpirituali proditor execrabilis animarũ reddatur; idcirco Nos ea, quæ his pernicioſiſſimis diaboli inſidijs arcendis certis locis ſalubriter conſtituta ſunt, vt nullibi deſiderentur, quantum ex alto conceditur, prouideñ duximus.

§.2. Alias ſiquidem à fel. record. Pio Papa IV. prædeceſſore noſtro emanarũt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiſcopo Hiſpaleñ. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori generali. Cum ſicut nuper &c. pag. 27. Pius IV. ſuam deſuper edidit conſt. quę eſt ſupr. p. 27.

§.3. Igitur vt litteræ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obſeruentur; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtra, ac de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum, præinſertas litteras huiuſmodi, ac omnia & ſingula in eis contenta, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus; illiſq. omnibus & ſingulis inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus; illaſq. non ſolum in præ- Hic Pont. illam præcipit inuiolabiliter obſeruari.

dictis

dictis Hiſpaniarum Regnis; ſed in quibuſuis Chriſtiani orbis partibus firmiter & inuiolabiliter obſeruari præcipimus, & mandamus.

Imò plenius cōtra huiuſmodi ſolicitantes in cōfeſſionibus, & eorum occaſione diſponit.

§.4. Ac præterea, ne in futurum de pęna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eoſdem procedendi ab aliquo dubitari poſſit; ſtatuimus, & decernimus, & declaramus, quòd omnes & ſinguli Sacerdotes tam ſeculares, quam quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubiectorum Ordinum, Inſtitutorum, Societatum, & Congregationum regulares cuiuſcumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti exiſtāt, qui perſonas, quæcumque illæ ſint, ad inhoneſta, ſiue inter ſe, ſiue cum alijs quomodolibet perpetranda, in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiue ante, vel poſt immediatè, ſeu occaſione, vel prætextu confeſſionis huiuſmodi, etiam ipſa confeſſione non ſecuta, ſiue extra occaſionem confeſſionis in confeſſionario, aut in loco quocumque, vbi confeſſiones Sacramentales audiantur, ſeu ad confeſſionem audiendam electo; ſimulantes ibidem confeſſiones audire; ſolicitare, vel prouocare tentauerint; aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſiue tractatus habuerint, in officio ſanctæ Inqui-

ſitionis

ſitionis ſeueriſſimè, vt infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores,& locorum Ordinarios omnium Regnorum,Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuerſi orbis Chriſtiani in ſuis quemque Diæceſibus, & Territorijs per has noſtras litteras, etiam priuatiuè quo ad omnes alios ſpecialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſuper his cōtra prædictos ſimul,vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis Fidei, iuxta Sacrorum Canonū formam, necnon Officij Inquiſitionis huiuſmodi conſtitutiones, priuilegia, conſuetudines, & decreta diligenter inquirant, & procedant:& quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles repererint; in eos pro criminum qualitate, & circumſtantijs, ſuſpeñ ab executione ordinis, priuationis beneficiorum,dignitatum, & officiorum quorumcunque,ac perpetuæ inhabilitatis ad illa,necnon vocis actiuæ,& paſſiuæ, ſi regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum abſque vlla ſpe gratiæ, aliaſq. pœnas decernant, eos quoque, ſi pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curiæ ſæculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Vene-

Cardinalibus Inquiſitorib. generalib arbitrium circa probationes, & pœnas cōcedit.

rabilibus Fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictū tam enorme, & Eccleſiæ Dei tam pernicioſum, remaneat, ob probationum defectum, impunitum, cum difficilis ſit probationis, teſtibus etiam ſingularibus, concurrentibus præſumptionibus, indicijs, & alijs adminiculis, delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ ſæculari, vt præfertur, reum tradendum eſſe, pronunciandi.

Obſtantiæ tolluntur.

§. 6. Non obſtañ omnibus, quæ dictus prædeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Confeſſores ſcientes ab alijs pœnitētes, fuiſſe ſollicitatus moneant eos, vt Inquiſitorib. vel Ordinarijs denūciēt.

§. 7. Mandantes omnibus Cōfeſſarijs, vt ſuos pœnitentes, quos nouerint fuiſſe ab alijs vt ſupra ſolicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſolicitantes, ſeu vt præfertur tractantes, Inquiſitoribus, ſeu locorum Ordinarijs prędictis: quod ſi hoc officium prætermiſerint, vel pœnitentes docuerint non teneri ad denunciandum Confeſſarios ſolicitantes, ſeu tractantes, vt ſupra; ijdem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant.

Tranſumptis credendum.

§. 8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo

gillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra vbique habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§. 9. Quodque eædem pręſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranẽ, ac Principis Apoſtolorũ de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixę, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Publicatio in Vrbe omnes afficit.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris, die xxx. Auguſti MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo. Dat. P. An. 2. die 30. Aug.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidẽtia Papæ XV. Anno eius Secundo: retroſcripta Conſtitutio ſiue litteræ Apoſtolicæ affixæ fuerunt ad valuas S. Ioannis Lateranẽ, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXI.

Edita A. D. 1574.

Iuriſdictio Inquiſitorum hæreticæ prauitatis, in eos qui ad ordinem Presbyteratus minime promoti, Miſſas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum miniſtrant.

GREGORIVS PAPA XIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

OFficij noſtri partes ſedulo præſtare tenemur, vt dubia, quæ varijs doctorum opinionibus hinc inde diuerſa ſentientibus agitantur, ad iuriſdictionem Sanctiſſimi Officij Inquiſitionis hæreticæ prauitatis pertinent, noſtræ declarationis oraculo (prout ratio ipſa ſuadere videtur) dilucidentur; vt nulla cuiquam dubitandi occaſio in poſterum relinquatur.

Dubium, an qui non ſunt in Ordine presbyteratus & miſſas celebrāt &c. poſſint ab Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis puniri.

§. 1. Ad aures noſtras ſiquidem nuper peruenit, multos eſſe qui dubitent, an contra eos, qui in ſacro Presbyteratus ordine non conſtituti, Miſſas celebrare, confeſſiones audire, ac abſolutionem impartiri, ac ſi fuerint, per officium Sanctiſſimę Inquiſitionis hęreticæ prauitatis in Hiſpaniarum Regnis inſtitutum, & illius Inquiſitores procedēdum, vel etiam animaduertendum ſit; ac hi, qui talia patrauerint, per Inquiſitores prędictos puniri

niri debeant. Nam etſi multorum ſententia affirmetur, prędictum delictum ab Inquiſitoribus plectendum eſſe, hiſce præſertim temporibus, quibus hęretici temere audent proferre, etiam ſeculares eorum Sacramentorum miniſtros eſſe poſſe, non deſunt tamen hi, qui contrariæ adhęrent opinioni. vnde plerunque per eorundem Regnorum Inquiſitores, diuerſa feruntur in huiuſmodi cauſis ſuffragia.

§. 2. Nos itaque, vt omnis difficultas dubitatioque tollatur, animaduertentes, eos qui Presbyteratus ordine non ſunt inſigniti, & ſe in adminiſtrandis dictis Sacramentis ingerunt, facto catholicam veritatem impugnare, quæ ſolos Presbyteros miniſtros eorundem Sacramentorum conſtituendo, illis duntaxat, quibus eadem munera congruere exiſtimauit, committi voluit, eorum qui in Presbyteratus ordine non conſtituti Miſſas celebrant, ac confeſſiones audiunt, vt pręfertur, cognitionem & punitionem, etiã ad Inquiſitionis officium, & Inquiſitores antedictos pertinere, & quod huiuſmodi delicti ratione, aduerſus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquiſitores prædicti valeãt, Apoſtolica auctoritate pręſentiũ tenore perpetuo declaramus, & diffinimus. Declaratio quod poſſint.

Et ita, & non aliter iudicetur.

§. 3. Et ita ab omnibus & ſingulis Ordinarijs,& delegatis iudicibus, ſublata eis & eorum cuilibet quauis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter,vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Quibuſcunq. non obſtan.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis, necnon iuribus municipalibus legibus regnorum prædictorum pragmaticiſq. ſanctionibus,ac ſtatutis & conſuetudinibus Ciuitatum & locorum quorumcunque dictorum regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis,priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis forſan per nos,ac quoſcunque alios Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ſub quibuſuis verborum formis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis,etiam Motu proprio,& ex certa ſciētia, ſeu de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,vel ad ſupplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum conceſſis & confirmatis. quibus omnibus illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque con-

ſtarijs quibuſcunque.

Datum Romæ apud ſanctum Marcū, ſub annulo Piſcatoris, die vj. Auguſti, milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto. Anno à Natiuitate Domini, Pōtificatus autem noſtri Anno tertio. D. P. An. 3. 6. Auguſti.

L X X X I.

Quod Inquiſitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos qui ad preſbyteratus ordinem non promoti, Miſſas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ miniſtrant, præuia degradatione, Curiæ ſeculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII. Edita An. D. 1601.

Ad perpetuam rei memoriam.

ET ſi alias fel. rec. Paulus Papa Quartus prædeceſſor noſter, ad nefariam & ſacrilegam quorundam hominum temeritatem coërcendam, qui cum ad ſacrum presbyteratus ordinem minime promoti ſint, Sacerdotis tamen auctoritatem ſibi temerè aſſumentes, Miſſarum celebrationem vſurpare, & Sacramentū Pœnitentiæ miniſtrare præſumunt, decreuerit huiuſmodi delinquentes à San-

Paulus IV. cuius Bullam nō inueni decreuit, ab Inquiſitoribus tradēdos eſſe Curiæ ſeculari, auctoritatem Sacerdotis vſurpantes.

ctæ Inquiſitionis Iudicibus tradi debere Curiæ ſeculari debita animaduerſione puniendos.

Sixtus V. illud innouauit, (ſed neq. eius Conſtit. poſui vti bene hic relatam.)

§. 1. Et poſtea rec. mem. Sixtus Papa Quintus etiam prædeceſſor noſter, prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac ſerio obſeruari mandauerit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiuſmodi decretorum ac pœnarum, contra ipſos, vt præfertur, inflictarum, illis ſe minime ſubiacere, & obnoxios eſſe putent, ac propterea ſe ab eiſdem liberari, & abſolui poſſe prætendant.

Hic modo Pont. eorum criminis grauitate penſata.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiuſmodi perditos & nefarios homines ad ſacrum Presbyteratus ordinem nō promotos, Miſſarum celebrationem vſurpare præſumentes, non ſolū actus idololatriæ ſaltem extrinſece, ſeu per externa & viſibilia Religionis & pietatis ſigna exercere, ſed etiam quantum in ipſis eſt, efficere vt Chriſtifideles, qui credunt eos ordinatos eſſe, & rite conficere Sacramentum Euchariſtiæ, idololatriæ crimen ignoranter incurrant, purum, videlicet Panem & Vinum, tāquam verum Chriſti Domini Noſtri Corpus & Sāguinem, eiſdem adorandum proponentes. Confeſſiones autem audientes, non ſolum Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem cōtemne-

temnere, verum etiam Chriſtifideles decipere, dum ſcilicet inique ſibi aſſumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem abſoluendi à peccatis, magno cum periculo, & ſcandalo plurimorum.

§. 3. Propterea, vt grauiſſima hæc ſcelera committentes, poſthac debito ſupplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, ac matura deliberatione, deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, S. Inquiſitionis Iudicum conſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prędeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes; hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus atque ſtatuimus, vt quicunque non promotus ad ſacrum Presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel ſacramentalem confeſſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquitionis, vel locorum Ordinarijs tanquam Eccleſiæ miſericordia indignus, à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, rite degradatus, ſtatim Curiæ ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus. Eoſdē ab Inquiſitoribus, vel Ordinarijs, degradatos, Curiæ ſeculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

§. 4. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Contraria tollit.

conci-

concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus & ſingulis, illarum tenores pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Hanc Conſtit. publicari præcipit. §.5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari, aut prętendi numquam poſſit, atque pręſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus illas ad valuas S. Ioannis Lateraneñ & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Florę more ſolito publicari & affigi, atque ijs inde amotis earũdem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaq. huiuſmodi publicatione, omnes qui in Vrbe poſt menſem, qui vero extra eam & citra Montes, poſt quatuor menſes, qui demum vltra Montes fuerint poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere, & arctare, acſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptis illius credi mandat. §.6. Ac præterea mandamus earundẽ pręſentium litterarum exemplis etiam impreſſis, & manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ muni-

tis,

tis, eandem prorſus fidem haberi, quæ hiſce præſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pontif. noſtri Anno Decimo. D. P. A. 10. 1. Decemb.

Anno à Natiuitate Domini 1601. Indictione 14. die verò 5. menſis Decembr. Pontif. Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Clementis diuina prouidentia Papæ Octaui, Anno eius X. Supradicta Conſtitutio fuit affixa ad valuas Sancti Ioannis Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Hieronymum Lutium Sanctiſs. D. N. Papæ Curſ.

LXXIX.

Ampliatio Conſtitutionis à Clem. Octauo contra non promotos ad ſacrum Presbyteratus ordinem, ſacramentales confeſſiones audientes, aut Miſſã celebrantes, Curiæ ſæculari præuia degradatione tradendos editæ, ad omnes etiam minores vigintiquinque annis, dummodo vigeſimum ætatis annum compleuerint.

VR-

Edita A. D. 1627.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

APoſtolatus officium, cui meritis licèt imparibus, diſponente Deo, præſidemus, à Nobis poſtulat, vt quantum Nobis ex alto conceditur, delinquēdi fiduciam compeſcamus, in ijs præſertim, quorum eò ſacrilega proceſſit audacia, vt ſe beneficio minoris ętatis, ſpretis Apoſtolicis conſtitutionib., confoueāt in delictis, quorum ſtatutis pœnis ſe idcirco iactant minimè ſubiacere.

Clemēs VIII ediditConſt. 81. ſup. p. 45.

§. 1. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicet Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Etſi aliàs felicis recordationis Paulus Quartus, vt ſupra pag. 39.

Nonnulli nō minore ætatem pœnas in d. Conſtit. inflictas, paruipendunt.

§. 2. Cum itaque ſicut accepimus, nōnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confiſi, & legum indulgentia freti, pœnas à d. Clementis prædeceſſoris conſtitutione in huiuſmodi delinquentes ſtatutas paruipendere præſumant.

Quarè Pont. declarat ætati 25. annis non excuſari, dummodo 20. annum cōpleuerint.

§. 3. Nos deteſtantes, & quantum in Nobis eſt, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrociſſimo hoc ſcelere Catholicam veritatem,

tem, quæ ſolos Presbyteros dictorum Sacramentorum miniſtros eſſe docuit, facto impugnant, negotio huiuſmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum noſtrorum ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium generalium Inquiſitorum coram Nobis habita, maturè diſcuſſo, inhærentes conſtitutioni prædictæ, alijsq. decretis per fel. recordat. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos prædeceſſores noſtros contra ſimilia perpetrantes editis, eaq. etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine ampliantes, & extendentes, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione ſtatuimus, & decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, qui impoſterum ad ſacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Miſſam celebrare, aut ſacramentalem confeſsionem audire præſumpſerit, ætate minoris annis vigintiquinque nō excuſetur, quominus eidem Clementis conſtitutioni ſubijciatur, dummodo vigeſimum ſuæ ætatis annum compleuerit.

§. 4. Ipſeque non promotus ſic delinquens, nulla habita conſideratione præfatæ minoris ætatis, ſiue Laicus, ſiue Clericus ſæcularis, aut cuiuſuis Ordinis, Cōgregationis, Societatis, etiam de neceſſitate exprimendæ regularis, aut cuiuſuis

Sicq. delinquentes Regulares Curiæ ſæculari plectendos tradi mādat.

al-

alterius inſtituti, etiã quantumuis exempti, & priuilegiati, Nobiſq. & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiecti, necnon Militiarum quarumcumque etiam Sancti Ioannis Hieroſolymitani fuerit, tradatur Curiæ ſæculari pœnis debitis plectendus.

Ita iudicari decernit.

§. 5. Sicque & non aliter per quoſcumque ſanctæ Inquiſitionis Iudices & Inquiſitores, etiam generales Sãctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & locorum Ordinarios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quo circa omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodolibet ſpectabit, in virtute ſanctæ obedientię diſtrictè præcipiẽdo mandamus, quatenus ſtatutum, decretum, & conſtitutionem hanc noſtram inuiolabiliter obſeruent, & obſeruari faciant.

Contrarijs detogat.

§. 6. Non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in Concilijs, etiam generalibus editis, in corpore Iuris clauſis, necnon Legibus, Statutis, Decretis, Conſuetudinibus, & Priuilegijs, ad fauorem minorum vigintiquin-

tiquinque annis, quomodolibet,& vbicumque locorum editis, ac alias in ipſorum fauorem facientibus, Apoſtolica etiam confirmatione, ac iuramento, & ſeu quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum ten. præſentibus pro ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§.7. Volumus autem, harum litterarum publicationem, & affixionem fieri iuxta formam in prędicta Clementis cõſtitutione præſcriptam, eaſque publicatas, & affixas omnes intra Vrbem, & extra tam citra, quàm vltra montes, & mare poſt tempus in ipſa Clementis cõſtitutione præfixum arctare, & afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent. Hanc Conſt. iuxta formã Clem.v. publicari præcipit.

§.8. Mandamus pariter, vt earũdem tranſumptis etiam impreſſis, manuque Notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ munitis, eadem, quæ præſentibus hiſce adhiberetur fides, adhibeatur. Tráſumptis fidem iubet.

Datum Romę apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die xxiij. Martij 1628. Pontificatus Noſtri anno quinto. D.P.A.5. die 23. Martij.

Anno

Anno à Natiuit. Domini Noſtri IESV Chriſti Milleſimo ſexounteſimo vigeſimo octauo, Indictione vndecima, die vero decima Septembris, Pontificatus in Chriſto Patris, & D.N.D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius ſexto, retroſcriptæ Litteræ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerũt ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen et Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Cãpi Floræ, dimiſſis præſentibus litteris per aliquãtulum temporis ſpatium, vt moris eſt, affixis, ac deinde amotis, poſtea earumdem exempla etiam impreſſa, & affixa relicta fuerunt per nos Franciſcum Pignoccatum, & Camillum Fundatum S.D.N. Papæ Curſores.

Brandimartes Latinus S.D.N. Papæ Curſor, pro Mag. DD. Curſorum.

XVII.

Contra exercentes artem Aſtrologiæ iudiciariæ, & alia quæcumque diuinationum genera, libroſque legentes vel tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS SERVVS *Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Edita An. D. 1585.

COeli & Terræ Creator Deus, quem vnum Omnipotentem corde credimus ad iuſtitiam,& ore confitemur ad ſalutem, etſi homini, quem ad imaginem & ſimilitudinem ſuam creauit, mẽtem dederit, quæ non ſolum diuino Fidei lumine illuſtrata, myſteria illa cognoſceret,quæ humanam intelligentiam ſuperant, ſed etiam naturæ ſuæ vi, magno licet cum labore, præclara multa inueſtigaret, atque intelligeret; tamen vt ſuperbum animal homo non altum ſaperet, ſed timeret, & immenſam Conditoris ſui maieſtatem humi ſtratus veneraretur, ſibi ſoli eorum quæ euentura ſunt, ſcientiam & futurarum rerum cognitionem reſeruauit. Solus enim ipſe, cuius oculis omnia nuda, & aperta ſunt, & ad intimas hominum cogitationes penetrat, & conſequentes eorum actiones intuetur, ſolus ipſe, qui vocat ea quæ non ſunt, tanquam ea quæ ſunt, omnia præſentia, & ante oculos poſita habet, ſolus denique omnia & ſingula quæcumque totius temporis decurſu, & ſæculorum ætatibus futura ſunt, ab omni æter-

Multa mala proueniũt ex arte Aſtrologiæ iudiciariæ Magicæ, Negromantię, & ſimiliũ

nitate nouit, & admirabili prouidentia diſpoſuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitas ignorat, ſed nec dæmones ipſi præſentire poſſunt. Quare idolorum in futuris annunciãdis falſitatem & imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum adhibebant, vanitatem irridet Spiritus Sanctus apud Iſaiam illis verbis: Annunciate quæ ventura ſunt in futurũ, & ſciemus, quia Dij eſtis vos: & in nouo teſtamento CHRISTVS Dominus diſcipulorum ſuorum de futuris euentis paulo cupidius inquirentium, interrogationem graui illa reſpõſione retudit, qua etiam omnium fidelium ſuorum curioſitatem coercuit. Non eſt veſtrum ſcire tempora vel momenta, quę Pater poſuit in ſua poteſtate. Nec vero ad futuros euentus & fortuitos caſus prænoſcendos (futuris euentibus ex naturalibus cauſis neceſſario vel frequenter prouenientibus, quę ad diuinationem non pertinent, duntaxat exceptis) vllæ ſunt veræ artes aut diſciplinæ, ſed fallaces, & vanæ improborum hominum aſtutia, & dæmonũ fraudibus introductæ, ex quorum operatione, conſilio vel auxilio, omnis diuinatio dimanat, ſiue quod expreſsè ad futura manifeſtanda inuocentur, ſiue quod ipſi prauitate ſua, & odio in genus humanum, occultè, etiam præter hominis in-

intentionem ſe ingerant & intrudāt vanis inquiſitionibus futurorum, vt mentes hominum pernicioſis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipſis cognita ſunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum ſcientia, ſed naturæ ſubtilioris acumine; & alijs quibuſdam modis, quos hominum obtuſior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non eſt, in huiuſmodi futurorū contingentium, & fortuitorum euentuū inquiſitione, & præcognitione, diaboli operationem ſe, fallaciter immiſcere, vt ſua fraude ac dolis, miſeros homines à via ſalutis auertat, & laqueo damnationis inuoluat. Quæ cum ita ſint, nonnulli hæc fideliter & religiosè, vt debent, non attendentes, ſed curioſa ſectantes, grauiter Deum offendunt, errantes ipſi & alios in errorem mittentes. Tales inprimis ſunt Aſtrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam falſamque ſyderum & aſtrorum ſcientiam profitentes, diuinęque diſpoſitionis ordinationem ſuo tempore reuelandam præuenire audaciſſimè ſatagentes, hominum natiuitates ſeu genituras, ex motu ſyderum, & aſtrorum curſu metiuntur, ac iudicant futura, ſiue etiam

præſentia & præterita occulta, atque ex pucrorum ortu & natali die, ſiue quauis alia temporum & momentorum, vaniſſima obſeruatione & n tatione, de vniuſcuiuſque hominis ſtatu, conditione, vitę curſu, honoribus, diuitijs, ſobole, ſalute, morte, itineribus, certãminibus, inimicitijs, carceribus, cędibus, varijs diſcriminibus, alijſque proſperis, & aduerſis caſibus & euentibus præcognognoſcere, iudicare, & affirmare temerè pręſumunt, non ſine magno periculo erroris & infidelitatis; cùm S. Auguſtinus pręcipuum Eccleſię lumen, eum, qui hęc obſeruat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit, qui interrogat, Chriſtianam fidem & baptiſmum pręuaricaſſe, affirmet, vt illos merito Apoſtolus arguat atq; increpet illis verbis: Dies obſeruatis, & menſes, & tempora, & annos: timeo vos ne forte ſine cauſa laborauerim in vobis. Hi igitur leuiſſimi & temerarij homines in miſerandam animarum ſuarum ruinam, graue fidelium ſcãdalum, & Chriſtianę Fidei detrimentum, futuros rerum euentus, & quęcumque proſpere vel aduerſe obuentura ſunt, ac actus humanos, ea denique quę ex libera hominum voluntate proficiſcuntur, aſtris ſyderibuſq. aſcribunt, eiſq. eam facultatem, vim, ſeu virtutem & efficaciã

tribuunt ſignificandi futura; et ad pręcognita ita inclinandi, vt ſic omnino nec aliter euentura ſint, atque ob eam cauſam de ijs rebus omnibus iudicia facere, prognoſtica, prędictiones, et præcognitiones ſibi aſſumere, et palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes et imperiti, alijque nimis creduli et imprudentes tantam fidem præſtãt, vt ex huiuſmodi iudiciorum, et prædictionum præſcripto, aliquid certo eſſe credãt aut ſperent. Quorũ ſanè et mendacium magiſtrorum temeritas, et infelicium diſcipulorum credulitas magnopere deplorãda eſt, qui vel diuinis litteris admoniti non intelligũt hominis præſtantiam, cui Cœli et Stellæ, et clariſſima Cœli ſydera Sol et Luna; Deo ita diſponente, non imperant, ſed inſeruiunt. Sic enim Moyſes populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne forte eleuatis oculis ad Cœlum, videas Solem et Lunam, et omnia aſtra Cœli, et errore deceptus adores ea, et colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in miniſterium cunctis gentibus, quæ ſub Cœlo ſunt. Sed quid ſydera mirandum eſt homini ſeruire? nonne nobiliſſimę Intelligentię Angeli ipſi, omnes ſunt adminiſtratorij ſpiritus, in miniſterium miſſi propter eos, qui hęreditatem capiunt ſalutis? nam rationa-

les oues ita diligit Deus, vt non ſolum Epiſcopos, quemadmodum à S. Ambroſio ſcriptum eſt, ad tuendum gregem ordinauerit, ſed etiam Angelos deſtinauerit. Prçclarè etiam S. Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaquęque habeat ab ortu natiuitatis in cuſtodiam ſui Angelum delegatum. Quod ſi Angeli homines cuſtodiunt, quid aduerſus Angelorum cuſtodiam et tutelam aſtra moliri, aut efficere poterunt, quę cum ipſis Angelis nullo modo ſint comparãda? Nec ſane hoc loco prętereunda eſt eximij Eccleſię Doctoris, et Beatiſſimi Pontificis Magni Gregorij ſententia, qui Priſcillianiſtas hęreticos vnumquẽque hominem ſub conſtitutionibus ſtellarum naſci putantes, magno rerum et verborum pondere confutat. Abſit, inquit, à fidelium cordibus, vt aliquid eſſe Fatum dicant, vitam quippe hominum ſolus hanc Conditor, qui creauit adminiſtrat, neque enim propter ſtellas homo, ſed ſtellę propter homines factę ſunt, et ſi ſtella fatum hominis eſſe dicitur, ipſis ſuis miniſterijs ſubeſſe homo perhibetur. Vtinam inſani homines hęc ſaperent, et intelligerẽt, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis. Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid ſciſcitemini, vt polluamini per eos.

Neque enim quę Chriſtiana et vera pietas repellit ac damnat, tanto ſtudio inueſtigarent, ijſdemq. miſere ſe decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines et curioſi, vel impij et irreligioſi, qui futurarum et occultarum aliarum rerum notitiam adeo anxie habere ſtudent, vt ob eadem pręnoſcenda et inueſtiganda, in diuinę legis offenſionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantię, Hydromantię, Aeromantię, Pyromantię, Onomantię, Chiromantię, Necromantię, alijſq. ſortilegijs et ſuperſtitionibus, non ſine dęmonum ſaltem occulta ſocietate, aut tacita pactione, operam dare, ſeu illis, ac ſortibus, illicitis taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verētur. Alij vero aliquas priſtinę et antiquatę ac per Crucis victoriam proſtratę Idololatrię reliquias retinentes, quibuſdam auguriјs, auſpicijs, ſimilibuſve ſignis, et vanis obſeruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem ſunt, qui cum morte fœdus ineunt, et pactum faciunt cum Inferno, qui ſimiliter ad occultorum diuinationem, ad inueniendos theſauros, vel ad alia facinora perpetrāda, etiam expreſſa cum diabolo pactione facta, in manifeſtam ſuarum perniciem animarum, nefarias magicę artis incan-

tationes, inſtrumenta et veneficia adhibent, circulos et diabolicos characteres deſcribunt, dęmones inuocant, aut cõſulunt, ab eis reſponſa petunt, aut accipiũt, eis preces et thuris, aut aliarũ rerũ ſuffimẽta, ſeu fumigationes, aliaue ſacrificia offerunt, cãdelas accendũt, aut rebus ſacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus ſacrilege abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obſequia præſtant, cultum venerationemue tribuunt, aut annulum vel ſpeculum, aut paruas phyalas ſibi fabricant, aut fabricari curant, ad dæmones in eis alligandos, ſeu includendos, vt putant, ad reſponſa ab ipſis inde petenda, aut habenda. Alij præterea etiam in corporibus obſeſſis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus, dæmones de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt; vt merito ab eis, quos Dominus in Euangelio tacere imperauit, vanas, mendaceſque referant reſponſiones. Alij quoque pręſtigiatores, frequentius vero mulierculæ quædam ſuperſtitionibus deditæ, in phyalis, ſeu vaſculis vitreis aqua plenis, vel in ſpeculo accenſis candelis, etiam benedictis ſub nomine Angeli Sãcti, & Albi, diabolum omnium malorum ſatorem ſupplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoque

etiam oleo perunctis, eundem omnium fallaciarum Architectum orant,vt ſimiliter futura, vel occulta quæuis ſpectra, & apparentes imagines, ſeu phantaſticas viſiones ſibi oſtendat; aut ab eodem patre mendacij diabolo alijs incantationibus, aut varijs ſuperſtitioſis obſeruationibus, futurorum, & occultorũ huiuſmodi veritatem quærunt, & hominibus prędicere contendunt. Quorum omniũ, quos ſupra enumerauimus,conſimilis impietas parem exitum habet: nimirum, quod dæmonis pręſtigijs, ac dolis, tum qui diuinant tum qui diuinationem expetunt, illuſi ac deluſi miſerrime reperiuntur. Itaque cum futuros euentus in ſeipſis conſiderare antequam fiant, ſit Dei proprium, illud neceſſario conſequitur, vt Aſtrologi, & alij prædicti, qui huiuſmodi futura prenunciare, aut pręnoſcere quocunque modo, niſi Deo reuelante audent, iniuſtè, atque impudenter, quod Dei eſt ſibi aſſumant & vſurpent. Sic fit,vt dum ab eis, quod ſolius eſt Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Diuina Maieſtas grauiter lædatur,fidei integritas violetur,& animabus pretioſo Chriſti sãguine redemptis, peſtis,atque exitium importetur.

§.2. Et licet iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex decreto ſacri Ordinarijs ideo iuſſum fuit vt eiuſ-

modi artes, & libros extirparēt, ſed extirpatio experta non fuit.

ſacri generalis Trident. Concilij confecti, illud inter cætera conſtitutum fuerit, vt Epiſcopi diligenter prouiderent, ne huiuſmodi Aſtrologiæ iudiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus ſucceſſibus fortuitiſue caſibus, aut ijs actionibus, quæ ab humana voluntate pendent, certo aliquid euenturum affirmare audent, permiſſis tamen iudicijs, & naturalibus obſeruationibus, quæ nauigationis, agriculturæ, ſiue medicæ artis iuuandæ gratia conſcripta fuiſſent. Libros vero omnes, & ſcripta Geomantiæ, Hydromantię, Chiromantiæ, Necromantiæ, ſiue in quibus continentur ſortilegia, veneficia, auguria, auſpicia, incātationes artis magicæ, prorſus reijci, & aboleri curarent. Non tamen errorum corruptelarum, delictorum, & abuſuum prędictorū extirpationi vſque adeo prouiſum eſt, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curioſius vigeāt, cum valde frequenter, detectis diaboli inſidijs, diuinationum, ſortilegiorum, & variarum ſuperſtitionum omnia plena eſſe in dies detegantur.

Hic itaq. Pōtif. Aſtrolog. iudiciarios, Mathemat. Diuinatores, & cęt. ab

§. 3. Nos, igitur, qui pro noſtro paſtoralis officij munere Fidei integritatem inuiolatam conſeruare debemus, & animarum ſaluti proſpicere, quantum diui-

na

na gratia adiutrice poſſumus,ex paternæ charitatis viſceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus diuinationum,quæ diabolo auctore ad fidelium deceptionem à prędictis curioſis, vel perditis hominibus fieri ſolent.Cupientes prętereà ſanctam illam Chriſtianæ Religionis ſimplicitatem, præſertim vbi agitur de ſumma Creatoris Dei poteſtate,ſapientia, & prouidentia, ab omni erroris labe,integrâm atque incorruptâ, vt par eſt,retineri. Volentes quoque prędictę falſæ credulitati, ac huiuſmodi illicitarum diuinationum, & ſuperſtitionũ, deteſtabili ſtudio, & execrandis flagitijs,atque impuritatibus occurrere,vt de Chriſtiano populo merito dici poſſit, quod de antiquo Dei populo ſcriptum eſt. Non eſt augurium in Iacob, neque diuinatio in Iſrael. Hac perpetuo valitura conſtitutione, Apoſt. auctoritate ſtatuimus,& mandamus, vt tam contra Aſtrologos,Mathematicos,& alios quoſcumque dictæ iudiciariæ Aſtrologiæ artem,prętęrquam circa agriculturam,nauigationem, & rem medicam in poſterũ exercentes,aut facientes iudicia, & natiuitates hominum, quibus de futuris contingentibus ſucceſſibus,fortuitiſque caſibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euenturum

Ordinarijs, & ab Inquiſitoribus ſeuere coerceri mandat.

affir-

affirmare audent,etiam ſi id ſe non certo affirmare aſſerant,aut proteſtentur, quã contra alios vtriuſque ſexus, qui ſupradictas damnatas,vanas, fallaces, & perniciosas diuinandi artes, ſiue ſcientias exercent, profitentur & docent, aut diſcunt, quiue huiuſmodi illicitas diuinationes,ſortilegia, ſuperſtitiones, veneficia,incantationes,ac præmiſſa deteſtanda ſcelera & delicta, vt prefertur, faciũt, aut in eis ſe quomodolibet intrõmittũt, cuiuſcumque dignitatis,gradus, & conditionis exiſtant, tam Epiſcopi & Prælati, Superiores, ac alij Ordinarij locorum, quam Inquiſitores hæreticæ prauitatis vbique gentium deputati, etiamſi in pleriſque ex his caſibus antea non procedebant, aut procedere non valebant,diligentius inquirant & procedant, atque in eos ſeuerius Canonicis pœnis, & alijs eorum arbitrio animaduertant.

Libroſq. harum artium retineri vetat.

§.4. Prohibentes omnes, & ſingulos libros,opera, & tractatus huiuſmodi iudiciariæ Aſtrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ,Necromantiæ,Artis Magicæ, aut in quibus ſortilegia,veneficia, auguria, auſpicia, execrabiles incantationes,ac ſuperſtitiones continentur, ac vt ſupra in memorato Indice interdictos ſub cenſuris, & pœnis in eo contentis à qui-

quibuſcumque Chriſtifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, ſed illos Epiſcopis & Ordinarijs locorum, vel Inquiſitoribus prædictis præſentari, & cõſignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate ſtatuimus, & mandamus, vt contra ſcienter legentes, aut retinentes libros & ſcripta huiuſmodi, ſeu in quibus talia continentur, ſimiliter ijdem Inquiſitores liberè, & licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere poſſint.

§.5. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſq. contrarijs quibuſcumque. Clauſulæ derogatoriæ.

§.6. Vt autem præſentes noſtræ litteræ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, iubemus illas in valuis Baſilicarum S.Io.Lateranen.& Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi ſeu appendi, eiſque detractis, ipſarũ exempla etiam impreſſa eiſdem in locis affixa relinqui. Iuſſio pub. in Vrbe.

§.7. Et inſuper vniuerſis & ſingulis venerabilibus Fratribus noſtris Patriarchis, Primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, locorum Ordinarijs & Prælatis, necnon Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet conſtitutis, per hæc committimus, & in virtute ſanctæ obędientiæ diſtrictè præcipiendo mandamus, vt Et extra.

per ſe vel aliū ſeu alios eaſdem præſentes litteras, poſtquam eas receperint, ſeu earum notitiam habuerint, in ſuis & ſingulis parochialibus Eccleſijs, dum in eis populi multitudo ad diuina conuenerit, deinde vero ſemel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari ſermone publicent, aut publicari faciant.

Fides exemplorum.

§.8. Quia vero difficile foret præſentes litteras ad ſingula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit, deferri, volumus vt earum tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac paruo ſigillo Sanctæ Romanæ & vniuerſalis Inquiſitionis, aut alicuius Prælati, vel Curiæ eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio & extra vbique locorum adhibeatur, quę eiſdem originalibus litteris adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ. Nulli ergo &c.

D.P.A.1. die 5. Ianuarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo quinto, Nonis Ianuarij, Pontificatus noſtri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini 1586. indictione 14. die vero 9. menſis Ianuarij, Pontificat. S.D.N.D. Sixti diuina prouidentia Papæ V. anno 2. retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ

blicatæ fuerũt in valuis ſeu portis ſancti Ioannis Lateranenſis, & ſancti Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & aciei Campi Floræ, & per aliquod temporis ſpatium dimiſſa per nos Ioan. Freyle & Nicolaum Tagliettum S. D. N. Papæ Curſores.

Alex. Parabiacus Mag. Curſ.

IV. Alias CXIII.

Contra Aſtrologos Iudiciarios, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſeu vita Romani Pontificis, aut eius conſanguineorum Iudicia facere, necnon eos qui illos deſuper conſulere præſumpſerint, cum innouatione ſimilis cõſtitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS *Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

INſcrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur vt humanus intellectus tenebroſo corporis carcere conſtrictus, ſuper aſtra ſe extollens, arcana in ſinu Diuino recondita, & ipſis beatiſſi- Edita An. D. 1631.

mis

Procemium. mis Spiritibus ignota, nefaria curioſitate, non ſolum explorare, ſed etiam tanquam explorata, in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti & pernicioſo exemplo venditare præſumat.

Cauſa huius cõſtitutionis §. 1. Hinc eſt, vt quamuis ciuilibus canoniciſque ſanctionibus, ac nouiſſimè fel. rec. Sixti Papæ V. prædeceſſoris noſtri Conſtitutione deſuper edita, Aſtrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui euentura diuinare, ſeu prædicere audent, quoſquè vti homicidas, & maleficos antiquitas æſtimauit, illorum potiſſimum, qui de ſumma Reipublicæ, vel Principis ſalute iudicia ferre præſumerent, ars, profeſſio, ſiue exercitium grauibus pœnis inhibita eſſe noſcantur. Attamen ſicut accepimus, nõnulli iniquitatis filij propriæ puſillitatis obliti, ac lenitate forſan, vel conniuentia audentiores facti, vanamque fatidicorum æſtimationem aucupantes, in deplorandam animarum ſuarum perditionem, graueq. Chriſtifidelium ſcandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis ſolicitudinem, hominibus vero inquietis rerum nouandarum occaſionem ea ratione inferre ſatagẽtes, prognoſtica & prædictiones verbo, vel etiã ſcripto edere non erubeſcũt.

Nos

§.2. Nos itaque pernicioſis huiuſmodi auſibus, quantum nobis ex alto conceditur, obuiam ire, ac quos Dei reſpectus in officio non continet, pœnarum grauitate & ſeuerioris diſciplinæ fræno coercere volentes: Motu proprio & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Conſtitutionem per præfatum Sixtum prædeceſſorem deſuper, vt præfertur, editam Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus. Innouatio cõſtit. Sixti V.

§.3. Et inſuper omnibus, & quibuſcumque Laicis cuiuſcumque ſexus, conditionis, ſtatus, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis exiſtentibus, qui de ſtatu Reipublicæ Chriſtianæ, vel Sedis Apoſtolicæ, ſiue de vita aut morte Romani Pontificis pro tempore exiſtentis, eiuſque vſque ad tertium gradum incluſiuè conſanguineorũ Mathematicos, Ariolos, Aruſpices, Vaticinatoreſue nũcupatos, vel alios Aſtrologiam iudiciariam exercentes, ſeu aliàs quomodolibet profitentes de cætero cõſuluerint, ſiue deſuper eorum iudicia, prognoſtica, prædictiones, ſeu prçcognitiones etiam ſibi oblatas receperint, illiſue quomodolibet vſi fuerint, vel illàs penes ſe ſcienter retinuerint, aut alicui Contrauẽtiones & contrauenientium laicorum Pœnæ.

oſtenderint, necnon ijſdem Mathematicis, Ariolis, Aruſpicibus, Vaticinatoribus, ſiue alijs Aſtrologiam Iudiciariam, ſeu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profiteñ, qui Iudicia, Prognoſtica, ſeu præcognitiones, & prędictiones ſuper pręmiſſis, etiamſi id non certo ſe affirmare proteſtentur fecerint; ſiue à ſe, vel ab alijs iam facta, ſeu factas impoſterum penes ſe ſimiliter retinuerint, vel alicui dederint, ſeu oſtenderint, aut de eis quouis modo etiam improbãdo ſcripto vel verbis tractauerint; nedum excõmunicationis maioris latę ſententię, ſed etiã vti læſæ Maieſtatis reis, vltimi ſupplicij, ac confiſcationis omnium bonorum ſuorum, etiam Romanę Curię officiorum, ac deuolutionis quarumcumq; Ciuitatum, Caſtrorum, & locorum Iuriſdictionalium, & fœudalium.

Pœnæ Clericorum quorumcunque, quantumuis qualificatorum.

§.4. Clericis quoque & Presbyteris alijſq. perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Societatis, ſeu Inſtituti, vel Militiarum quarumcunque, etiam Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, alijſque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectis, Regularibus vtriuſque ſexus, vltra prædictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum

Eccle-

Eccleſiaſticorum, etiam Monaſteriorũ, Prioratuum, & Pręceptoriarum, ac aliorum quorũcunque & inhabilitatis perpetuæ ad illa impoſterum obtinenda; ita quod perſonæ Eccleſiaſticæ præuia illarũ degradatione Curiæ ſæculari tradantur puniendæ: in Epiſcopali vero, Archiepiſcopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam ſuperiori Eccleſiaſtica, vel mundana quantumuis ſublimi, excellente, & ſpeciali nota digna, etiam ſuprema conſtitutis dignitate, eaſdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumuis ampliſſimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum ſuorum, & inhabilitatis pœnas ipſo facto incurren. Apoſtolica auctoritate tenore præſentium infligimus, & imponimus.

§.5. Cognitionem autem cauſarum huiuſmodi quoad perſonas Eccleſiaſticas, tam ſæculares, quàm regulares, in Vrbe noſtra, & illius diſtrictu ad dilectos filios noſtrum in eis Vicariũ in ſpiritualibus generalem, necnon eiuſdem Vrbis Gubernatorem, ac cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ Auditorem Generalẽ, & eorum quemlibet inſolidum: extra vero

Iudicum deputatio, tam in Vrbe, quã extra.

verò Vrbem, & diſtrictum prædictum in Prouincijs, Nobis, & Apoſtolicæ Sedi ſubiectis ad S.R.E.Cardinales in eiſdem Prouincijs de Latere Legatos,& Prolegatos,ac Præſides in dignitate eccleſiaſtica conſtitutos pro tempore exiſtentes, in alijs verò omnibus, & ſingulis Prouincijs,Regnis, Ciuitatibus, Oppidis,Caſtris, & locis; tam ſub noſtra, & dictæ Sedis, quã cuiuſuis alterius Principis ditione comprehenſis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religioſorum,ipſiſque Superioribus penitus excluſis,ad Ordinarios locorum, vbilibet locorum etiam ad hæreticæ prauitatis Inquiſitores ſpectare volumus.

Demandatio cognitionis cauſarũ huiuſmodi.

§.6. Mandantes dilectis filijs noſtris, & dictæ Sedis de Latere Legatis, & eorum Vicelegatis,& Præſidibus prędictis nunc,& pro tempore exiſtentibus, necnon Venerabilibus Fratribus, Patriarchis,Archiepiſcopis,& Epiſcopis ſingulis,videlicet,in ſuis Ciuitate,&Diœceſi, & quoad loca intra fines alicuius Diœceſis,non tamen de Diœceſi exiſtentia ipſarum Diœceſum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quò verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœceſis cõſiſtunt,vicinioribus eorundem locorum Ordinarijs,ac etiam Inquiſitoribus prędictis, quatenus ad inſtantiam cuiuſuis

Fi-

Fiſci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio cauſarum huiuſmodi cognitiones ſuſcipientes, præuia etiam auocatione à quibuſuis alijs ſupra non expreſſis, nec à Nobis ſpecialiter delegatis, in cauſis ipſis modo præmiſſo procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij ſæcularis.

§.7. Inhibentes inſuper Decanis, & Capitulis Eccleſiarum Cathedralium, Metropolitanorum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorũ Regularium, Societatum, & Inſtitutorum, ac etiam Hoſpitalis prędictorum, Superioribus, Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne ſub priuationis beneficiorum, & officiorum quorũcumque per eos reſpectiuè obtentorũ, ac ſimiliter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vociſq. actiuæ, & paſſiuę, necnon excommunicationis latæ ſententiæ eo ipſo incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, ſeu Vicelegatos, alioſque prædictos in cauſis huiuſmodi procedentes, quoquomodo impedire, moleſtare, ſeu perturbare audeant, vel præſumant: ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requiſiti, Religioſos ipſos, etiam ſi alicuius loci regularis Superiores actu fuerint, Ordinarijs,

Inhibitio, & pœnæ contra turbãtes, vel non obediẽtes Iudicibus prædictis.

narijs,Legatis, ſeu Vicelegatis , ac alijs prædictis, ſeu quibus ijdem mādauerint, conſignent cum ſcripturis,& actis,ſi quę facta fuiſſe reperiantur.

Decretum irritans.

§.8. Sicque & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, Delegatos,& Commiſſarios, ac etiam Cameræ Apoſtolicæ Clericos, Prȩſidentes, necnon cauſarum Palatij Apoſtolici, & Curiæ eiuſdem Cameræ generalem Auditores,ac S.R.E.Camerariū, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Vicecamerarium, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretādi facultate,& auctoritate, vbique iudicari,& diffiniri debere: irritū quoque,& inane,ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorū derogatio.

§.9. Non obſtantibus conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis, necnon noſtra in numero ſeptuageſima, & alijs Cancellariæ Apoſtolicæ Regulis,ac Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Eccleſiarum,Monaſteriorum, Militiarum, Hoſpitalium,etiam S.Ioannis prædictorum,aliorumque Religioſorum,& piorū locorum, etiam iuramento,cōfirmatione Apoſtolica,vel quauis firmitate alia, robo-

roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis eiſdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Eccleſijs, Monaſterijs, Hoſpitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis, ac illorum Vniuerſitatibus, Capitulis, Superioribus, & perſonis, in contrarium forſan quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum omnium tenores, ac ſi de verbo ad verbum inſererentur, pręſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum ſerie derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

§.10. Volumus autem, quod pręſentes litteræ in valuis Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellarię Apoſtolicę, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur: quæ poſtquam ſic affixæ, & publicatæ fuerint, quoſcũque tam in Statu noſtro temporali, quàm extra eum, *Publicatione in Vrbe omnes arctare vult.*

vbique locorum perinde arctent, & aſſiciant, ac ſi vnicuique nominatim, & perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Tranſumptorum fides. §. 11. Quodque earum exemplis, etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis. §. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impoſitionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſũpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 8. 1. Aprilis. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo trigeſimoprimo, Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri anno octauo.

In Dei nomine Amen, Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimoſexcenteſimo trigeſimoprimo, die verò decima menſis Aprilis, Indictione decimaquarta. Pontificatus autem

San-

Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini Vrbani Diuina Prouidentia Papæ Octaui, anno eius octauo, ſupradictæ Litteræ Apoſtolicæ præſentatæ, & affixæ fuerunt, ac dimiſſis copijs ad Baſilicas Eccleſiarum S. Ioannis Lateranenſis, et Principis Apoſtolorum Vrbis, & in Cancellaria Apoſtolica, in acie Campi Floræ, ac alijs locis ſolitis conſuetis Vrbis, per nos Auguſtinum de Bolis, & Ioannem Radicam, S.D.N. Papæ Curſores.

Matthias Spada Magiſter Curſorum.

XLII.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtat.

CLEMENS PAPA VIII. Edita A. D. 1596.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm ſicut nō ſine magno animi noſtri dolore accepimus, quamplures Chriſtifideles ex diuerſis Italiæ partibus, eorum patrijs, vbi vera & ſancta Catholica & Apoſtolica Religio viget, & publicè prędicatur, diſcedētes, abeant Cauſa huius conſtitut.

in longinqua loca,vbi non ſolum hære-
ſes impune graſſantur, ſed quod peius
eſt,Catholicæ Religionis vſus publicè
interdicitur, & prohibetur. Quo fit, vt
perſonæ ibi permanentes, etiamſi Ca-
tholicæ ſint, cogantur tamen contra
eorum pia deſideria, ſacroſancto Miſſæ
Sacrificio, alijſque diuinis Officijs, ac
Sanctorum Sacramentorum perceptio-
ne, in ſuarum animarum diſcrimen diu-
tius carere.

Itali non habitent in locis, in quibus Catholicę fidei cultus liber non permittitur.

§.1. Quare nos, his & alijs malis, &
periculis inde prouenientibus, quãtum
cum Domino poſſumus, obuiare cupiẽ-
tes, hac noſtra in perpetuum valitura
Conſtitutione ſtatuimus, et ordinamus,
vt de cætero nullus Italus, ſiue Merca-
tor, ſiue cuiuſuis alterius conditionis,
vel ſtatus exiſtat, quouis quæſito colore,
prętextu, vel ingenio audeat habitare,
vel domicilium tenere in Ciuitate, Op-
pido, ſeu loco, vbi aliqua Eccleſia cum
Parocho, vel Paſtore, ſeu Sacerdote Ca-
tholico non exiſtat, in qua liberè, & ſine
omni periculo palam, & publicè cele-
brari, & audiri poſſint ſacroſanctæ Miſ-
ſæ, & alia diuina Officia, & conciones,
ac Sacramenta Eccleſiaſtica miniſtrari,
mortuorum corpora ſepeliri, & cætera
fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Ec-
cleſiæ.

Vt-

§. 2. Vtque ijdem Itali abſtineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus,& ab hęreticorum ſepulturis: filios ſuos de ſacro fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipſi viciſſim hęreticorum filios, niſi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare pręſumant: Medicorum quoque hęreticorum opera,neceſſitate ceſſante, & vbi adſit copia Catholici Medici idonei, non vtantur. *Euitentq. hic enarrata.*

§. 3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, ſeu inhabitandum in partibus pędictis, id ſignificent ſuis Ordinarijs,vel Inquiſitoribus locorum,à quibus ſerio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem cõſtanter retinentes, & profitentes, piam & Catholicam vitam ducant,Dominicos,& Feſtos dies,abſtinẽtias, & ſacra ieiunia ab Eccleſia pręcepta religiosè colant, atque omnem hęreſim,& errorem, hęreticos, ſchiſmaticos,& ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt ſaltem ſingulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confeſſione, & Sanctiſſimæ Euchariſtiæ perceptione per eos facta, fidem, ſeu teſtimonium ipſis Ordinarijs, vel Inquiſitoribus in Italiam tranſmittant. Ad quod & nos dictos Italos tenore pręſen- *Ad habitãdũ ibi, nõ accedant, niſi id prius ſignificent Ordinarijs,vel Inquiſitoribus, qui cum eis hic deſcripta ſeruent.*

ſentium teneri, & obligatos eſſe decernimus,& mandamus.

Inobediẽtes, vt de hæreſi ſuſpecti inquiri poſsũt.

§. 4. Quod ſi quis propriæ ſalutis immemor, contra pręmiſſa facere pręſumpſerit, poſſit aduerſus eum per locorum Ordinarios, et Inquiſitores hæreticæ prauitatis, vti de hęreſi ſuſpectum procedi.

Quibuſcunq. non obſtantibus.

§. 5. Non obſtantibus conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Tranſumpti fides.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem pręſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, et extra adhibeatur, quæ ipſiſmet pręſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitę, vel oſtenſæ.

D.P. Ann. 5. die 26. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, ſub annulo Piſcatoris, die vigeſimaſexta Iulij, milleſimo quingenteſimo nonageſimoſexto, *Pontificatus noſtri* Anno quinto.

Con-

Contra hęreticos in locis Italiæ, et Inſularum adiacentium quouis prętextu commorantes, eorumq. fautores.

GREGORIVS PAPA XV.

Edita A D. 16.2.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmani Pontificis Beati Petri Apoſtolorum Principis ſucceſſoris munus exigit, vt pro incumbente Dominici gregis cura, & ſolicitudine, Prędeceſſorum ſuorum Conſtitutiones, eas prętertim, quę ad Sacroſanctæ Fidei Catholicę conſeruationem pertinent, quo ſuũ perpetuum ſortiantur effectum, & inuiolabiliter obſeruentur, innouet, et extendat, prout rerum, et temporum qualitatibus debitè compenſatis, conſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Clem. VIII. edidit Conſt. quæ eſt ſupr. pag 73.

§. 1. Aliàs ſiquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prędeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſubſequentis, videlicet. Cum ſicut non ſine, &c. vt ſupra pag. 73.

Hic Pont illam omnino præcipit obſeruari.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis litterarum, et in eis contẽtorum quorumcumque obſeruationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, prouidere volentes, Motu proprio, et ex certa ſcien-

ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Clementis prædeceſſoris litteras, cum omnibus & ſingulis in eis contentis, tenore præſentium approbamus, & confirmamus, illaſq. innouamus, ac inuiolabiliter obſeruari mandamus.

Et plenius modo diſponit contra Hæreticos.

§.3. Inſuper ne vllus hæreticus in locis Italiæ, & Inſularum adiacentium, neque etiam ſub commercij, mercimonij, aut alio quouis prętextu domicilium contrahere, ſeu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis conceſſam, ſeu habitari, aut morari poſſit, earumdem tenore pręſentium prohibemus, ac reſpectiuè ſtatuimus, et ordinamus.

Contrauenięntibus pœnas inſligit.

§.4. Contra prohibitioni autem, ac ſtatuto, et ordinationi noſtris huiuſmodi parentes, ſeu contrauenientes, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis tam Eccleſiaſticæ, quam ſæcularis exiſtentes, iuxta formam iuris procedatur, et puniantur.

Illorum fautores vti hæreticos puniri iubet.

§.5. Et ſimili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eiſque quoquomodo contra præſentium litterarum tenorem; fauorem, opem, ſeu auxiliũ præbuerint, vti fautores, et receptatores hęreticorum puniri.

§.6. Sicque per quoſcumque Iudices ordi-

ordinarios, et delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, et de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, vbique iudicari, et diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, et tenore prędictis decernimus, et declaramus. Et ita & non aliter iudicari mandat.

§.7. Non obſtañ conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Quibuſcunq. non obſtantibus.

§.8. Volumus autem, quod pręſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitę, vel oſtenſæ: quodque eædem pręſentes poſt duos menſes à die illarum publicationis computandos, omnes, et ſingulos ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Publicationẽ in Vrbe omnes ligare decernit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die ſecunda Iulij MDCXXII. Pontificatus Noſtri Anno ſecundo. D.P.A. 2. die 2. Iulij.

Anno

Anno à Natiuit. Domini Noſtri IESV Chriſti Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. anno eius ſecũdo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen. et Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Magiſter Curſorum.

XXVI.

Reuocatio facultatũ Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religioſorum quoquo modo conceſſarum, cognoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum, ad officium ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

Edita A. D. 1606.

PAVLVS EPISCOPVS *Seruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

ROmanus Pontifex ea interdum, quæ à prędeceſſoribus ſuis temporum, & re-

& rerum qualitate id tunc expoſcente, prouide pro hæreſum extirpatione ſancita ſunt, nouis emergentibus rationibus reuocat & immutat, aliaque deſuper diſponit, & ordinat, prout in Domino ſalubriter conſpicit expedire.

§. 1. Dudũ ſiquidem fel. rec. Pius Papa Quartus prædeceſſor noſter perpetuo valitura Conſtitutione, ſtatuit, ordinauit & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Chriſtiani Orbis partibus Inquiſitores hæreticæ prauitatis tam generales, quam in quibuſuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinum, etiã exemptorum, etiam Mendicãtium profeſſores & Religioſos, ac etiam alios quoſcunque quouis modo priuilegiatos & exemptos, de hæreſis crimine quomodolibet ſuſpectos aut culpabiles, dummodo ab eorundem profeſſorum & Religioſorum Superioribus vel Prælatis in cauſis huiuſmodi præuenti non fuiſſent, iuxta facultates officij Inquiſitionis ipſius prauitatis inquirere & procedere, ac culpabiles & delinquentes repertos, ſecundum canonicas ſanctiones caſtigare atque punire poſſent & valerent; ac alias

Pius IV. iuſſit Inquiſitores procedere contra quoſcũque regulares, dũmodo ab eorum Superioribus nõ eſſet præuentũ vt ſup. in eius conſtit. § 1. Paſtoris.

prout in literis ipſius Pij prædeceſſoris latius continetur.

Hic modo Pō tif. facultatē quibuſcūque Ordinū Prælatis cognoſcendi cauſas Regularium ad officium Inquiſitionis ſpectātes quo quomodo cō ceſſam reuocat.

§.2. Cum autem rerum vſu compertum ſit, occaſione præuentionum huiuſmodi nonnulla interdum impedimenta orta eſſe, quo minus cauſę huiuſmodi ea qua decet diligentia cognoſcantur, Nos de conſilio Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, contra hæreticam prauitatem generalium Inquiſitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio & ex certa ſcientia noſtra ac matura deliberatione, hac noſtra etiam perpetuo valitura Conſtitutione omnia & quæcunque priuilegia, indulta, facultates & cōceſſiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumcunque Ordinum, ſiue Mendicantium ſiue Clericorum Regularium, cuiuſuis Ordinis & inſtituti, etiā in dicta conſtitutione non expreſſorum, & quantumuis exemptorum, & quocūque nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem Apoſtolicam conceſſa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longiſſimo tempore obſeruata, cauſas ad dictum officium quouis modo ſpectantes, cognoſcendi, & terminandi, ſeu in illis quoquo

modo

modo ſe intromittendi, quorum omniũ & ſingulorum tenores, etiamſi de illis ſpecialis & expreſſa mentio habenda eſſet, præſentibus pro plene & ſufficienter expreſſis, et inſertis habentes, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo caſſamus, reuocamus, et abolemus. ipſiſque Generalibus, Superioribus, et Prælatis, vt de cætero quouis quæſito colore, vel prætextù præuentionis, vel conſuetudinis, et præſcriptionis immemorabilis, ſeu cognoſcendi, an delationes huiuſmodi calumnioſæ ſint, necne in eiſdem cauſis, tàm motis, quàm mouendis, quoquo modo ſe intromittere, ſeu immiſcere, denunciationes recipere, teſtes examinare, proceſſus conficere, cauſas ipſas cognoſcere, definire, vel terminare minime audeant, ſeu præſumant, ſimili auctoritate diſtrictius inhibemus.

§.3. Volentes, & expreſſe mandantes, vt ipſi Religioſi poſſint & debeant omnes, etiam Ordinum huiuſmodi profeſſores de hæreſi ſuſpectos, Inquiſitoribus vel Ordinarijs locorum vicinioribus libere denunciare, abſque eo quòd Superiores prædicti perſonas denunciãdas, & cauſas perquirere, vel quoquomodo id impedire, vel retardare audeãt ſeu præſumant.

Regular. omnes Ordinarijs & Inquiſitoribus libere denũciari mandat.

Et cauſas coram ipſis Prælatis pendētes Inquiſitoribus, & Ordinarijs committit.

§.4. Inſuper omnes, & quaſcunque cauſas ad dictum officium quomodolibet ſpectantes & pertinētes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælatis huiuſmodi in quibuſcunque locis exiſtentibus, ac contra quoſcūque Religioſos, vt præfertur exemptos, motas & pendentes, ad nos earum ſerie auocamus, eaſque omnes in ſtatu & terminis, in quibus de præſenti reperiuntur, ipſius prauitatis Inquiſitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus terminādas committimus.

Prælatos ad tranſmittendum omnia acta, & omnes regulares de hæreſi ſuſpectos, ijſdē Ordin. & Inquiſitoribus monet.

§.5. Præterea ipſis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus atq; mandamus, vt omnes proceſſus & acta cauſarum huiuſmodi Inquiſitoribus ſeu Ordinarijs prædictis reſpectiue remittant, & conſignent; necnon profeſſores, Fratres, & Religioſos ſupradictos, quos hæreſis labe infectos vel ſuſpectos, etiam in viſitatione eſſe nouerint, abſque alia conſultatione cum proprijs Superioribus facienda, eiſdem Inquiſitoribus vel Ordinarijs locorum vicinioribus reſpectiue denuncient.

Contrauenientibus pœnas imponit.

§.6. Quòd ſi Generales, alijq. prædicti præſentibus literis non paruerint, eos omnes priuationis quarumcūque dignitatum, ſeu Prælaturarum, vel officiorum ſuorum Ordinum, ac vocis actiuę & paſ-

ſiuæ,

ſiuæ,perpetuæq. inhabilitatis ad eaſdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officij ſtatutas & inflictas pœnas, aliaſq. cenſuras Eccleſiaſticas etiam excommunicationis maioris latæ ſententiæ, à qua nonniſi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore exiſtente, præterquam in mortis articulo, abſolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipſo incurriſſe.

§.7. Necnon præſentes literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicunque alij quauis auctoritate, dignitate vel officio, ſeu honore fulgentes in præmiſſis quomodolibet intereſſe habentes, vel habere prętendentes ad hoc vocati non fuerint, ſemper & perpetuo validas & efficaces exiſtere, ſuoſq. plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, ac de omnibus inuiolabiliter obſeruari: ſicque per quoſcunque Iudices & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere: irritum quoque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus. Clauſulas huius Bullæ pręſeruatiuas apponit.

§.8. Non obſtãtibus prædicta, ac quibuſuis, Edita A.D. 1574.

buſuis, alijs conſtitutionibus,& ordinationibus Apoſtolicis, necnon Ordinum, & inſtitutorum quorumcunque iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & literis Apoſtolicis, etiã mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus eorumq. Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac perſonis, etiam per quoſcunque Romanos Põtifices prædeceſſores noſtros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo conceſſis, confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præſentibus quomodolibet obſtare poſſent etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica & expreſſa, ac indiuidua & de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, eorum tenores pro plene & ſufficienter præſentibus expreſſis, & totaliter inſertis habentes illis alias, in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, & ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſq. contarijs quibuſcunque.

§.9. Vt autem præſentes literæ ad om-

omnium notitiam deducantur,neue aliquis ignorantiam earum prætendere,aut contra eas ſe excuſare valeat, illas in valuis Sancti Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum Baſilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi & publicari, earumq. exempla inibi affixa dimitti,ac poſt publicationem huiuſmodi omnes & ſingulos quos concernũt,& concernent in futurum perinde arctent & afficiant, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent. Formam & effectum publicationis præſcribit.

§.10. Quodque earum tranſumptis etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, et ſigillo alicuius Prælati ſeu perſonę in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem in iudicio et extra, vbiq; gentium et locorum adhiberi volumus, et mandamus, quæ eiſdem originalibus literis adhiberetur,ſi eſſent exhibitæ vel oſtenſæ,et nihilominus vt ad maiorem notitiam ſingulorum, et quorumcunque Religioſorum prædictorum præſentes deueniant, etiam volumus et in virtute ſanctæ obedientiæ præcipimus, et mandamus Generalibus, Superioribus,et Prælatis prędictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, ſeu Congregationibus, Prouincialibus, vel Generalibus cuiuſcunque Tráſumptis credi iubet.

Prouinciæ, tàm in Italia quàm extra, præſentes noſtras literas legi, et publicari faciant, et procurent.

Sanctio pœnalis.

§.11. Nulli ergo etc.

Dat. P. An. 2. die 1. Sept.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominic. 1606. Calend. Septembris, Pontificatus Noſtri, Anno ſecundo.

Anno à Natiuit. D. N. IESV Chriſti 1606. Indictione 4. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Pauli diuina prouidẽtia Papæ V. Anno ſecũdo, die vero tertia menſis Octobr. ſupradictæ literæ Apoſtolicæ, affixæ & publicatæ fuerũt ad valuas Baſilicarum ſancti Ioannis Lateranenſis, Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, ac in acie Cãpi Floræ, vt moris eſt, per me Ioan. Baptiſtam Menochium, eiuſdem Sanctiſſ. D. N. Papæ, & Sanctiſſimæ Inquiſitionis Curſorem.

X C V I I.

Innouatio Conſtitutionum à Sixto IV. et Pio V. de Conceptione B. MARIÆ Virginis editarum. Impoſitioq. maiorum

iorum pœnarum in tranſgreſſores, à locorum Ordinarijs, et hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus puniendos.

PAVLVS PAPA V. Edita An. D. 1616.
Ad perpetuam rei memoriam.

Procœmium.

REgis pacifici, quamquam nullo noſtro merito, diuina diſpẽſatione vices gerentes in terris, ex muneris noſtri debito, pacis et concordię inter Chriſtifideles, pręſertim Eccleſiaſticas perſonas, quę alijs in viam pacis dirigendis et in vnitate Spiritus cõtinendis ſunt prępoſitę, cõſeruationi ſedulo inuigilare cupiẽtes, ea quæ à prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontif. ad ſcandalorum ſemina to[illegible]da ſalubriter conſtituta ſunt, cum hoſtis antiqui inſidijs, qui ab initio diſſidia ſerere cœpit, minime obſeruari, aut varijs modis eludi dignoſcuntur, vt inuiolata ſeruentur, opportunis remedijs, quantum cum Domino poſſumus, prouidemus.

Sixt. IV. conſtitutionem edidit cõtra affirmantes, hæreticum eſſe aut peccatum mortale credere, vel tenere B. MARIAM Virginem in

§. 1. Olim ſiquidem per felicis recordationis Sixtum Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum, accepto quod nõnulli diuerſorũ Ordinum Prædicatores, in ſuis ſermonibus ad populum publice per diuerſas Ciuitates et Terras affirmare non erubuerant, & quotidie prædicare

conceptione a peccati originalis macula præſeruatã fuiſſe, vel nõ fuiſſe, cum nõdum id eſſet à Sede Apoſt. & Romana Eccleſia decisum.

re nõ ceſſabant, omnes illos qui tenebãt aut aſſerebant Glorioſam, & Immaculatam DEI Genitricem abſque originalis peccati macula fuiſſe conceptam, mortaliter peccare, vel eſſe hæreticos, eiuſdemque Immaculatæ Conceptionis officium celebrantes, audienteſque ſermones illorum qui eam ſine huiuſmodi macula conceptam eſſe affirmabãt, grauiter peccare, ſed & prædictis prædicationibus non contenti, confectos ſuper eiſdẽ ſuis aſſertionibus libros in publicum ediderãt, ex quorum aſſertionibus, & prędicationibus non leuia ſcandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prædeceſſor huiuſmodi temerarijs auſibus, & peruerſis aſſertionibus & ſcandaloſis, quæ exinde in Dei Eccleſia exoriri poterant, obuiare volens, huiuſmodi aſſertiones prædicatorum eorundem, & aliorum quorumlibet, qui affirmare præſumerent, eos qui crederent aut tenerẽt eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in ſua conceptione pręſeruatam fuiſse, propterea alicuius hęreſis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut huiuſmodi officium conceptionis celebrantes, ſeu huiuſmodi ſermones audientes alicuius peccati reatum incurrere, vtpote

Hanc conſt. Sixt. IV. vide in cap. 2. de Reliq. & Vener. Sanctorũ inter Extrauag. concionesq.

pote

pote falſas & erroneas, & à veritate penitus alienas, editoſque deſuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobauit & damnauit, ac ſtatuit & ordinauit, quod prædicatores verbi Dei, & quicunq; alij cuiuſcunque ſtatus, gradus, aut ordinis & conditionis eſsent, qui auſu temerario præſumerent in eorum ſermonibus ad populum, ſeu alias quomodolibet affirmare, huiuſmodi ſic per eũ improbatas & damnatas aſsertiones veras eſse, aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, excommunicationis ſententiam eo ipſo incurrerẽt. à qua ab alio quam à Romano Pontifice, niſi in mortis articulo, nequirẽnt abſolutionis beneficium obtinere. Similiq. pœnæ & cenſuris ſubiecit eos, qui auſi eſsent aſserere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Glorioſam Virginem MARIAM cum originali peccato fuiſſe conceptam, hæreſis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id eſset à Romana Eccleſia & Apoſtolica Sede deciſum.

§.2. Hanc vero Sixti prædeceſsoris Conſtitutionem Oecumenica Tridentina Synodus poſtea innouauit. Eam innouauit Conc. Triden. ſeſſ. 5. de peccat. origi. in fi.

§.3. Ac deinde ſimilis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædeceſsor noſter, ſtatuit, ordinauit & mandauit, Pius V. prohibuit de hoc articulo in-

qua-

quatenus nemo cuiuſcunque ordinis vel dignitatis exiſteret, in popularibus concionibus, vel vbicunque promiſcua virorum, & mulierum multitudo conuenire ſolet, de huius controuerſiæ alterutra parte diſputare rationibus vel Doctorum auctoritate, aſſerendo propriam ſententiam & contrariam refellendo vel impugnando, aut de hac ipſa quæſtione cuiuſuis pietatis, aut neceſſitatis prætextu vulgari ſermone ſcribere, vel dictare præſumeret; qui contrafaceret, ſuſpenſionis pœnam à diuinis abſque noua declaratione ipſo facto incurreret, ſi modo eſſet in ſacris conſtitutus, & quocunque præterea gradu ſiue dignitate, vel adminiſtratione fungeretur, illis omnibus foret ipſo iure priuatus, & ad eadem, vel ſimilia munera obtinenda, vel obeunda perpetuæ inhabilitatis cenſuræ, ipſo etiam facto obnoxius foret, ſuper quibus niſi à Romano Pōtifice pro tempore exiſtente diſpenſari, ſiue abſolui non poſset, & nihilominus alijs pœnis, ſi opus foret, à proprio Prælato pro delicti menſura infligendis ſubiectus eſſet, prout ſubiecit.

popularibus concionibus diſputari, vulgari ſermone ſcribi vel dictari, vt in eius conſtit. 114. Sup ſpeculam.

§.4. Cæterum, quandiu per Apoſtolicam Sedem altera pars diffinita non eſſet, oppoſitaq. ſententia condemnata, li-

Sed ſolūmodo in Academijs, & Capi

liceret viris doctis in publicæ Academiæ diputationibus, ſiue generaliũ, aut Prouincialium Capitulorum, vel vbi alias intereſsent qui rem capere poſsent, nec ſcandali vlla ſubeſset occaſio, de illa quæſtione diſserere, & argumentis vtrãlibet partem aſserere vel impugnare; dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur; ſeruarenturq. illa omnia, quæ à dicto Sixto prædeceſsore ſtatuta ſunt, quorum ſingula etiàm quantum ad alias pœnas duxit innouanda & innouauit, prout in Sixti & Pij prædeceſsorum litteris deſuper cõfectis plenius cõtinetur.

tulis, vbi nulla ſcãdali occaſio ſubeſſet permiſit.

§.5. Verum licet hæc prouide ſtatuta ſint; nihilominus ſicut accepimus, nonnulli in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, interminatis quæſtionibus nimis intenti, diſsenſionum huiuſmodi, iampridem Eccleſiæ diſciplinæ vigore reciſa germina coaleſcere procurant, indeque contentiones & rixæ nõ ſine Dei offenſa & ſcandalo plurimorum exortæ ſunt, & grauiores in dies ne exoriantur periculum eſt, niſi à nobis opportune prouideatur.

Quia tamen ſuper prædictis ſic vt ſupra ſtatutis nouæ quæſtiones exortæ ſunt.

§.6. Quamobrem Motu proprio, nõ ad alicuius Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, conſtitu-

Six. IV. & Pij V. cõſtitutiones innouat, & inuiolabiliter præcipit

tutionum Sixti & Pij prædeceſsorum huiuſmodi veriores tenores præſentibus pro expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, eaſdem Conſtitutiones Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus & cõfirmamus, & etiam quo ad earum pœnas quaſcunque etiam abſolutionis reſeruationem innouamus, & inuiolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cuiuſcunque tam eccleſiaſticis, quam ſecularibus perſonis, cuiuſuis ſtatus, gradus, ordinis & conditionis aut dignitatis tam eccleſiaſticæ, quam ſecularis, etiamſi ſpecialis, ſpecifica & indiuidua earum eſset neceſsario facienda mentio, obſeruari præcipimus & mandamus donec à Romana Apoſtolica Sede de huiuſmodi cõtrouerſia fuerit diffinita.

Tranſgreſſoribus pœnas auget.

§.7. Ac præterea ſi quis quouis modo contrauenerit, præter ſupradictarum cõſtitutionum pœnas reſpectiue ipſo facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi ſeu docendi & interpretãdi facultate, ac voce actiua & paſſiua in quibuſcunque electionibus eo ipſo abſque alia declaratione, priuatus exiſtat. necnon ad concionandi & publice legendi, docendi & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas ſimiliter ipſo facto incurrat, abſque alia declaratione, à quibus nõniſi à nobis ipſis vel ſucceſſo-

ceſsoribus noſtris à Roman. Pōtificibus pariter abſolui, ſeu ſuper ijs diſpenſari poſſit,& nihilominus alijs pœnis noſtro & eorundem Romanorum Pontificum ſucceſsorum noſtrorum arbitrio infligendis, ſubijciatur, prout eum ſubijcimus per præſentes.

§.8. Et contra huiuſmodi tranſgreſſores, etiam regulares cuiuſuis Ordinis & inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, & alias quaſcunque eccleſiaſticas & ſeculares perſonas cuiuſcūque ſtatus, gradus, ordinis aut dignitatis, tam eccleſiaſticæ quam ſecularis, vt præfertur, tam Epiſcopi & Prælati, Superiores, alijque Ordinarij locorum quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant & inquirāt, atque in eos ſeuere animaduertant. Nos enim ijs & eorum cuilibet, contra eoſdem tranſgreſsores procedendi & inquirendi, ac pœnis coercendi & puniendi liberam facultatem & auctoritatem ijſdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impārtimur, eoſque, vt præfertur procedere, inquirere & punire præcipimus & mandamus. Et cōtra eos, Epiſcopis, & cæt ac hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus facultatē procedendi tribuit.

§.9. Non obſtantibus omnibus ijs, & ſingulis, quæ tam Sixtus quam Pius prædeceſsores prædicti in litteris ſuis huiuſmodi, voluerunt non obſtare. Quibus Cōtrarijs derogat.

bus omnibus & ſingulis, eorum tenores præſentibus pro plene & ſufficiēter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, hac vice duntaxat ſpecialiter & expreſse derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Publicationē Romæ factā, vbique ligare decernit.

§.10. Et ne præmiſsorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præſentes litteræ, ſen illarum exempla, ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent et afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſsent.

Tranſumptis credi iubet.

§.11. Quodq. præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſę.

D. P. An. 12. die 6. Iulij.

Datum Romæ apud Sāctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Iulij, milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Pontificatus noſtri anno duodecimo.

Anno à Natiuitate D.N. IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo decimoſexto, Indictione decimaquinta, die verò no-

na

na menſis Iulij, Pontific. Sanctiſs. in Chriſto Patris, & D.N.D. Pauli diuina prouidentia Papæ V. anno duodecimo, retroſcriptæ litteræ Apoſtolicæ affixæ & publicatæ fuerũt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per me Auguſtinum Bracherium Curſorem. Pauli V. decreto

Siluerius Pontirolus Mag. Curſ.

X X I X.

Ampliatio, et declaratio prohibitionis aſſerendi B. MARIAM Virginem cõceptam fuiſse in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali coram S.D.N.D. Gregorio diuina prouidentia Papa XV. ac Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. DD. S.R.E. Cardd. aduerſus hæreticã prauitatem Inquiſitoribus generalibus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis, feria 3. die 24. Maij, Anno à Natiuitate D.N. IESV Chriſti 1622. Edita An. D. 1622.

SAnctiſſimus D.N. auditis votis Illuſtriſſimorum, et Reuerendiſſimorũ

DD. Cardinalium contra hæreticam, prauitatem Generalium Inquiſitorum, Decretum aliàs editū à fel.rec. Paulo V. eius prædeceſsore tenoris ſequentis, videlicet.

Paulus V. decreto

Sanctiſſimus Dominus noſter poſt lōgam, & maturam diſcuſſionem auditis votis Illuſtriſſimorum, & Reuerendiſſimorum DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum, re accuratè, ac diligenter perpenſa, prouidè conſiderans, quòd quamuis in Conſtitutione fel.rec. Sixti IV. ſuper CONCEPTIONE Beatiſſimæ Virginis MARIÆ pro ſubmouendis inter Chriſtifideles ſcandalis, rixis, & contentionibus edita, à S. Tridentina Synodo innouata, & deinde in alia Conſtitutione ſan. mem. Pij V. ſuper eadem re, quas ſimiliter Sanctitas ſua innouauit cū quibuſdam prouiſionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſeruatione, relinquatur vnicuique libera facultas tenendi, & etiam aſſerendi vtrāque partem, quod ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali, & dum tamen neutra, veluti erronea, aut hæretica damnetur, nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmatiuæ in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & actibus publicis, quòd ea-

Prohibuit in actibus publicis aſſerere B. Virg. conceptam fuiſſe peccato originali, vt in conſt. indic. Rub.

eadem Beatiſſima Virgo fuerit cum peccato originali concepta,oriuntur in populo Chriſtiano, cum magna Dei offenſa, ſcandala, iurgia, & diſſenſiones. Propterea volens huiuſmodi ſcandalis ex debito ſui muneris prouidere, decreuit, & præcepit, ac præſentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & ſingulis cuiuſuis Ordinis, & Inſtituti regularibus, & alijs quibuſcumque, tàm Eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus perſonis cuiuſuis conditionis, ſtatus, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, etiam ſi ſpecialis, ſpecifica, & indiuidua earum eſſet neceſſario mentio facienda, vt in poſterum, donec articulus huiuſmodi à ſancta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, concluſionibus, & alijs quibuſcunque actibus publicis aſſerere, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali. Contrafacientes autem eadem Sanctitas ſua voluit, & declarauit ſubiacere debere, & ſubiecit cenſuris, & pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus ſuorum prædeceſſorum, & ſua ipſo facto incurrendis: Per huiuſmodi tamen prouiſionem Sanctitas ſua non intendit

reprobare alteram opinionem, nec ei vllum prorſus præiudicium inferre, eam relinquens in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus de præſenti reperitur, præterquam quoad ſupra diſpoſita. Vlterius ſub eiſdem cenſuris, & pœnis mandans, quòd negatiuam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerentes, aliam opinionem non impugneut, nec de ea aliquo modo agant, ſeu tractent. Inſuper voluit, & expreſsè mandauit, vt extra hos caſus expreſsos publicorum actuum, in reliquis omnibus ſupradictæ conſtitutiones firmæ, & illęſæ remaneant, & exactè obſeruentur perinde, ac ſi præſens decretum non emanaſſet. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obſeruari, non obſtãtibus in hac parte ſupradictis conſtitutionibus, & alijs omnibus in contrarium facientibus, &c.

Quod hic Pont. extendit etiam ad actus priuatos

§.2. Hoc ſuo pręſēti decreto ex eiſdem cauſis euitan ſcãdala, diſſenſiones, atque diſcordias in Populo Chriſtiano, quæ pari ratione oriri poſsunt, &, vt accepit, in aliquibus Regionibus iam ortæ ſunt ex ſermonibus priuatis occaſione aſſertionis affirmatiuæ, extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & ſcripta: Mandans, & præcipiens omni-

bus,

bus, & ſingulis ſupradictis, ne de cætero donec articulus huiuſmodi à Sede Apoſtolica diffinitus, vel per Sanctitatem ſuam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, neque etiam in ſermonibus, & ſcriptis priuatis audeant aſſerere, quòd eadem Beatiſſima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, ſeu tractare, exceptis tamen quibus à ſancta Sede Apoſtolica fuerit ſuper hoc ſpecialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas ſua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorſus præiudicium inferre, eam relinquẽs in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in ſupradicto fel. rec. Pauli V. & hoc ſuo decreto diſpoſita.

§.3. Eademq. Sanctitas ſua voluit, & expreſsè mandauit, vt in reliquis omnibus, vbi huiuſmodi decretis non aduerſantur, Conſtitutiones Sixti IV. Alexãdri VI. & Pij V. ac Pauli V. eius prædeceſſorum ſuper Conceptione Beatiſſimæ Virginis, firmæ & illibatæ remaneant, ac exactè obſeruentur, perinde, ac ſi huiuſmodi decretum non emanaſſet.

Et reliquis ſeruandas eſſe aliorũ Pontt. conſtitutiones.

§.4. Et inſuper eadem Sanctitas ſua, cum Sãcta Romana Eccleſia de Beatiſs. Virginis Conceptione Feſtum ſolemniter,

Et in diuinis Officijs celebran-nõ alio quam Cõce-

ptionis nomi- ter, & Officium celebret, omnibus, &
ne vti debere ſingulis perſonis Eccleſiaſticis, tàm ſæcularibus, quàm cuiuſuis Ordinis, et Inſtituti regularibus mandat, ac præcipit vt in ſacroſancto Miſsæ ſacrificio, ac diuino officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas ſua voluit, et declarauit ſubiacere debere, et ſubiecit cenſuris, et pœnis contentis in ſupradictis conſtitutionibus, ac præfato decreto ſuorum prędeceſsorum ipſo facto incurren. Et ita decreuit, & mandauit vbique inuiolabiliter obſeruari.

Cōtrarijs derogat.

§. 5. Non obſtantibus in hac parte conſtitutionibus ſupraſcriptis, decreto præfato Pauli V. conſuetudinibus etiam immemorabilibus, necnon omnibus, et ſingulis, quæ prædeceſſores prædicti voluerunt non obſtare, ac alijs quibuſcunque in contrarium facientibus.

Executores deputat contra omnes.

§. 6. Volens, et decernens pro obſeruatione, et executione præſentis decreti, et omnium in eo contentorum, quòd contra huiuſmodi tranſgreſſores etiam regulares, cuiuſuis Ordinis, et Inſtituti, etiam quomodolibet exemptos, et alias quaſcunque Eccleſiaſticas, et ſæculares perſonas cuiuſcunque ſtatus, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam

Ec-

Eccleſiaſticæ, quàm ſæcularis, tàm Epi-
ſcopi, et Prælati Superiores; alijq. Ordinarij locorum; quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquiſitores procedant, et in eos ſeuerè animaduertant, tribuens eis, et eorum cuilibet liberam facultatem, et auctoritatem cõtra eoſdem transgreſſores procedendi, ac pœnis coercendi, et puniendi.

§.7. Voluit demùm, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeu illius exempla ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, et in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, et afficiant, perinde, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent; quòdq. præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Publicationẽ in Vrbe decet nit, omnes ligare debere.

Andreas de Pettinis S. R. & vniuerſ. Inquiſ. Not.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecũdo, Indict. 5. die verò ſecunda menſis Iunij, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina Publicatio in Vrbe. P.an.2. die 2. Iunij 1622.

prouidentia Papæ *XV. anno eius ſecũdo, ſupradictum decretum affixum & publicatũ fuit ad valuas baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ Curſorem.*

Octauius Spada Mag. Curſ.

XXVII.

Reuocatio quarumcunque cõceſſionum viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, et eorum manu firmatis.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſię diuina prouidentia conſtitutus, gratias, et indulta à ſe, et prędeceſſoribus ſuis conceſſa, multis interdum ſuadentibus cauſis, iuxta creditum ſibi Paſtoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, prout, rerum, et temporum qualitatibus debitè penſatis, cõſpicit in Domino ſalubriter expedire.

Reuocatio de qua in Rub. §. 1. Itaque Motu proprio, et ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris,

ſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnia, et ſingula indulta; facultates, priuilegia, gratias, et conceſſiones quaſcũque ſpirituales, et Eccleſiaſticas, tàm ad forum interius quàm ad exterius ſpectañ, ac tam ad ſupplicationem partium, quam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, à Sede Apoſtolica, quę tamen viuæ vocis oraculo hactenus quandocunque, & qualitercũque, ex quauis, etiam de neceſſitate exprimenda cauſa, quibuſuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiam Societatis IESV, ac Cõgregationibus quibuslibet, ſiue eorum, & earum reſpectiuè Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus generalibus, vel Prouincialibus quocunque nomine nuncupatis, Superioribus, etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prędictę immediatè ſubiectis, cuiuſcunque dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis, non tamen ad ſupplicationem Regum conceſſas, in ijs, videlicet, quæ non ſunt ſortita effectum, tenore præſentiũ reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua perpetuo fore, & eſſe, neque in

po-

poſterum cuiquam ſuffragari poſſe, vel debere, neque aliquem ijs de cætero vti vllo modo poſſe, etiamſi expreſſa, & ſpecifica mentio, etiam de verbo ad verbũ de ijs facieñ eſſet, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus in Rubrica ſimiliter dicitur.

§. 2. Firmis tamen, & in ſuo robore permaneñ omnibus indultis, & alijs cõceſſionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipſorum, vel aliorum quorumcunque fauorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipſis, vel alijs factis, & de quibus ijdem S. R. E. Cardinales teſtimonium in ſcriptis præbuerunt.

Clauſularum præſeruatiuarũ adiunctio.

§. 3. Decernentes, præſentes litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quòd quicunque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui iure, vel controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas, quodcunque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus poſſe, ſed illas ſemper validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſq. plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere.

§. 4. Sicque per quoſcunque Iudices, or-

ordinarios, & delegatos, etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit atten-tari. Clauſula ſublata.

§. 5. Non obſtañ præmiſſis, ac quibuſuis conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumque Præpoſitis, Decanis, Magiſtris, Miniſtris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, & alijs Superioribus prædictis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritañ, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficiẽti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut ali- Clauſulæ derogatoriæ.

qua

qua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenore huiuſmodi, præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligare decernit.

§.7. Quodq. eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla, ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen, ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuiq; perſonaliter intimatæ fuiſſent.

Dat. P. An. 2. die 2. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Iulij 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Anno à Natiuitate D. N. IESV *Chriſti milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo, indictione quinta, die vero prima menſis Septembris, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, &* D. N. D. *Gre-*

gorij

gorij diuina prouidentia Papa XV. anno eius ſecundo, retroſcripta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apoſtolorum de Vrbe, et in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada *Mag. Curſ.*

Extenſio Conſtitutionis rec. mem. Gregorij Papæ XV. reuocatoriæ cōceſſionum viuæ vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius Papa XV. prædeceſſor noſter, vt ſubnaſcentibus iugiter varijs difficultatibus, & abuſibus ex priuilegijs à Sede Apoſtolica viuæ vocis oraculo ſæpenumero conceſſis obuiam iret, Conſtitutionem edidit tenoris ſubſequen. videlicet. GREGORIVS PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in ſpecula militantis Eccleſiæ. Reliqua vide ſup. fol. 104. Edita An. D 1631.

§. 1. Cùm autem experientia rerum magiſtra compertum ſit, conceſſiones, [Cauſa huius executionis.

& gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipſorum manu firmatas ſæpe ab his, in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in diſciplinæ eccleſiaſticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quãtum cum Domino poſſumus his, & alijs malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, & de conſilio nonnullorum venerabilium Fratrũ noſtrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negociũ huiuſmodi maturè diſcutiendum commiſimus.

Hoc negotiũ nonnullis S. R.E. Cardin. commiſſum fuit.

Reuocatio generalis.

§.2. Omnia, & ſingula priuilegia, facultates, licentias, & gratias quaſcunq; per Summos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac per Nos viuę vocis oraculo, & S.R.E. prædictæ Cardinalium quorũcunque manu firmata, quibuſcunque Generalibus, Prouincialibus, cæteriſque Superioribus, & perſonis cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Inſtituti, & Societatis, ſiue regularibus, vel etiam ipſis Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, ſeu Presbyteris, alijſq. perſonis prędictis quacunque de cauſa, etiam de neceſſitate exprimenda, occaſione, prætextu, vel colore, etiam intui-

tu,

tu, contemplatione, ſeu ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & Principũ quorumcũque, aut alias quomodolibet conceſſa, illorum tenores præſentibus pro expreſſis habentes, tenore præſentium reuocamus, caſſamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, caſſa, ſublata, abrogata, & annullata, viribuſque, & effectu vacua eſſe, & fore, nullique prorſus deinceps ſuffragari poſſe, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, vt præſentes litteræ omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, quanto citius innoteſcant, omnibus, & ſingulis Generalibus, & alijs quocunque nomine nũcupatis Superioribus quorumcũque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, ſub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ pęnis ipſo facto incurrendis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menſes proximos à die publicationis præſentium computandos, omnes, & ſingulos Prouinciales eorumdem ſuorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Inſtitutorum, de eidem præſentibus litteris certiores faciant, earumdemque præſentium exemplaria illis transmittant.

Mãdatur ſtricte omnibus, ad quos ſpectat, vt de pręſentibus litteris certiores faciãt omnes Prouinciales ſuorum Ordinũ.

Qui

Qui quidẽ Prouinciales ſub eiſdem pęnis teneantur ſingulis Superioribus Monaſteriorũ, Conuentuum, Collegiorũ, Domorum, & locorum regularium pręcipere, vt eaſdem prę ſentes ſubditis ſuis, vt moris eſt publicent.

Decernitur, vt præſentes litteræ ſemper validæ, firmæ, & efficaces exiſtãt

§.4. Decernentes præſentes litteras etiam ex eo quod quicunque in pręmiſſis intereſſe habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, et auditi non fuerint, de ſubreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ, ſeu alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel controuerſiam vocari, aut ad viam, et terminos iuris reduci, ſiue aduerſus illas quodcũque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus poſſe; ſed illas ſemper validas, firmas, et efficaces exiſtere, et fore, ſuoſq. plenarios, et integros effectus ſortiri, et obtinere; ſicq. per quoſcunque Iudices ordinarios, et delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, iudicari, et diffiniri debere; ac irritum, et inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obſtañ præinſertis litteris hu-

huiuſmodi, ac conſtitutionibus, et ordinationibus Apoſtolicis, et quatenus opus ſit, etiam regula noſtra de non tollendo iure quęſito, priuilegijs quoque, indultis, et litteris Apoſtolicis, eiſdem Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Inſtitutis, et Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nũcupatis, ſub quibuſcumque verborum formis, et teñ, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarũ derogatorijs, alijſque efficacioribus, et inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium pręmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, et ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, et expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quęuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium tenores pręſentibus pro plenè, et ſufficienter expreſſis habentes, ſpecialiter, et expreſsè derogamus, cęteriſq. contrarijs quibuſcumque.

§ 6. Volumus autem quod pręſentiũ transſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, et ſi- Tranſumptorum fides.

gillo perſonę in dignitate eccleſiaſtica, conſtitutę munitis, eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quę pręſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitę, vel oſtenſę: quodque eędem pręſentes litterę, ſiue illarum exempla ad valuas Baſilicarum prędictarum, et in acie Campi Florę huiuſmodi ſimiliter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, et afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatę fuiſſent.

Dies publicationis An. 9. 20. Decemb.

Dat. Romę apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus noſtri anno nono.

M.A. Maraldus.

Die & Anno ſupradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum, ac in acie Campi Floræ, alijſq. locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per Andream Scalmanum, S.D.N. Papæ Curſorem.

X L.

Reuocatio quarumcumque licentiarum legendi, et habendi quomodolibet libros prohibitos quibuſcumque perſonis ab omnibus, etiam Romanis Pontificibus conceſſarum.

GRE-

GREGORIVS PAPA XV.

Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1623.

Exordium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licèt meritorum ſuffragio, diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſius intendamus, per quæ religio Catholica, vbi diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reſtituatur.

Prohibitio habendi, & legēdi libros prohibitos.

§.1. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno eſſe ſinceræ fidei cultoribus detrimento noſcatur, & ſicut accepimus, licentiæ libros huiuſmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quàm cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere volētes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hæreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis, cuiuſcumque gradus, & conditionis exiſtentibus, etiam per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeu ad vitam, & ali-

ter quomodocumque & ex quacumque cauſa, tam per litteras in forma Breuis, quam aliter quomodocumque à Nobis, ſeu prædeceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus, ſeu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem conceſſas, earum tenorem præſentibus pro expreſſis habentes, tenore pręſentium reuocamus, caſſamus, & annullamur, ac pro reuocatis, caſſis, & annullatis haberi, nulliq. in poſterum ſuffragari.

Contraue-nictibus pœnas imponit.

§.2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Cõſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatã omnes ligare decernit.

§.3. Decernentes, vt præſentes litteræ, poſtquam in valuis Baſilicarum Sancti Ioãnis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent: quòdq. dictis duobus menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopum, ſeu Inquiſitorem, qui illos quantocitiùs com-

comburere debeat, deferre, quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere nſciuerint, eos denunciare teneantur: neque de cætero ſimiles licentiæ niſi à Cõgregatione ſancti Officij, quæ ſingulis hebdomadis coram nobis haberi ſolet, concedantur.

§.4. Ac quòd earũdem præſentiũ trãſũptis, etiã impreſſis, manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, et ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis; eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſę. Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 30. Decembris 1622. Pontificatus noſtri anno ſecundo. D. P. An. 2. die 30. Dec.

Anno à Natiuitate D.N. IESV Chriſti milleſimoſexcenteſimo vigeſimotertio. Indictione ſexta, die verò ſecunda mẽſis Ianuarij, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Gregorij diuina prouidentia Papæ XV. Anno ſecundo, retroſcriptæ literæ Apoſtolicæ, affixæ fuerũt ad valuas Baſilicarũ ſancti Ioannis Lateranen., & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cancellariæ *Apoſtolicæ, necnon in acie* Campi *Flo-*

ræ, vt moris eſt, per me Brandimartem Latinum Apoſtolicum Curſorem.

Octauius Spada Mag. Curſ.

V. aliàs CXIV.

Reuocatio licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Procemium.

APoſtolatus officium Nobis, nullo licet meritorum ſuffragio, diuina prouidentia commiſſum poſtulat, vt ad ea vigilantiæ noſtræ partes propenſiùs intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi diuina gratia illæſa viget, conſeruetur, & vbi reſtitutione indiget, reparetur.

§. 1. Quapropter, cum librorum prohibitorũ lectio magno ſinceræ fidei cultoribus detrimento eſſe noſcatur, & ſicut accepimus, nimis exceſſiua ſit, huiuſmodi libros legendi licentiarum copia: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in poſterum quam cautiſſimè licentiæ huiuſmodi concedantur, quantũ cum Domino poſſumus, prouidere volentes,

lentes; Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, omnes, & ſingulas licentias legendi, & habendi libros quoſcumque ob hęreſim, vel falſi dogmatis ſuſpicionem, ſeu per conſtitutiones Apoſtolicas, etiam ratione Aſtrologiæ iudiciariæ, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuſcumque perſonis laicis, & eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quam regularibus cuiuſcumque Ordinis, Societatis, & Inſtituti exiſtentibus, ac quacumque dignitate, etiã eccleſiaſtica fulgentibus, cuiuſcumque ſtatus, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ, etiam ſpeciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apoſtolicas ad tempus, ſeu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque cauſa, tam in forma Breuis, quàm aliter quomodocumq; à prædeceſſoribus noſtris Romanis Põtificibus, ſeu à quibuſcumque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamẽ a Nobiſmetipſis per litteras Apoſtolicas etiam in forma Breuis, ſeu Chirographum manu noſtra ſignatum, conceſſas, earum tenores præſentibus pro expreſſis, & inſertis habentes, hac noſtra perpetuo valitura conſtitutione, reuocamus, caſſamus, & annullamus, ac pro

reuocatis, caſſis, & annullatis haberi nulliq. ſuffragari.

Cõtrauenientibus pœnas imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiuſmodi permiſſos legentes, aut habentes, pœnas in ſacris Canonibus, Cõſtitutionibus Apoſtolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem post publicatã omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, vt præſentes litteræ poſtquam valuis Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos, citra montes, vltra vero montes, infra quatuor menſes ex tunc proximos, omnes, & ſingulos, ad quos ſpectat, arctent, & afficiant, perinde ac ſi vnicuique perſonaliter intimatę fuiſſent; quodque dictis duobus, & reſpectiuè quatuor menſibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiuſmodi habuerint, eos ad Epiſcopũ, ſeu Inquiſitorem, qui illos quãtocitiùs comburere debeat, deferre; quique aliquos ſimiles libros prohibitos habere ſciuerint, eos denunciare teneantur: neque de cætero ſimiles licentiæ niſi a Congregatione ſancti Officij, dum ſingulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congregatione ſpecialiter deputandis concedantur.

§.4. Ac quòd earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus noſtri anno octauo. Dat. P. An. & die 2. Aprilis.

Die, & Anno ſupradicto publicatæ fuerunt ſupradictæ litteræ per earum affixionem ad valuas Eccleſiæ Lateranen. & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ ac in acie Campi Floræ, alijsq. locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt per me Andream Scalmanum S.D.N. Papæ Curſ.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nōdum à Sede Apoſtolica Canonizatorũ, vel Beatificatorum, cum radijs, ſplendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum ſepulchra apponenda, & cum atteſtationibus deſuper proponendis, recipienda, & aſ-

aſſeruanda, ſiue eorum miracula in imprimendis libris enarranda.

Feria V. die 13. Martij, Anno à Natiuitate D. N. IESV Chriſti. MDCXXV.

In Generali Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico in Vaticano coram S.D.N.D. *Vrbano diuina prouidentia Papa VIII: ac Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ.* DD.S.R.E.*Cardinalibus, aduerſus hæreticam prauitatem Inquiſitoribus generalibus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.*

Edita A. D. 1625.

SAnctiſſ. D. N. ſolicitè animaduertens abuſus, qui irrepſerunt, & quotidie irrepere non ceſſant in colendis quibuſdam cum Sanctitatis, aut Martyrij fama, vel opinione defunctis: qui, & ſi neque Canonizationis, neque Beatificationis honore inſigniti ſint ab Apoſtolica Sede, eorum tamen Imagines in Oratorijs, atque Eccleſijs, alijſque locis publicis, ac etiam priuatis, cum laureolis, aut radijs, ſeu ſplendoribus proponuntur, miracula, & reuelationes, aliaque beneficia, à Deo per eorum interceſſiones accepta, in libris rerum ab ipſis geſtarum enarrantur, & ad illorum ſepul-

chra,

chra, tabellæ, imagines,& res aliæ ad beneficia accepta teſtificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§.1. Voleńſq. proinde huiuſmodi abuſibus, pro debito officij paſtoralis, occurrere, re etiam cum Illuſtriſſ.& Reuerendiſſ. DD.Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuerſa Republica Chriſtiana generalibus Inquiſitoribus communicata, & maturè conſiderata, ac diſcuſſa; Declarauit, ſtatuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum Sanctitatis, ſeu Martyrij fama (quantacumque illa ſit) defunctorum Imagines; aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præſeferens,& indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, ſeu priuatis, vel Eccleſijs, tam ſęcularibus, quam regularibus, cuiuſcumque Religionis, Ordinis, Inſtituti, Congregationis,aut Societatis apponantur, antequam ab Apoſtolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (ſi quæ appoſitæ ſunt) amoueantur, prout eas ſtatim amoueri mandauit.

Prohibitio vbiq; proponēdi imagines cum laureolis, radijs, vel ſplendoribus.

§.2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorumdem hominum, qui Sanctitatis, ſiue Martyrij fama, vel opinione (vt præfertur) celebres è vita migrauerint, geſta, miracula, vel reuelationes, ſeu quæcumque beneficia tamquam

Libros etiā iſta continētes imprimendi.

eorum

eorum interceſſionibus a Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoſcendis, Theologos, alioſque pios, ac doctos viros in conſilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tam graui committatur, negocium inſtructum ad Sedem Apoſtolicam tranſmittat, eiuſq. reſponſum expectet: Reuelationes vero, & miracula, aliaq. beneficia ſupradicta, quę in libris horum hominum vitam, & geſta continentibus, hactenus ſine recognitione, atque approbatione huiuſmodi, impreſſa ſunt, nullo modo approbata cenſeri vult, mandatq. ſua Sanctitas.

Tabellaſque imagines, & luminaria ad eorum ſepulchra, apponendi.

§. 3. Ad horum hominum ſepulchra vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, Imagines, ex cera, aut argento, ſeu ex alia quacumque materia, tam pictas, quam fictas, atque exculptas appendi; aut affigi, & lampades, ſiue alia quęcumque lumina accendi, ſine recognitione ab Ordinario omnino, prout ſupra facienda, Sedique Apoſtolicæ referenda, ac probanda.

Declaratio in prædictis.

§. 4. Declarans, quòd per ſupraſcripta, præiudicare in aliquo non vult, neque intendit ijs, qui aut per communem Eccleſiæ conſenſum, vel immemorabi-

lem

lem temporis curſum, aut per Patrum, virorumq. Sanctorum ſcripta, vel longiſſimi temporis ſcientia, ac tolerantia Sedis Apoſtolicæ, vel Ordinarij, colūtur.

§. 5. Vt autem præmiſſa diligentius obſeruentur, vniuerſis, ac ſingulis, tam Ordinarijs, quam hæreticę prauitatis Inquiſitoribus diſtrictè præcipit, vt in ſua quiſque Diœceſi, vel Prouincia ſedulò peruigilent, ne ſine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis ſignis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliauè contra ſuperius diſpoſita, fiant. Executorum deputatio.

§. 6. Tranſgreſſores verò, ſi Regulares fuerint, priuationis ſuorum officiorum, ac vocis actiuæ, & paſſiuæ, necnon & ſuſpenſionis a diuinis: ſi verò Clerici ſæculares, priuationis pariter ſuorum officiorum, ſuſpenſionis a diuinis, & ab adminiſtratione Sacramentorum, executioneque ſuorum ordinum reſpectiuè, alijſque arbitrio prædictorum Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo. Pœnarum in trāſgreſſores impoſitio.

§. 7. Qui autem libros impreſſerint, aut imagines pinxerint, ſeu ſculpſerint quoquomodo, effinxerint, vel formauerint, cæteriq. Artifices circa præmiſſa qualitercumque delinquentes, prædicta om- Et ſignanter impreſſores.

omnia amittant, & inſuper pecuniarijs alijſque etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem eorumdem Ordinariorum, ſeu Inquiſitorum arbitrio infligendis.

Derogatio contrariorũ.

§.8. Contrarijs quibuſcunque non obſtantibus.

Efficacia publicationis factæ Romę.

§.9. Et ne præmiſſorum ignorantia poſſit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretum huiuſmodi, ſeu illius exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorũ Vrbis, ac in acie Campi Floræ affixum, omnes perindè arctet, atque aſſiciat, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatum fuiſſet.

Transumptorum fides.

§.10. Quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, ac ſigillo alicuius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides habeatur, quæ præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Io. Antonius Thomaſius S. R. & vniuerſalis Inquiſit. Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione 8. Pontificatus Sãctiſſ. D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ viij. anno eius ſecũdo die vero quarta menſis Aprilis, ſupradictum De-

Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Brãdimartem Latinum S.D.N. Papæ Curſ.

Octauius Spada Mag. Curſ.

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccleſiaſtico mediatè, vel immediatè Sedi Apoſtolicæ ſubiecto, libros ab eis vbicumque compoſitos de quacumque materia tractantes, abſque Cardinalis Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam abſque Ordinarij, & Inquiſitoris loci licentia deferant, aut imprimendos tranſmittant.

Feria 5. Die 18. Septembris
MDCXXV.

In Generali Congregatione S. Romanæ & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſſ. D.N.D. Vrbano diuina prouidentia Papa Octauo, ac Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis DD. S.R.E. Cardinalib. aduerſus hæreticã prauitatem Inquiſitoribus Generali- Edita A. D. 1625.

bus

bus à ſancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Prohibitio de qua in rubr.

SAnctiſſimus D.N. pro debito ſui paſtoralis officij corrigere volēs abuſus nonnullorum in Statu Sedi Apoſtolicæ mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extra præfatum Statum abſque vlla Ordinariorum,& Inquiſitorum loci vbi degunt, approbatione, imprimendos trāſmittunt: ſtatuit, & decreuit, vt impoſterum nemo in Statu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbicumque compoſitos audeat aliò deferre,vel mittere imprimendos ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſſimi, & Reuerendiſſimi D. Cardinalis Sanctiſſ.D.N. Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij, ſi in Vrbe; ſi verò extra Vrbem exiſtat,ſine Ordinarij & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda.

Impoſitio pœnarum.

§.2. Libros autem,quos contra præſentis Decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio ſuæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expreſsè prohibitis haberi vult, & mandat.

dat. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus &c.

Io.Antonius Thomaſius S.R. Vniuer- uerſalis Inquiſit.Not.

Anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, Indictione octaua, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N.D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, anno eius tertio, die vero tertia menſis Octobris, ſupradictæ litteræ Apoſtolicæ, ſiue Decretum affixũ, & publicatum fuit in acie Cãpi Floræ, & alijs locis ſolitis Vrbis, per me Brãdimartem Latinum prælibati S.D.N. Papæ, & Sac.Rom.Inquiſit.Curſorem.

Sanctiſſimi D.N.VRBANI Papæ Octaui declaratio, quòd Conſtitutiones Apoſtolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquiſitionibus Officium hactenus editæ, & in poſterum etiam ſuper quacumque aliare edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendãt, niſi illi in edẽdis ſpecialiter excipiãtur.

Edita An D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVm ſicut accepimus, Sancti Benedicti, Ciſtercieñ, Præmonſtrateñ, Sancti Antonij de Sancto Antonio Vienneñ, Societatis IESV, ac aliorum forſan Ordinum, Congregationum, Societatum,& Inſtitutorum regularium Profeſſores, vigore, ſeu prætextu priuilegiorum, & indultorum ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac ſancta Sede Apoſtolica tam per viam meræ conceſſionis, quam communicationis, etiam Motu proprio,& ex certa ſcientia, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam cõſiſtorialiter cõceſſorum, in Conſtitutionibus generalibus à Nobis & dicta Sede hactenus editis, & de cetero edendis ſe minimè comprehendi prætendant, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa mentio ſiat.

Cauſa huius conſtitut.

§. 1. Nos, qui inter grauiſſimas, multipliceſq. Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates & dubia de

me-

medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis miniſterio prouidere volentes, vt tot, tantęq. Conſtitutiones generales à Nobis, & hac ſancta Sede, & præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiuſq. propagationem, & Officij ſanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cætero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugijs, & impedimentis, ad maiorem Dei gloriam, Sanctæq. Matris Eccleſiæ exaltationem debitum, vt par eſt, ſortiantur effectum. necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis cum quibuſuis clauſulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque cauſa conceſſorum, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores pręſentibus, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem pręſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, et ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

§.2. Quod quæuis generales Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros

Declaratio, quod Cõſtitutiones Apoſt. licæ in cõcernentibus Fidē Catho-

ſtros in concernentibus Fidem Catholicam, illiuſq. propagationem, ſanctæ Inquiſitionis officium præfatum, præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus ſancti Officij, & propaganda fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ; omnes, & ſingulos tam Sancti Benedicti, Ciſtercieñ, Præmonſtrateñ, S. Antonij de Sancto Antonio Vienneñ, & Societatis IESV præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omnino comprehẽdant, perinde ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati in eis nominatim expreſſi fuiſſent; edendæ vero in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſq. propagationis, & ſancti Officij Inquiſitionis præfati, quã ſuper quacumque alia re, negocio, ſeu materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes huiuſmodi ſimiliter omnino comprehendant præfatos eorumdẽ Ordinum, Congregationum, Societatũ, & Inſtitutorum profeſſores; niſi in edẽdis Conſtitutionibus huiuſmodi ſpecialiter, & expreſſe excipiantur; etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſq. priuilegia, gratiæ, & indulta, a Sede Apoſtolica

præ-

præfata, etiam ſub quibuſcumque tenoribus, formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus; & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu, ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter etiam contemplatione vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ conceſſionis, quam communicationis & aliàs quomodolibet conceſſa reſpectiuè ſint, quorum, ſeu quarum vigore, vel prætextu ſint excepti, ſeu ſe minimè comprehendi prætendant in Conſtitutionibus generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3. Præſentes verò litteras, omniaque, & ſingula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Cōgregationum, Societatum, & Inſtitutorum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ propter quas eędem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeu alias iuſtificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis etiā quantumuis ſubſtantiali defectu notari,

Iubetur, vt præſentes literæ, nūquā de ſubreptione, vel obreptione, vel alio vitio impugnari poſſint.

 im-

impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium impetrari nullatenus poſſe, neque ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpẽſionibus, limitationibus, aut alijs, contrarijs diſpoſitionibus pro tempore quo modolibet facien. comprehendi.

Præcipitur, vt pręſens cõſtitutio ſemper valida, & firma maneat

§.4. Sed ſemper ab illis exceptas, ſẽperque validas, firmas & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus & ſingulis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari: Sicq. per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorũ ampla derogatio.

§.5. Non obſtan. regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac quibuſuis alijs Conſtitutionibus, & ordinationibus

bus Apoſtolicis, necnon tam Sancti Benedicti, Ciſtercień, Præmonſtrateń, Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen̄, & Societatis IESV præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Cōgregationum, Societatum, & Inſtitutorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus, & priuilegijs, necnon præfatis, & quibuſuis alijs priuilegijs, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam Mare magnum, & aliàs quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monaſterijs, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium prçmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis eorumq. totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut ali-

qua alia exquiſita forma,ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris,hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§.6. Volumus autem quod præſentiũ tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ: quodque eædem præſentes litteræ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum Sancti Ioannis Lateranen., ac Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dies publicationis 5. Nouemb. 1631.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die 5. Nouembris 1631. Pontificatus noſtri anno nono.

M.A. Maraldus.

Die, & anno ſupradicto affixæ, & publicatæ fuerunt ſupradictæ literæ ad valuas

uas Curiæ & Cameræ Apoſtolicæ, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis ſolitis, & conſuetis, vt moris eſt, per me Andream Stalmanum Sanctiſſ. D.N. *Papæ Curſorem.*

XXVIII.

Sanctiſſ. in Chriſto Patris, &
D. N. D. CLEMENTIS
Diuina prouidentia Papæ VIII.
CONSTITVTIO
De Largitione Munerum vtriuſque ſexus Regularibus interdicta. **Edita An. D. 1594.**

CLEMENS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. Religioſæ Congregationes, ab inſigni ſanctitate viris Spiritus Sancti afflatu inſtitutę, tantas Eccleſiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conſeruādas, & inſtaurandas, Romani Pontifices prædeceſſores noſtri magnam iure optimo diligentiam ſemper adhibuerint: Nam cum ea ſit rerum humanarum conditio, & natura, vt etiam,

quæ

quæ optimè fundata, & conſtituta ſunt, partim hominū imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim dæmonis aſtutia, paulatim deficiant, ac niſi cura peruigili ſuſtententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum diſciplina, aut labefactata in priſtinū reſtitueretur, aut ſalutaribus Conſtitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos veſtigijs pro eodem Officij munere inſiſtere, & Paſtoralem illorum ſolicitudinem (quantum poſſumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerum largitio Regularib. prohibetur.

§.1. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religioſę vitæ profeſſoribus, ex Chriſti patrimonio, quibuſuis hominibus quauis ex cauſa ſępè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni ſpecie exiſtant, prçcauere ſtudentes: hac noſtra perpetuo valitura Cōſtitutione vniuerſis, & ſingulis cuiuſcumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apoſtolico poſſidentium, vel nō poſſidentium, ſeu cuiuſuis Congregationis, Societatis, & Inſtituti (non tamen Militiæ) Regularibus perſonis vtriuſlibet ſexus omnem, & quācumque largitionem,

tionem, & miſſionem munerum penitus interdicimus.

§.2. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia & ſingula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tã ſingulorum Conuentualium, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum, quàm Prouincialia, aut Generalia cuiuſlibet Prouinciç, ſiue vniuerſi Ordinis, Societatis, aut Inſtituti: eorumque vel earum Camerarios, Commiſſarios, & quoſcumq; Officiales, & ſingulares perſonas: Ipſos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiuſmodi Superiores quaſcumque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magiſtros, Miniſtros, & quocumque nomine Præfectos, necnon Conuentuum, Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum quorumcumque Abbates, Priores, Prçpoſitos, Præceptores, etiam maiores, Guardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & alio quouis titulo Prçſidentes, tàm ipſis Regularibus, quàm locorum Ordinarijs, ſeu quibuſuis Superioribus ſubiectas vtriuſlibet ſexus ad vitã, vel ad tempus deputatos: adeò, vt nemo vnquam eorum, vel earũ directè, vel indirectè palam, vel occultè, Qui ſint Regulares, declaratur.

tam

tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam ſub quouis Statuti, vel conſuetudinis, ſeu verius corruptelę, aut alio prętextu, vel quacumque cauſa niſi in generali Capitulo, aut alia generali Congreg. re maturè diſcuſſa vnanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum ſit.

§. 3. Id autem ita abſolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas ſit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, uel contributionibus, aut oblationibus, ſiue eleemoſynis, aut ſubſidijs certis, uel incertis, ordinarijs, ſeu extraordinarijs, menſæ, ſeu maſſæ communis, uel cuiuſuis Fabricæ, & Sacriſtiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, adminiſtrantur, ſeu quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam, quæ à ſingulis quouis modo acquiſitæ in commune conferendæ omnino ſunt. Nec ſi per uiam uoluntarię contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſan priuatim, & nominatim cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, uel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, uel à pijs Chriſtifidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ

per-

perſonæ intuitu attributæ, ſeu quoquomodo per quemlibet Religioſū ſuo Monaſterio, Domui, aut Loco acquiſitæ, eique ut ad libitum de eis diſponant, per Superiores conceſſæ fuerint: Præterquā leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeu ad deuotionem, uel Religionem pertinentia munuſcula, communi tantum, nunquam uero particulari nomine (ubi Superiori de conſenſu Conuentus uidebitur) tradenda. Sed & huiuſmodi miſſiones munerum ipſis Religioſis vtriuſlibet ſexus non ſolùm per ſe, verum etiam per alios, tam directè, quàm indirectè prohibitas declaramus.

Quibus donari non liceat.

§.4. Neque verò quiſpiam ab hac generali prohibitione ſe excuſare valeat, etiam ſi munera miſerit, cuius perſonæ Laicæ, vel Eccleſiaſticæ cuiuſcūque ſtatus, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non ſolum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiā Eccleſiaſtica, & Pontificali, aut alia maiori, etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio Loci Ordinario, etiam ex cauſa, & occaſione benedictionis, vel ſuſceptionis habitus Regularis, tonſuræ, aut profeſſionis Monialium, tam ſibi ſubditarum, quàm non ſubditarum, aut ipſi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Vi-

ce-

ceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiuſuis Monaſterij, Prioratus, Domus, aut cuiuſlibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam ſimplici, & particulari Religioſo. Ita ut inter ipſos quoque Religioſos (ne praua ambitione impulſi pro conſequendis in ſua Religione gradibus, & dignitatibus, alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcumque largitio, aut donatio munerum (niſi rerum minutarum, de licentia expreſſa, & in ſcriptis Superiorum) ſit penitus interdicta.

Etiamſi in alicuius Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorē

§. 5. Inſuper prohibemus, ne vnquam eiſdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occaſione tranſitus, vel primi ingreſſus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratiq. animi teſtificationem, ſeu pro prædictis perſonis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opipare excipiendis, ſeu pro quibuſuis conuiuijs eiſdem, aut cuiuis alteri quacumque occaſione, vel cauſa exhibendis, vel pro commeſſationibus, aut compotationibus quibuſuis perſonis, tam eiuſdem Ordinis, Congregationis, Monaſte-

rij,

rij, Domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis ſpectaculis, etiam pijs intra Eccleſias, Monaſteria, & Domos ſacras, ſeu pias, uel extra eas, in quibuſuis publicis, aut priuatis ſacris, aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum uita, aut res piè geſtæ, etiam in memoriam Paſſionis Dominicæ populis ſpectandę proponuntur, aut aliàs in prædictis, ſiue in quibuſuis rebus ſuperuacaneis ad pompam, & oſtentationem, aut ad oblectationem, uel paucorum lucrũ, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus.

§.6. Niſi re ipſa pro diuino cultu, & ueris Chriſti pauperum indigentijs, ſeruato in hoc charitatis ordine, & habita neceſſitatis ratione, de conſilio, & conſenſu Superiorum ſubleuandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, uel Taxam ibi forſan præſcriptam non excedentibus, ſumptus huiuſmodi fiant.

Niſi pro cultu diuino, & veris pauperum indigẽtijs.

§.7. Declarantes tamen, per hæc, laudabilem & Apoſtolicam doctrinam, ſacriſq. Canonibus commendatam hoſpitalitatem, præſertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo ſi qui redditus ad id, uel ex fundatione, uel ex inſtitutis ſtatutis, aut conſuetudinibus aliquorum Mona-

Hoſpitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

naſteriorum, Ordinum, aut regularium huiuſmodi locorum, aut ex teſtatorum, uel donantium uoluntatibus, ſiue aliàs applicati, aut donati ſunt, eos omnino (ut decet) integrè in uſus pios hoſpitalitatis huiuſmodi erogandos eſſe; & præſertim in Monaſterijs, ſeu locis deſerti,& ab laicorum ædibus longius remotis, ubi tamen pauperum, & uerè egenorum ratio in primis habeatur. Si quos uero ditiores occaſione tranſitus, ſiue aliàs ex deuotionis, aut neceſſitatis cauſa eò diuertere contigerit, eos ſanè deceret Refectorio communi cum Religioſis, menſaq. & ferculis communibus, nequaquã à cęteris diſtinctis contentos eſſe. Verum omnino ipſi Regulares in hoſpitibus huiuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, ut in eis frugalitas, & paupertas religioſa prorſus eluceat.

Pont. interdicit quibuſcũque ſecularis munera vt ſupra prohibita recipere.

§. 8. Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prędictis Laicis aliàs, quam ut ſuperius dictum eſt, uel Clericus ſęcularis, uel regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam S.R.E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælatus Generalis, Prouincialis, aut Monaſterij, Domus, uel loci cuiuſlibet Superior eorumuè affines, propinqui, familia-

res,

res, aut miniſtri vtriuſlibet ſexus, quicquam contra hanc ſuperius expreſſam prohibitionem recipiant.

§.9. Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à ſuperiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione, ſiue ab vniuerſo Ordine, & religione quicquã receperint; id quod acceperint ſuum non faciãt. Verum ipſo facto abſq; aliqua monitione Iudicis decreto, ſententia, aut declaratione ad illius reſtitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo vt reſtitutione ipſa realiter non facta, neque etiam in foro conſcientiæ abſolui poſſint.

Aliàs ad reſtitutionem ipſo facto valet teneri.

§.10. Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioſo, qui donauit, ſed ei Monaſterio, domui, vel alteri loco de cuius bonis facta eſt largitio, uel ſi non de eius bonis donatum eſt in quo idem Religioſus donãs profeſſionem emiſit, uel ſi nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, uel uniuerſi Ordinis, ſeu Religionis donatio facta extiterit; pariter communi menſæ aut maſſæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera reſtituantur; ita ut nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui reſtitutio facienda eſt, illam remittere, &

Quæ reſtitutio fieri debeat loco, de cuius bonis facta eſt largitio.

iterum condonare aut recipientem ab obligatione reſtituendi eximere, uel ut in Pauperes eroget concedere quoquomodo poſſit.

Regularium contraueniẽtium pœnæ. §. 11. Quod ſi quis ex ſupradictis utriuſlibet ſexus, cuiuſcumque gradus, ordinis, dignitatis ac ubilibet locorum exiſtentibus coniunctim cum cæteris, ſeu diuiſim noſtrarũ huiuſmodi prohibitionum, ſtatutorum, ordinationum, iuſſionum, decretorum, mandatorum tranſgreſſor fuerit; ſtatuimus, ut omnibus, & ſingulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipſo priuatus, ac ad illa & alia ſimilia, uel diſſimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax ac perpetua infamia, & ignominia notatus exiſtat. Et præterea priuationem uocis actiuæ, & abſque ullo Superioris decreto, aut miniſterio ipſo facto incurrat: necnon ultra huiuſmodi pœnas, etiam tãquam contra furti, & ſimoniæ criminum reum, tàm per uiam denunciationis, accuſationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condigniſq. ſupplicijs affici debeat. Pœnis alijs à iure ſtatutis, ac per alias Conſtitutiones Apoſtolicas, aut propria cuiuſuis Ordinis, Congregationis, Monaſterij, Domus, aut loci, ſtatuta, uel conſuetudines contra perſonas aliquid

quid præmiſſorum committentes forſan decretis, & inflictis, nihilominus in ſuo robore permanſuris.

§.12. Quocirca uniuerſis, & ſingulis modernis, & pro tempore exiſtentibus Locorum Ordinarijs, eorumq. Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcumq; Ordinum, Prioratuum, Monaſteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, ſeu Prouincialibus, cæteriſque ad quos ſpectat, per Apoſtolica ſcripta mãdamus; quatenus ipſi, & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent omni ſtudio, diligentia, auctoritate, & uigilantia præſentem Conſtitutionem firmiter, & inuiolatè obſeruari, & contra inobedientes, uel tranſgreſſores condignis pœnis animaduerti. Eoſdem inobedientes, necnon contradictores quoſlibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia appellatione poſtpoſita compeſcendo, inuocato (etiam ad hoc ſi opus fuerit) auxilio brachij ſæcularis. **Executorum deputatio, & facultas.**

§.13. Nonobſtantibus Cõſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, dictorumq. Monaſteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorũ, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indul- **Contrariorũ derogatio.**

 tis,

tis, & litteris Apoſtolicis quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Quæ omnia, quatenus præmiſſis in aliquo aduerſentur, prorſus tollimus, & abrogamus, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Tranſumpta quotannis in Capitulis, & cet. legantur publicè legātur.

§.14. Volumus autem, vt præſentes litteræ in valuis S. Io. Lateranen. & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarū, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimiſſis. Quodq. earum exempla, ſeu illorū compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiuſque Regionis ſermonem verſa) & à Loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, ſubſcripta inſerantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſiue Congregationibus cuiuſque earum alta, & intelligibili voce legantur.

Publicatione eius in Vrbe, omnes arctare vult.

§.15. Et nihilominus poſt ſexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Rom. Curia facienda, vnumquemq. citra

mon-

montes, vltra montes vero poſt quatuor menſes, perinde arctent, & afficiant, ac ſi cuique perſonaliter intimatæ, & per eos iuratæ fuiſſent.

§.10. Quodq. earum tranſumptis etiã impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ adhiberetur eiſdem præſentibus, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Tranſumptorum fides.

§.18. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, ſtatuti, mãdati, ſublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Sanctio pœnalis.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo nonageſimoquarto, Tertiodecimo Kal. Iulij Pontificatus noſtri tertio. Dat. P.an.3. 13.Cal.Iulij.

L. CARD. PRODAT.

M.Veſtrius Barbianus.

A.de Alexijs.

Regiſtrata apud Marcellum Secretariũ.

Publicatio. *In nomine, & à Natiuitate Domini, milleſimo quingẽteſimo nonageſimoquarto, Indictione ſeptima, die vero ſecunda menſis Iulij, Pontificatus Sanctiſſimi in Christo Patris, & D.N.D.Clementis diuina prouidentia Papæ viij. Anno tertio. Retroſcriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & conſuetis per nos Proſperũ Spada, & Franc. de Bonis, eiuſdem Sanctiſſ.D.N.Curſ.*

Ita eſt Franc.de Bonis, S.D.N.PP.Curſ.

Gabriel Sauarellus Curſ.Mag.

Sanctiſſ. D. N. D. VRBANI diuina prouidentia Papæ VIII.

Confirmatio Declarationis Conſtitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus vtriuſque ſexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita 15. Septemb. 1640. NVper à Congregatione nonnullorũ Romanæ Curiæ Prælatorum, corã dilecto filio noſtro Antonio tituli S. Petri ad Vincula Presbytero Cardinali Sãcti Honuphrij nuncupato, maiori Pœniten-

tentiario, ac noſtro in Alma Vrbe Prouicario in ſpiritualibus generali, & noſtro ſecundum carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris ſubſequentis videlicet.

§. 1. Cum circa interpretationem Conſtitutionis fel. rec. Clementis VIII. ſub dat. xiij. Kal. Iulij Põtificatus ſui anno tertio, de Largitione munerum Regularibus vtriuſque ſexus interdicta, nõnullæ difficultates, & ambiguitates ſint exortæ; Congregatio ſpecialiter à Sanctiſſimo D. N. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. coram Eminentiſſimo Cardinali Sancti Honuphrij Maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputata, auctoritate ſibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religioſis vtriuſque ſexus tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis, conciliationis, beneuolentiæ, eiuſque conſeruationis erga ipſam Religionem, vel Conuentum, alijſuè cauſis ex ſui natura actum virtutis, & meriti continentibus: modeſtè tamen, ac diſcretè, & dummodo id non fiat, niſi de Superiorum localium licentia, ac etiã cum conſenſu maioris partis Conuentus, ſi talis conſenſus de iure, vel ex conſtitutionibus, ſeu conſuetudinibus cuiuſque Religionis reſpectiuè, in huiuſmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conuentus

in §.3. eiuſdem Conſtitutionis ad leuiora eſculenta, aut poculenta, ſeu ad deuotionem, & religioſitatem pertinentia munuſcula largienda &c. requiſitum, intelligi debere de conſenſu aliàs de iure requiſito, & vbi cōcurrit ambitionis ſuſpicio, qua ceſſante, nec in his requiri licentiam Superiorum in ſcriptis in §.4. eiuſdem Bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam, etiam oretenus eiſdem conceſſam, declarat. Comeſſationem autem, compotationes, & conuiuia in excipiendis præſertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in §.5. & 6. eiuſdem Conſtitutionis, cenſeri tantummodo prohibita, ſi decentiæ ſtatus regularis aduerſentur. Reſtitutionem vero receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §.7. ibidem cautum eſt, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, ſeu miſſa de iure pertinent, ſi id commodè fieri poteſt, aliàs Conuentui eiuſdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit abſolutio, reſtituantur.

§.2. Inſuper eadem facultate ſibi tributa; omnes, qui hucuſque aduerſus ſupradictæ Cōſtitutionis capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuſcumque in eadem Conſtitutione inflictis, & incurſis poſſe, & de-

bere à proprijs Confeſſarijs abſolui in foro conſcientiæ, etiam non facta prius huiuſmodi rerum donatarum ſeu datarũ reſtitutione. Quoad eos vero, qui præter modum prædictum grauiori Religionis detrimento, largiendo, vel recipiendo tranſgreſſi ſunt, ſed ob inopiam reſtituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vſque ad diem datæ præſentium in foro conſcientiæ abſoluat, diſpenſet, & condonet, ſeu abſolui, diſpenſari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicauerit.

§.3. Et ne prædictæ Clementis VIII. Conſtitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuſcumque Monaſterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis, ſub pœna priuationis officij, vociſq. actiuæ, & paſſiuæ ipſo iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum ſingulis annis menſe Ianuario, non ſolum prędicta Conſtitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omnino obſeruari iubet, & quatenus opus ſit innouat, quemcumque prętenſũm non vſum, aut prætenſum vſum, ſeu prętenſam conſuetudinem, damnando, & irritando) verum etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel ſaltem in publica menſa perlegantur. Omnibus tam

Ec-

Eccleſiaſticis perſonis etiam Regularibus, quàm Laicis, cuiuſcumque ſint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam ſpeciali nota dignis, & qui ſub generali diſpoſitione non comprehenderétur, prædictam Clementis Conſtitutioné contra pręſentis decreti tenorem declarandi, uel interpretandi facultate penitus interdicta. Super quibus Sanctiſſimus mandauit expediri Breue. Datum Romæ die 15. Septembris 1640.

Confirmatio Apoſtolica ſupra poſitę Declarationis.

§.4. Quapropter ut pręmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inuiolabiliter obſeruentur, quantum cum Domino poſſumus, prouidere uolentes: Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis, tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſq. inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos tam iuris, quam facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus, illaq. inuiolabiliter ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſeruari.

Decretum irritans.

§.5. Sicq., & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctę Romanæ Ec-

cleſiæ

cleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quoſuis alios quacumque auctoritate fungentes, ſublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere,ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, uel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§.6. Non obſtan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, uel diuerſa, Conſtitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri prædicti, ac omnibus illis,quę idem Clemens in conſtitutione huiuſmodi uoluit non obſtare, cęteriſq.contrarijs quibuſcunque. **Derogatio contrariorũ.**

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub Annulo Piſcatoris die 16. Octobris 1640. Pontificatus noſtri anno Decimooctauo. **Dat. An.D. 16. Octob.**

M.A. Maraldus.

In nomine, & à Natiuitate Dñi 1640. indictione 8. die vero 13. menſis Octobris, Pontificatus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.N.D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui, anno 18. retroſcriptæ litteræ publicatæ, & affixæ fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs locis publicis, & conſuetis,

per

per nos Hieronymum Maſcellam, & Andream Caſtruccium eiuſdem Sanctiſſ. D. Noſtri Curſ.

Ita eſt. Hieronymus Maſcella S. D. N. PP. Curſ. pro D. Mag.

Ita eſt. Andr. Caſtrucc. S. D. N. Papæ Curſ.

DECRETA

S. Congregationis Concilij,

S.MI D. N. VRBANI

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE VIII.

AVTHORITATE EDITA

De Celebratione Miſſarum.

Legitur Fer. 2a post primam Dom.am Adventus,
et Fer. 6a post octavas Corporis Christi

CVM ſæpè contingat, in quibuſdam Eccleſijs tàm magnum Miſſarum celebrãdarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleemoſynis impoſitum eſſe, vt illis pro ſingulis diebus præſcriptis nequeat ſatisfieri; & tamen noua onera Miſſarum in dies ſuſcipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ teſtantium voluntates, obſtrictá beneſactoribus fides violetur, defunctorum animæ ſuffragijs priuentur, Eccleſijs debitus ſubtrahatur cultus, ac Chriſtifideles graui ſcandalo affecti, plerumque à ſimilibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Miſſas ſupra vires celebrandas ſuſcipiunt, ſperent illas breui ad pauciorem numerũ à Superioribus reductum iri; aut quòd Eccleſijs ſorte pecuniarum abſumpta, plerumque nuda remaneant onera Miſſarum abſque vllo emolumento; aut quod eleemoſyna pro illis celebrandis ſit adeò tenuis, vt non facile inueniantur, qui velint huic ſe muneri ſubijcere, & redditus Eccleſiæ, aut Monaſterij adeo exigui, vt Sacerdotes pro neceſſaria ſua ſuſtentatione nouis ſe oneribus obſtringere compellantur: SACR. CONGREGATIO CARD. CONCIL. TRID. INTERPRETVM animaduertens, facturam ſe rem Deo gratiſſimam, charitatiſque ac iuſtitiæ maximè conſentaneum, ſi pro viribus ſatagat, hunc teterrimum abuſum è Chriſtiana Republica conuellere, atque eradicare; Sanctiſſ. D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Pa-

pæ

pæ VIII. authoritate ſibi ſpecialiter attributa inſraſcripta Decreta edidit.

Ac primò diſtriĉtè prohibet, atque interdicit, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis: ſed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apoſtolicam Sedem recurratur, quæ, re, diligenter perſpecta, id ſtatuet, quod magis in Domi o expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiuſmodi, ſi quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decerm t.

Deinde, vbi pro pluribus Miſſis etiam eiuſdem qualitatis celebrandis plura ſtipendia, quarumcũque incongrua, & exigua, ſiue ab vna, ſiue à pluribus perſonis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Monaſterijs, Cõuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuſcunque tàm ſecularibus, quàm regularibus, SAC. CONGREGATIO ſub atteſtatione Diuini Iudicij mandat ac præcipit, vt abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot ad rationẽ attributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint; ita ut alioquin ij, ad quos pertinet, ſuæ obligationi non ſatisfaciant; quinimò grauiter peccent, & ad reſtitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obſeruetur exaĉtiùs, SAC.

CON-

CONGREG. eadem authoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibuſuis perſonis, Eccleſijs, ac locis pijs, tàm ſecularibus, quàm regularibus cuiuſcunque Ordinis Congregationis, & Inſtituti, quamcunque ob cauſam conceſſa, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel Anniuerſariorũ celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Ac ſimiliter omne damnabile lucrum ab Eccleſia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Eccleſijs, in quibus onera Miſſarum in perpetuum impoſita ſunt, Sacerdotes in eis, vt par eſt, adimplēdis eo tepidiores, ac ſegniores reddantur, quod onera huiuſmodi cum nulla, aut parua ſint vtilitate coniuncta: ſtatuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Eccleſijs, Capitulis, Collegijs, Hoſpitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monaſterijs, Conuentibus, ac locis omnibus, tàm ſecularibus, quàm regularibus, atque illorum perſonis in futurum ſimpliciter acquirenda cum onere perpetuo Miſſarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet, ſub pœna Interdicti ab ingreſſu Eccleſiæ ipſo facto incurrenda à die realis acquiſitionis, ſtatim deponi debeant penès ædem Sacram vel perſonam, fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, ſeu illorum pretium quamprimùm inueſtiendi in bonis immobilibus fru-

fructiferis, cum expreſſa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac ſi eadem bona immobilia, authoritate Apoſtolica deinceps alienari contigerit, eorumdem pretium ſub eadem pœna, vt ſupra deponi, atque in alijs bonis ſtabilibus itidem fructiferis, cum eiſdem oneris repetitione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc SAC. CONGREGATIO quibuſuis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarum, ac piorum locorum, tàm ſecularium, quàm regulariũ Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, diſtrictè prohibet, ne impoſterum onera perpetua ſuſcipiãt Miſſarum celebrandarum: ſeculares quidem ſine Epiſcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares vero ſine Generalis, vel Prouincialis conſenſu, & licentia in ſcriptis, & gratis concedenda: alioquin ſeculares, qui huius prohibitionis tranſgreſſor extiterit, ab ingreſſu Eccleſiæ interdictus ſit eo ipſo: Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vociſq. actiuæ, ac paſſiuæ, abſque alia declaratione incurrat. Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis, ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera ſuſcipere valeant: alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſpontè oblatis, infuturum recipiendis, & capſulas auferant ab Eccleſijs cum inſcriptione illa, Eleemoſyna pro Miſſis, vel alia ſimili, ſub ijſdem pœ-

nis ipſo facto incurrendis, ne fideles hac ratione fruſtrentur. Epiſcopus vero, ſeu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requiſiti, in ſingulis caſibus diligenter inquirant de ſingulis Miſſarum celebrandarum obligationibus cuique Eccleſiæ, Monaſterio, aut loco pio incumbentibus: nec antea aſſenſum huiuſmodi, aut licentiam præbeant, quã eis legitimè conſtiterit, illius Sacerdotes tàm nouo oneri ſuſcipiendo, quàm antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe: præcipuamq. rationem habeant vt redditus, qui Eccleſijs, & locis pijs relinquuntur, omninò reſpondeant oneribus adiunctis, ſecundum morem cuiuſque Ciuitatis, vel Prouincię: intelligantq. ſi in re tanti momenti deſides aut negligentes fuerint, in Nouiſſimo die ſe huius prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros.

Poſtremò ILLVSTRISS. PATRES, non ſine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem diſciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemoſynæ cuiuſq. Monaſterij: Inhærentes Summorũ Pontificum, ac Sac. Trid. Conc. decretis hac de re editis, Sanctiſſ. D. N. authoritate præcipiunt ac mandant omnibus & ſingulis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus Monaſteriorum, Con-

uentuum,

uentuum, ac Domorum regularium bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cuiuſcũque Ordinis, Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, vt ſinguli ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribus, & rerum vſu peritioribus, bona immobilia, cenſus, redditus, & prouentus omnes, conſuetas item eleemoſynas, & obuentiones, tàm communes Monaſteriorum, Cõuentuum, & Domorum eiuſdem Prouinciæ, quàm etiam ſingularibus perſonis religioſis aſſignatas, ſeu permiſſas, in communem vſum deinceps, conferẽdas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione diligenter, & maturè recognoſcant, ijs omnibus detractis, quę reparationes, præſtationes, grandines, ſterilitates, aliauè cuiuſlibet generis onera conſueuerunt abſorbere; eaque omnia ſcripto fideliter exarata, idem Superior, cuius intereſt, in proximo Capitulo, ſeu Congregatione generali, vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipſomet Capitulo, ſeu Congregatione deligendis proponat, qui computatis huiuſmodi redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus vniuerſis, & oneribus, vt ſupra detractis, ſedulò examinent, quot religioſi homines, connumeratis etiam laicis, alijſq. neceſſarijs ſeruientibus, in vnoquoque Monaſterio, Conuentu, & Domo regulari, iuxta regionis, & proprij inſtituti morem, victum, & veſtitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant ſuſtentari. Tum eorumdem bonorum, redditũum, eleemoſy-

narum,& onerum prꝗciſam notam ipſimet Capitulo, ſeu Congregationi exhibeant: vt in illo diligenter omnibus diſcuſſis, cuiuſque familiæ Monaſterij, Conuentus, ac Domus regularis in ſingula quaque Prouincia certus earum tantum perſonarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemoſynis, & obuentionibus, vt ſuperius, ſufficienter ali poſſint. Ne vero Superiores qui id prꝗſtare debent, ſeriùs aut remiſſiùs, quam par eſt, ſuo muneri ſatisfaciant, mandat SAC. CONGREGATIO, vt infra annum, poſt proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere particulariter geſta, in authenticam formam redacta, ad ſacram ipſam Congregationem Concilij ſinguli mittant: Numerumq. familiæ, ſingulorumq. Conuentuum, Monaſteriorum, & Domorum huiuſmodi regularium, Capituli, ſeu Congregationis generalis, vel prouincialis ſententia, & authoritate præfinitum, iidem Superiores, tàm Generales, & Prouinciales omnes, quàm locales perpetuo ſeruare omninò teneãtur, nec poſſint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti redditiuum, abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia. Superiores autem huiuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum vt ſupra præſcriptum quouis modo augere prꝗſumpſerint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ, & ad omnia ſuæ religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuã pœnam eo ipſo incurrere, atque alijs etiam grauioribus

ribus à Sede Apoſtolica infligendis pęnis, Sac. Congregatio ſubiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monaſterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium, nullibi, recipiatur, niſi præter alia ad id requiſita, in ſingulis eiuſmodi locis, duodecim ſaltem Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi degere, & ex redditibus, & conſuetis eleemoſynis, detractis omnibus, vt ſupra, detrahendis, competenter ſuſtentari valeant, ad præſcriptum decreti fel. rec. Greg XV. hac de re editi. Alioquin Monaſteria, & loca huiuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, vt ſupra, ſuſtentari, atque inhabitare nō poterunt, & actu noninhabitauerint, Ordinarij loci viſitationi, correctioni, atque omnimodę iuriſdictioni ſubiecta eſſe intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hęc in obliuionem, ſeu deſuetudinem abeant, Superiores locales cuiuſque Monaſterij, Conuentus, ac Domus regularis, curare, atque efficere teneantur ſub pœna priuationis officij, vociſque actiuæ, & paſſiuæ ipſo facto incurrenda, vt in perpetuum, ſexto quoque menſe, ideſt feria ſecūda poſt primam Dominicam Aduentus, & feria ſexta poſt Octauam Corporis Chriſti, pręſentes ordinationes in publica menſa perlegantur. Omnibus tàm Eccleſiaſticis perſonis, cuiuſcunque ſint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocunque honore, ac poteſtate præditis, pręſentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obſtantibus quoad ſupraſcripta omnia, & ſin-

ſingula in præſentibus Decretis contenta, Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcunque perſonarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Io. Hieroſolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuſlibet alterius Inſtituti, etiam neceſſario, & indiuiduo exprimendi, Eccleſiarum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hoſpitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque, tàm ſæculariũ, quàm regularium locorum; necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, etiam Mari magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam ſi pro illorũ ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti

fo-

forent, præſentibus pro expreſſis habens, quibus, quoad ea, quæ pręſentibus aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permãſuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis ſuæ authoritate, & ſpecialiter, & expreſsè derogat, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque.

Et ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, voluit eadem SACRA CONGREG. vt pręſentes Ordinationes in valuis Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Florę, vt moris eſt, affixæ, oẽs ad quos pertinet, ita arctẽt, & afficiant, ac ſi vnicuiq; perſonaliter intimatæ fuiſſent. Vtque earundem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quę pręſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Datum Romæ die 21. Iunij 1625.

Coſmus Card. de Torres.

Locus † Signi.

Proſp. Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Anno Domini noſtri IESV Chriſti 1625. Indictione octaua, Pontifit. autem in Chriſto Patris, & D. N. D. Vrbani diuina prouidentia Papæ VIII. anno eius tertio, die vero 22. menſis Septemb. ſupraſcripta Decreta affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranenſis,

& Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris eſt per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum S.D.N. PP. Curſ.

Brandimartes Latinus prælibati S.D.N. PP. ac S. Roman. & Vniuerſalis Inquiſitionis Curſ. pro Mag. DD. *Curſ.*

DECLARATIONES ALIQVOT SACR. Cong. Concilij S.D.N. Vrbani Papæ VIII. authoritate editæ ſuper Decretis eiuſdem Congregat. de Celebratione Miſſarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Miſſarum, quo prohibetur, ne Epiſcopi in Diœceſana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quomodolibet, reducant onera vlla Miſſarum celebrandarum, aut poſt idem Concilium impoſita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid ſi legatum ſit ita tenue, vt non ſit, qui velit onus illi iniunctum ſubire, &, ſi recurrendum ſit ad Sedem Apoſtolicam pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum inſumendum ſit pro expenſis ad id neceſſarijs?

Et quid ſi permittatur Epiſcopo in fundatione, vt poſſit huiuſmodi onera moderari?

Secundò, ſuper ſecundo eiuſdem Congregationis

nis Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Miſſæ, quot ad rationem tributæ eleemoſynæ præſcriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præſcriptæ fuerint) intelligenda ſint de præſcriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præſcripſerit eleemoſynam congruam iuxta qualitatem loci perſonarum, ac temporum Sacerdotes accipientes ſtipendium minus congruo, teneantur Miſſas illis ab offerente præſcriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeu Capellæ, legati, aut ſalarij, poſſint etiam manualem eleemoſynam, pro Miſſis votiuis, aut defunctorum, recipere, & vnico Miſſę ſacrificiò vtrique oneri ſatisfacere?

Quintò, poſito, quòd Teſtator relinquat, vt celebrentur prò eius anima, centum Miſſę, abſque vlla præſcriptione eleemoſynæ. Quęritur, an liberum ſit hæredibus eleemoſynam ſibi benè viſam præſcribere, an verò eadem eleemoſyna præſcribenda ſit ab Ordinario?

Sextò, ſuper tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Miſſarum, vel anniuerſariorum celebratione, aut aliquibus collectis, ſeu orationibus, plurium Miſſarum oneribus in futurum ſuſcipiendis ſatisfiat.

Quęritur, An verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt priuilegium?

Sep-

Septimò, ſuper quarto eiuſdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte eiuſdem eleemoſynæ ſibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, An permittendum ſit adminiſtratoribus Eccleſiarum, vt retineant aliquam eleemoſynarum portionem pro expenſis manutetionis Eccleſiæ, Altarium, inſeruientium, paramentorum, luminum, vini hoſtiæ, & ſimilium?

Octauò, An hoc Decretum habeat locum in Beneficijs, quę conferuntur in titulum, id eſt, An Rector Beneficij, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna maior ſolita pro celebratione Miſſæ, debeant dare eandem integram eleemoſynam ijs, quibus Miſſas celebrandas committunt. An verò ſatis, ſit, vt dent celebrantibus eleemoſynam conſuetam?

Vndecimò, ſuper quinto eiuſdem Congregationis Decreto, quo inter cętera ſtatuitur in hęc verba: Eleemoſynas vero manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis, ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abſtineant ab huiuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc Decretum prohibeat abſolutè,

tè, quo minus accipiant nouas eleemoſynas ij, qui acceptis non ſatisfecerunt: & quid ſi congruo tempore poſſint omnibus ſatisfacere?

Duodecimo, quid, ſi offerens eleemoſynas, audito impedimento, conſentiat, vt Sacerdos Miſſam celebret cum primum poterit?

Decimotertiò, An pœna interdicti, & aliæ appoſitæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemoſynas contra formam ibi præſcriptam, quàm eos, qui non auferunt capſulas ab Eccleſijs, vt ibidem præcipiunt?

Decimoquartò, An in hoc Decreto comprehendantur illæ capſulę, quæ apponi ſolent in Eccleſijs in die Commemorationis Omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (caſſe de' Morti?)

Decimoquintò, An Adminiſtratores Eccleſiæ magnę deuotionis, & concurſus, poſſint eleemoſynas pro Miſſis celebrandis accipere, ſi ijſdem Miſſis nonniſi poſt longum tempus ſatisfacere valeãt, ne alias cultus Eccleſiæ, & deuotio, ac concurſus fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimoſextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa ſolis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & ſingulis Eccleſiarũ, & piorum locorũ, tàm ſecularium quàm regulariũ Superioribus, de quibus fit expreſſa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur ſub clauſula generali (& alijs, ad quos pertinẽt) ſupplicatur pro opportuna declaratione.

Decimoſeptimò, ſuper ſeptimo eiuſdem Sacræ

Con-

Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in ſingulis Monaſterijs Religioſorum pręfigatur numerus, qui ex conſuetis redditibus, aut eleemoſynis commodè poſſit ſuſtentari.

Quæritur, An vbi hæc pręfixio facta iam fuit in vim ſimilis Decreti ſan. mem. Pauli V. abſque tamen computatione redditium cuiuſque Religioſi, ſit denuò facienda, necne?

Decimooctauò, An Nouitij, ad habitum Regularem admiſſi, poſſint admitti ad profeſſionem in Monaſterijs, in quibus, habita vt ſupra, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimononò, ſuper vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem Fratres in eis degere, & competenter ſuſtentari valeant, ita vt alioquin ſubſint iuriſdictioni ordinariæ.

Quęritur, An hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrat. Miſſarum, comprehendat eas Religiones, quæ non conſueuerunt onera Miſſarum recipere, vt ſunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis IESV?

Vltimò, An idem Decretum, vbi diſponit, vt nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens, an vero etiam extra Italiam?

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, authoritate ſibi à San-

ctiſſ.D.N.attributa,ad ſingula Dubia ſuperius propoſita ad hunc modum reſpondit, videlicet.

Ad primum, etſi legatum ſit adeo tenue, nihilominus, pro reductione oneris, vt ſupra, impoſiti ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque vlla impenſa id ſtatuet, quod magis in Domino è re eſſe iudicauerit; Verumtamen ſi in ipſa Beneficij erectione expreſsè cautum fuerit, ut liceat Epiſcopo iniunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam Decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe ualidam, & obſeruandam.

Ad ſecundum, eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas celebrari debere, quot præſcripſerit Ordinarius ſecundum morem ſuæ Ciuitatis, uel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenentur Miſſas celebrare ratione beneficij, ſeu capellæ, legati, aut ſalarij, ſi eleemoſynas pro alijs etiam Miſſis celebrandis ſuſceperint, non poſſe eadem Miſſa utrique obligationi ſatisfacere.

Ad Quintum, cenſuit, ubi nullam certam eleemoſynam teſtator reliquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat oneribus Miſſarum celebrandarum, ſecundum morem Ciuitatis, uel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita eſſe intelligenda.

Ad

Ad Septimum, reſpondit, permittendum non eſſe, vt Eccleſiæ, ac loca pia, ſeu illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſſarum celebrandarũ ullam, utcunque minimam, portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, niſi cum Eccleſiæ, & loca ipſa alios non habent redditus, quos in uſum earundem expenſarum erogare licitè poſſint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere ualorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantum Miſſæ ſacrificio neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominus eo etiam caſu curandum eſſe, ut ex pecunijs, quæ ſuperſunt, expenſis, ut ſupra deductis, abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab offerentibus eleemoſynas.

Ad Octauum, non habere locum, ſed ſatis eſſe, vt Rector beneficij, qui poteſt Miſſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, niſi in fundatione ipſius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere abſolutè integram eleemoſynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem ſibi retinere poſſe.

Ad Vndecimum, reſpondit, non prohibere abſolutè: Ac propterea, etſi oneribus iam ſuſceptis ſatisfecerint, poſſe tamen noua etiam onera ſuſcipere Miſſarum celebrãdarum, dummodò infra modicum tempus poſſint omnibus ſatisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera ſuſcepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, ſi tamen

men tribuens eleemoſynam pro aliarum Miſſarũ celebratione, id ſciat, & conſentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cùm ſuſceptis oneribus ſatiſfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo caſu eleemoſyna accipiatur pro iiſdem Miſſis iuxta Benefactoris conſenſum celebrandis.

Ad Decimumtertium, has pœnas non habere locum, niſi in ſuſcipientibus onera perpetua Miſſarum celebrãdarũ ſine licentia Epiſcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimumquartum, comprehendi.

Ad Decimumquintum, non poſſe, niſi de conſenſu eorum, qui eleemoſynas tribuunt, vt ſupra in reſponſione ad Duodecimum.

Ad Decimumſextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimumſeptimum, numeri præfixionem eſſe iterum faciendam, ſeruata forma vltimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimumoctauum, eſſe admittendos ad profeſſionem, ſi alias habiles exiſtant, ac deinde in aliquo alio Monaſterio eiuſdem Religionis eſſe collocandos, vbi commodè ali poſſint.

Ad Decimumnonum, cenſuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locũ etiam extra Italiam.

Coſmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Proſper Fagnanus S. Congr. Secr.

DE-

DECRETA S. CONGREGATIONIS Concilij de Regularibus Apoſtatis, & Eiectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiectorum, & fugitiuorum ſtatui conſulere, illorumque ſcandala ſummouere, & ſuccreſcentem numerum frangere operæ pretium exiſtimans, auditis Religionum Superioribus, req; diligentiſſimè perpenſa communicato etiam conſilio cum S. D.N. Vrbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infraſcripta decreta edidit,

Ac primò, vt infecta ſemina, è quibus praui eiuſmodi fructus potiſſimum prodeunt, deinceps nè ſerantur in vinea Domini, cenſuit, eſſe innouandas, & Sãctiſſimi authoritate innouat Conſtitutiones, & Decreta generalia ſanct.me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atq; inſtitutionem ſpectantia: Diſtrictèq. præcipit Generalibus, atq; alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obſeruent, atque, vt obſeruentur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in ijſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, ſeu Monaſterijs ad Nouitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeu impoſterum deſignandis, & approbandis Nouitij ad habitum vllatenus recipi poſſint, niſi prius à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ,

vel

vel à proprijs locorum Ordinarijs expreſsè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obſeruatione Sacra Congregatio iuſtis de cauſis cenſuit Regulares eſſe abſoluendos, prout authoritate Sanctiſſimi Domini Noſtri, abſoluit, atque exemit.

Deinde, vt apoſtatandi opportunitas Regularibus præripatur, ſtatuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi prius Superiori legitimè cōſtiterit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis, recta ſe transferat ad arctiorem. Quod vt re ipſa adimpleatur, idem Superior omni ſtudio, ac diligentia inuigilet.

Rurſus ſtatuit, vt fugitiui, & Apoſtatæ, ſiue habitum regularem deferant, ſiue non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loco, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus cōſignari, ſecundum regularia inſtituta puniendi, vtque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere atque efficere, vt apprehendantur; ſalua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Concilij cap.3. ſeſſ.6. Quod ſi Apoſtatæ huiuſmodi citra montes infra quatuor, vltra mōtes vero infra octo menſes à præſentis Decreti publicatione inchoandos, ſua ſpontè ad ſuā quiſq; Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipſis propter apoſtaſiā inflictarū, aut infligendarum remiſſionem, atque impunitatem aſſequantur. Ita tamen vt debeant à Superiore abſolutionem humiliter petere, & co-

ram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiuſmodi pœnis abſoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt impoſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eijci poſſit; niſi ſit verè incorrigibilis; verè autē incorrigibilis minimè cenſeatur, niſi nō ſolū concurrāt ea oīa, quæ ad hoc ex iuris communis diſpoſitione requirūtur, ſublatis hac in parte Statutis, & Conſtitutionibus cuiuſq; Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſt. approbatis, & confirmatis: verùm etiam vnius anni ſpatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet ſaltem Prouincia. Elapſo autem anno ſi nihilominus non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua peruicacia perſeuerauerit, ne contagione peſtifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum patre eijci tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantum de conſilio; & aſſenſu ſex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque nonniſi inſtructo ſecundum eorum ſtylum, & Conſtitutiones, proceſſu & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Intereà tamen vſque ad primū generale Capitulum, ſeu Congregationem proximè celebrandam, ſi quempiam ex iuſtis, & neceſſarijs cauſis expellere oportebit, eiectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, vt ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat in-

fra

ſra quatuor mēſes à præſentis Decreti publicatione; ſeruata tamen in reliquis forma ſuperius præſcripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iuriſdictioni, & obedientiæ ſubſint, proindeq. Generalis illicò expulſionis ſententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterùm Sacra Congregatio Religionum Superiores feriò admonet, ac per IESV CHRISTI viſcera obteſtatur, vt, memores paternæ charitatis, & manſuetudinis, quem profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum ſuorum ferè in profundum malorum delapſas, antequam grauiſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd ſubditorum ſanguinem, qui ex malo negligentium, & ſui officij immemorum Prælatorum regimine peribũt, Dominus Noſter IESVS CHRISTVS in ſupremo Dei iudicio de eorumdem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis litteras teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, ut eiecti extra Religionem degentes ſint perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublata Ordinarijs locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi, aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innouandam, & ſuæ Beatitudinis authoritate innouat Conſtitutionem fel.record. Gregorij Noni relatam in cap.fin.de regul.ac

propterea declarat, eam Cõſtitutionem in ijs quoque uendicare ſibi locum, ſeruandumq. eſſe, qui iuſtè, diffinitiuèque, ac iuris ordine ſeruato expulſi fuerint; dũmodò tamen in expulſis huiuſmodi ſubſit ſpes euidens emendationis ex litteris ſaltem teſtimonialibus Ordinarij, cuius conſcientiam in his litteris concedendis Sacra Congregatio ſeriò onerauit,

Ne qua uerò difficultas in ſupraſcriptis decretis, & ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino Noſtro annuente, atque approbante, uniuerſis Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Guardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus quorumcunque Ordinum, uel Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium ubiquè locorum exiſtentium iniungit, ſeriòque mandat, ut illa diligenter obſeruent, atque obſeruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monaſterijs, Collegijs, ac Domibus, quorumcunque Monachorum, ac Regularium ubique locorum exiſtentibus, efficiantque ut tam Decreta ſupradicta fel. recor. Clementis VIII. quàm præſentes Ordinationes in ſingulis eiuſmodi locis bis ſaltem in anno legãtur in publica menſa.

Si quis uerò ipſorum aduerſus ea, quæ ſuperiùs præſcripta ſunt, uel eorum aliquid, quoquomodo facere, uel moliri præſumpſerit, ipſo facto pœnam incurrat priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, uociſq. actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ

in-

inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, pœnaque huiuſmodi ſit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apoſtolicæ reſeruata, iiſdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, ſeu relaxandi poteſtate penitus interdicta, & nihilominus ſit irritum, & inane quicquid ſecus, à quoquam actum extiterit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis in fauorem quarumcumque perſonarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monaſteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, vel conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpore iuris clauſis, aut ex cauſa, vel titulo oneroſo, vel in limine fundationis cōceſſis etiam Mari Magno, ſeu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſq. efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis ſpecialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis

 alia

alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruãda eſſet; tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbũ, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata, inſerti forẽt, pręsẽtibus pro expreſſis habẽs, quibus quò ad ea, quæ ſupradictis quomodolibet aduerſantur, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter, & expreſsè Sanctitatis Suæ authoritate, derogat, cæteriſq. contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Locus † *Sigilli.*

Proſper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DECRETA GENERALIA fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, profeſſionem, atque inſtitutionem ſpectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularium, & profeſſionem non admittendis, niſi in Conuentibus deſignandis.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm iuxta noſtri muneris debitum labora-

re

re non deſiſtimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano vſu compertum eſt, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præſertim, qui maiori reformatione indigent, ſinguli ad Religionem venientes, paſſim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs conſtitutionibus malè affectas radices amputare ſtudemus: eo magis in dies deprauata, infructuoſaq. eiuſmodi nouiter profitentium germina ſuccreſcant. Cui quidem malo occurrere volentes, præſenti Decreto ſtatuimus, diſtrictèque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, cæteriſq. Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium quibuſcunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cętero neminem ſub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, niſi in Conuentibus auctoritate noſtra propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis. Inſuper ſancimus, vt quoad eiuſmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunq; Nouitiorum, ſiue ad habitum, ſiue ad profeſſionem omnino abſtineant. Superior, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omniũ officiorum, quæ tunc obtinebit, vociſque actiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impoſterũ obtinenda, ſe nouerit incurriſſe, ac alijs etiam pœnis arbitrio noſtro ſubiaceat. Receptiones verò, & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum noſtrum admiſſi fuerint, nullas, & irri-

tas ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & conſuetudinibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiuſdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, niſi in Monaſterijs, & locis deſignandis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & Dominus Noſter D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerteret collapſæ Regularis diſciplinæ reſtitutioni, pro qua potiſſimùm, iuxta ſui muneris debitum, uigilare, ac laborare non deſiſtit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monaſterijs, & Conuentibus, iiſq. præſertim, qui maiori indigent reformatione, ſinguli ad Religionem profitendam recedentes, paſſim, ac ſine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quo magis varijs conſtitutionibus malè affectas radices euellere, ſtudet, eo magis infructuoſa nouiter profitentium germina quotidie ſuccreſcant: cumq. ob zelum, ac deſiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus ſuę cuiuſq. Religionis inſtitutũ redigendi, diſtrictè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad ſuſcipiendum habitũ Religionis admitteretur, profitereturuè, quouſque Monaſteria, & Conuentus aliquot deſtinarentur, in quibus poſſet commodiùs Regularis obſer-

ſeruantia, ſecundùm reformationem à Sanctitate Sua inſtitutam introduci: Quia tamen non obſtante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuiſſe, vel ſub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate ſua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non peruenerit, receptos, & admiſſos, præter mentis ſuæ ſenſum: Idcircò huic malo proſpicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiuſmodi ſubreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis ſuæ irritum reddatur; Nunc denuò diſtrictè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuſcunque, cæteriſq. Superioribus, Conuentuum, Monaſteriorum, ac Domorum quocunque nomine appellentur, intrà Italiam, & Inſularum adiacentium fines exiſtentium, quorumcunque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthuſianorum, Fratrum Minorum de ſtrictiori Obſeruantia, necnon Capuccinorum Sancti Franciſci, Reformatorum Sancti Dominici, Diſcalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulenſis; & Montis Coronæ Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, Sancti Pauli Decollati, & aliorum de Somaſcha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpectiuè Ordinibus, Societatibus, ſeu Congregationibus, nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne ſub cuiuſuis licentię,

&

& facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, niſi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non alias quemquam ad habitum Regularem ſuſcipiendum, nec etiam conuerſos, niſi in Conuentibus, Monaſterijs, & Domibus, auctoritate eiuſdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia deſignandis, recipere, aut receptos ad profeſſionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis ſuæ receptos, etiamſi imperfectum habitum, aut ſine caputio gerant, poſt præſentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti tranſgreſſor extiterit, ipſo facto pœnam priuationis omniũ officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & paſſiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impoſterum obtinenda, eo ipſo incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis ſuæ imponendis ſubiacere.

Receptiones verò, & profeſſiones quaſlibet eorum, qui contra huiuſmodi Decretum admiſſi fuerint, nullas, & irritas eſſe ad quemcũque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas ſua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monaſteria à ſe probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hactenus permiſſione ſua conſtituerit.

Cæteras verò licentias, ſiue particulares, quæ in hanc diem effectum non ſunt ſortitæ, reuocat & annullat.

Vult

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Vrbis publicatum ita prędictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter fuiſſet intimatum, priuilegijs, ſtatutis, & conſtitutionibus quibuſcunque in contrarium minimè obſtantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. menſis Iunij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium cuiuſcunque Ordinis, & Inſtituti.

CLEMENS PAPA VIII.

5 NVllus omninò prætextu cuiuſcunque priuilegij, vel ſuperioritatis, etiã Generalatus, à ſeruitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint; Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legitimã impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præſcriptũ Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam, ſi opus fuerint, ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Caſuum conſcientiæ bis in hebdomada præſcriptis diebus in ſingulis Monaſterijs, & Conuẽtibus habeatur, ad quã Fratres omniũ cõueniãt, eaq. abſoluta, mutua collatione

ne circa explicatam doctrinā ſeſe vtiliter exerceāt.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fidelius obſeruentur. Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamſi Superior ſit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, cenſus, eleemoſynas ſiue ex concionibus, ſiue ex lectionibus, aut pro Miſſis, tàm in propria Eccleſia, quàm vbicunque celebrandis, alioue ipſorū iuſto labore, & cauſa, & quocūq; nomine acquiſita, etiāſi ſubſidia conſanguineorū, aut piorū largitiones, legata, aut donationes fuerint; tanquam propria, aut etiā nomine Conuentus poſſidere poſſit: ſed ea omnia ſtatim Superiori tradātur, & Cōuentui incorporentur, atq; cū cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouētibus confundantur, quo communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit.

4 Neque Superioribus quicunque illi ſint, vllo pacto liceat eiuſdem Fratribus, aut eorum alicui bona ſtabilia etiam ad vſumfructum, vel vſum, adminiſtrationem aut commendam, etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmiſſorū aliquo deliquerit, pęnas, nedū à Concil. Trident. præſcriptas; ſed alias quoq; multo grauiores, Superiorū arbitrio imponēdas, incurrat.

7 Nulla quorūcunq; Superiorum diſpenſatio, nulla licentia quantū ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quominus culpæ & pęnę ab eiuſdem Cōcilij Decretis impoſitæ & ipſo facto incurrendæ obnoxij ſint, etiāſi Superiores aſſeuerent hu-

huiuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quib. in ea re fidē minimè adhiberi volumus.

8 Fratrū veſtitus, & ſuppellex cellarū ex cōmuni pecunia cōparetur, & omnino vniformis ſit Fratrū, & quorumcūq. Superiorū, ſtatuiq. paupertatis, quā profeſſi ſūt, cōueniat: ita vt nihil ſuperflui admittat; nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

9 Quæcunque Fratrum veſtes, ſiue laneæ, ſiue lineæ, omniſq. alia ſuppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferantur, ibique ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuiq. opus fuerit, ſubminiſtrari oportunè poſſint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunque illi ſint, eodem pane, eodē vino, eodemq. obſonio, ſiue eadē (vt aiunt) pitātia, in cōmuni menſa prima, vel ſecūda niſi infirmitatis cauſa impediti fuerint, veſcātur, neq; ſingulare aliquid, quo priuatim quiſq; in cibū vtatur, vllo modo afferri poſſit, ſi q̃s in ea re peccauerit, nihil ea die alimēti ꝑcipiat, niſi panē, & aquā.

11 Superiores omnes, etiam Generali, qui redditus, aut præſtatiores peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expenſa in libro diſtincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios vſus, quàm ratione officij ſui neceſſarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipſos in aliquo Conuentu commorari, eam pecuniæ quātitatem in commune conferant, ex qua ſibi, & ijs, qui ſecum erunt, victus ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum ſuppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, adminiſtrationem bonorum, aut aliarum rerum, diſpenſatio-

nemq.

nemque pecuniarum, & reddituum ſui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per ſe ipſum habere, ſiue exercere poſſit; ſed vniuerſum id onus tribus Fratribus eiuſdem Conuentus à Generali ita demãdetur, vt vnus rerum, & bonorum, redditnumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depoſitarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter aſſeruet: alius de pecunijs, & rebus à Depoſitario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerſo de neceſſarijs, mandante tamen ipſo Priore, non ſecundum proprium affectum, ſed iuxta charitatis regulam, veluti bonus diſpenſator prouideat, officiorum huiuſmodi confuſione penitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tàm impenſi, quàm accepti ſingulis menſibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiuſdem Conuentus probatioribus, rerumq. vſu peritis, rationem reddant: Deinde ipſimet rurſus, præſentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum aduenerint: denique ipſe Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali ſaltem corã tribus Iudicibus, ab ipſo Capitulo ad hoc conſtitutis, illorum omnium, vniuerſamq. ſuæ adminiſtrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli deſcribatur, ad hoc, vt ad omne mandatum noſtrum, vel Sedis Apoſtolicæ Romam tranſmitti poſſit.

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum is tantùm deinceps conſtituatur, & impoſterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex com-

communibus conſuetis, vel etiam ſingulorum eleemoſynis, alijſuè quibuſcunque obuentionibus in commune (vt prætertur) conferendis; commodè poſſit ſuſtentari; redditus verò, & ſupradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter aſſeruentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc noſtra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vllo modo poſſint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præſumpſerit attentare, eo ipſo omni gradu, officioq. priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis exiſtat.

16 Nullus, niſi actu legat, vel prædicet, aliquo ſui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex neceſſaria cauſa. Generalis iudicio probanda, ſocius ex eodem ordine, qui illi miniſter, concedendus erit, is niſi vigeſimumquintum agat annum, & qui communi ſeruitio ſit deputatus, non concedatur, & ſi commodè fieri poteſt, ſit laicus conuerſus.

18 Vt omnis ſcandalorum, & vagationis occaſio tollatur, Conuentus clauſura perpetuo, ac diligenter ſeruetur, ac propterea à Superiore ianitor conſtituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianuæ cuſtodiendæ ſemper aſſiſtat, eamq. nemini Fratrum aperiat, niſi ſocium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, niſi ex cauſa, & cum ſocio, licentiaq. ſingulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumq.

exi-

exituro adiungat, non petentis rogatu; ſed arbitrio ſuo, neque eundem ſæpius. Licentiæ vero generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiam ianitor ſubeat, ſi ſciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à ſocio itineris rationem, & quid rei actum ſit, diligenter perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, niſi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in ſcriptis impetrauerint.

23 Si quis autem ſine huiuſmodi facultate Romã venire præſumpſerit, voce actiua, & paſſiua biennio priuatus exiſtat, ſubiturum etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduerſus eos, qui ſupradictos admiſerint, & receperint, ſine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum ſibi videbitur cellas omnes reſerare poſſit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin ſemper à Superiore poſſit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas ſiue in clauſtro, ſiue alibi ſeparatas à communi dormitorio habeat, ſed vnuſquiſque vnica cella, eadem cũ cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & menſa humilibus, vniformiq. ſuppelle-

ctili

ctili (vt præfertur) quemadmodum Religioſos decet, contentus ſit: poſſit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, ſi eorum muneris, & officij neceſſitatem id exigere cognouerit, alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, ſiue ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem vſum, & cōmoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque vllibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus conuulſis, vt res illa non ad tempus facta, ſed perpetuò duratura, videatur; cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicatoris exceptis.

30 Conuentus feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, muro ita obſtruantur, vt omnino is proſpectus impediatur.

31 Valetudinarium in ſingulis Conuentibus certo, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur, ne inde niſi recuperata ſanitate abire permittantur. Qui vero infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, ſublatis licentijs,ac facultatibus hactenus quibuſcunque conceſſis, degentes extra Conuentus clauſtra, ad ea quamprimum reuocentur, nec de cætero, niſi ex grauiſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, huiuſmodi facultates concedi poſſint.

33 Nulli impoſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conuentibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt Conſtitutio interdicẽs largitiones munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obſeruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occaſio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, ſeu ſuffragiorum procuratione, tàm pro ſe ipſis, quàm pro alijs, tùm in Capitulis locorum, tum in cæteris, præſertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, ſeu alibi. Quicunque ſecus fecerint, præter alias pœnas, & cenſuras hactenus contra huiuſmodi ambientes inflictas, quas in ſuo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipſo incidant; & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, ſuper quo cum eis diſpenſari à nemine poſſit, niſi à Nobis, vel Succeſſoribus noſtris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò ſupradi as omnes pœnas ad complices, ac ſimpliciter ſcientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præſcripta à Sacro Conc. Trid. &

Or-

Ordinis conſtitutionibus inuiolabiliter ſeruetur, iurentq. Electores ſecundum veritatem cuiuſque conſcientiæ, probiores, ac magis idoneos ſe electuros: ac propterea priuſquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur conſtitutiones de qualitate, & requiſitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui poſſint, & conſueuerint regulas Ordinis, & Conſtitutiones obſeruare, præſertim quæ pertinent ad ſeruitium Chori, ac veſtitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuſlibet Prouinciæ, ſaltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confeſſiones etiam ipſorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter ſimul examinent priuſquam probẽtur, & ad huiuſmodi miniſteria admittantur. Horum etiã curæ ſit examinare, & probare, tàm quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſeruetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilij Tridentini, hac de cauſa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores ſint rationis, quam in nouiſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudio inuigilent, vt quæ in eorundem Ordinum Regulis, & Conſtitutionibus de oratione mentali, ſilentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijſq. ſpiritualibus exercitijs prudenter, ac

piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad vnguem obſeruentur, intelligantq. ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe, quæ vt faciliorem exitum ſortiãtur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant, valde opportunũ erit, ſi in quolibet Conuentu, ſingulis hebdomadis habeatur ſermo de religioſa diſciplina, regulariq. obſeruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo vniuſcunque Cõuentus, in qua diſtinctè adnotetur, quid ſingulis horis cuiuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, vt certo quoq; ſigno præmonitus, maiore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non aduerſantur, inuiolatè cuſtodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præſcripta non eſt, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec, alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur,) ab omnibus obſeruari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorũdem Ordinum Conſtitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum ſingulis facultate illas declarandi, & aduerſus eas vnquam diſpenſandi. Alioquin ſciant ſe in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipſo facto, & ſine vlla exceptione reſpectiuè incidiſſe.

Ne

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis,eorum obſeruatio quoquomodo differri poſſit, aut impediri, volumus, vt poſt illorum publicationem in Conuentu, vel Monaſterio cuiuſlibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, alioſque Ordinum Superiores,cæteroſq. quoſcunque Fratres præſentes, ſtatim: reliquos vero abſentes citra montes, vnius menſis, vltra montes, trium menſium ſpatio ita arctent,ac ſi eorum ſingulis perſonaliter intimatæ fuiſſent.

42 Inſuper mandamus, quòd Generales in ſingulis Conuentibus citra montes vnius menſis, vltra vero montes,trium menſium curſu Decreta ſupradicta publicari faciant, ſub pœna priuationis Generalatus, alijſq. arbitrio noſtro imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. menſis Iunij 1599.

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permiſſum eſt, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit,ita vt Prouincialis ipſe ex cauſa communi totius Prouinciæ duntaxat facultatem huiuſmodi facere valeat, declarauitq. pœnam priuationis vocis actiuæ, & paſſiuę contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reſeruatam eſſe, interdicta omnino eorum Superioribus ſingulis, etiã Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martij 1601.

Decretum ſel.rec.Clementis Papæ Octaui, ſuper caſum, reſeruatione ab omnibus Regularium Superioribus obſeruandum.

SAnctiſſimus Dominus noſter, qui iampridem accuratè perpendit, ac re ipſa comperit, quòd reſeruatio facultatis abſoluendi Religioſos pœnitentes à peccatis quibuſdam grauioribus, niſi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori ſuo conſcientiæ maculas detegere formidant, adducere poſſet in æternæ damnationis periculum, & ſpiritualis remedij deſperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas ſua opportunè proſpiceret, decreuit, vt nemo ex Regulariũ Superioribus peccatorum abſolutiones ſibi reſeruet, exceptis ijs, quæ ſequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout ſubditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apoſtaſia à Religione, ſiue habitu dimiſſo, ſiue retento, quando eo peruenerit, vt extra ſepta Monaſterij, ſeu Conuentus fiat egreſſio: Nocturna, ac furtiua Monaſterio, ſeu Conuentu egreſſio, etiam non animo apoſtatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ ſit peccatum mortale. Iuramentum falſum in iudicio regulari, ſeu legitimo.

Procuratio, auxilium, ſeu conſilium ad abortum faciendum poſt animatum fœtum, etiam effectu non ſequuto.

Fal-

Falſificatio manus, aut ſigilli Officialium Monaſterij, aut Conuentus. Furtum de rebus Monaſterij, ſeu Conuentus in ea quantitate, quæ ſit peccatum mortale.

Lapſus carnis voluntarius opere conſummatus.

Occiſio, aut vulneratio, ſeu grauis percuſſio cuiuſque perſonæ.

Malitioſum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio litterarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conſeruatione, aut pro conſcientiæ puritate reſeruandum videbitur, id non aliter fiat quàm Generalis Capituli in toto ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura diſcuſſione, & conſenſu.

Non liceat Superioribus Regularium, confeſſiones ſubditorum audire, niſi quando peccatum aliquod reſeruatum admiſerint, aut ipſemet ſubditus ſpontè, ac proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in ſingulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confeſſarios, pro ſubditorum numero maiori, vel minori, ijq. ſint docti, prudentes ac charitate præditi, qui à non reſeruatis eos abſoluant, & quibus etiam reſeruatorum abſolutio committatur, quãdo caſus occurrerit, in quo eam debere committi ipſe in primis Confeſſarius iudicauerit.

Tam Superiores pro tempore exiſtentes, quàm Confeſſarij, qui ad ſuperioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentiſſimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confeſſione habuerunt

runt, ad exteriorem gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibuſdam peccatis, etiam non reſeruatis, à Confeſſarijs imponendas, quæ ſubditos ab huiuſmodi perpetrandis cohibere poſſint.

Atque ita per quoſcunque Regularium Superiores, quicunque illi ſunt, obſeruari mandauit. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac cuiuſuis Concilij, & etiam generalis Decretis, necnon conſuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obſeruatis, aut Regulis in generalibus, ſeu prouincialibus Capitulis editis, ſtatutis, & Cōſtitutionibus etiā Apoſtolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & conceſſionibus quorumcunque; quorum tenores hic pro expreſſis haberi voluit, cæteriſq. in contrarium facientibus quibuſcunque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Maij, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit & declarat, vt ſi huiuſmodi Regularium Confeſſarijs caſus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, poſſint nihilominus Confeſſarij illa vice pęnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, abſoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monaſterijs, & locis deſignatis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus, cum re-

regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum reuocare maximè cuperet, regulareſq. omnes, vitam, moreſq. ſuos ad rationem eius inſtituti, quod quiſque profeſſus eſſet, ita componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potiſſimum ſinguli religioſiſſimè obſeruarent; generali Decreto, quod de menſe Iunij editũ, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum religioſorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem ante admitterent, quam à Sanctitate ſua monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſeruantia regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas ſua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infraſcriptis Monaſterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum eſſe numerum duntaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterij cenſibus, vel conſuetis eleemoſynis ſuſtentari ibi commodè poſſunt, atque in ijs omnia fideliter obſeruari, quæ ſunt cum illorum profeſſionis perfectione coniuncta, nempè caſtitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cum cæteris decretis particularibus, vel inſtituti ipſius, vel Pontificijs, etiam ad victum, veſtitumque communem ſpectantibus (ipſo Decreto, vt ſupra edito, & promulgato, nequaquam obſtante) poteſtatem facit Superiori eiuſdem Ordinis Nouitiatus in infraſcriptis Monaſterijs, & Conuẽtibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atque ad profeſſionem admittendi; modò tamen id ad præſcriptum inſtru-

ctionis

ctionis iuſſu Suæ Sanctitatis editum, neq; alio modo fiat. Quoniam vero ea eſt Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monaſterijs, & Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obſeruantia perpetuo retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipſis præſcriptus iam perſonarum numerus in poſterum ſeruetur, nulluſq. omnino Superior cuiuſuis conditionis, perſonarum, & Nouitiorum numerū augere præſumat, ea pœna propoſita, vt in omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & paſſiuæ ius omne amittat. Vult denique Sanctitas ſua huiuſmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apoſtolicæ hoc Decreto Secretarij manu ſubſcripto concedi, non obſtante Decreto, vt ſupra promulgato. Dat. Romæ die, &c. Præſcribitur verò numerus Sacerdotum...., Clericorum...., Nouitiorum...., Conuerſorum autem....

N. Viſitationis, & Reformationis Apoſt. Sec.

Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & profeſſionem.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. qui alias pro Regularis diſciplinæ reſtitutione, ſingulis regularium Ordinibus (quibuſdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in poſterum reciperent, receptosvè ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cuiuſuis Ordinis Monaſterijs, ſeu Conuentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs deſigna-

ſignarentur, & approbarentur) ad eius, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam, moresque reſtituerẽt, & componerent; certior deinde factus quoſdam omnium ferè Ordinum Conuentus, ſeu Monaſteria ad priſtinam illam regularem viuendi formam, & diſciplinam, quam diutius deſiderauerat, fuiſſe redacta: in eiſdem Monaſterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apoſtolicæ prius obtenta eſſet) conceſſit, & ad illa deſignauit, & approbauit. Nunc volens vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & inſtitutione, de mandato Sanctitatis ſuæ præſcripta fuerunt, in poſterum accuratius, & exactius obſeruentur, vltra formam traditam in Conſtitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ ſuper receptione Nouitiorum, decreuit, ac præſentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuẽtibus, ſeu Monaſterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, ſeu d. Cõgationis Reformationis licentia hactenus deſignatis, & approbatis, ſeu in poſterum deſignandis, & approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus poſſint, vel admitti, niſi prius ab ipſa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diœceſi Nouitiatus exiſtunt, in quibus Nouitij recipiendi fuerint, expreſsè, & nominatim Nouitij ipſi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad ſcripturam cõcedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas

Sua

Sua eoſdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, ſcientiam, vitam, & mores, cæteraſque qualitates in ipſis Nouitijs requiſitas, obſeruentur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbauerint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & iuxta conſtitutiones, & inſtitutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui in admittēdis ad habitum, & profeſſionem, Nouitijs, formam conſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſeruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, ſeu Monaſterio, præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione deſignatis, & approbatis, ſeu in poſterum deſignandis & approbandis, vel vltra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeu præſcribendum receperint, vel admiſerint, ſeu aliàs præmiſſis quouis modo cōtrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid ſecus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibus quibuſcunque, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiuſdem S.D.N. Anno Vndecimo.

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Nouitiorum Religioſorum Monaſterijs, & Conuentibus deſignatis, vel deſignandis Clementis eiuſdem iuſſu editæ.

CVm ad regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſterijs propagandam, Nouitiorum inſtitutio maximè vtilis ſit, ac neceſſaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuiſſe compertum ſit, quam, vel nimiã in recipiẽdis Nouitijs facilitatem ſupra numerum, quem capere, atque alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum ſpiritu, an verè eſſet ex Deo, atque ex præcipuo deſiderio illi inſeruiendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque inſtituendis. Idcircò, vt huiuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum inſtitutione, atque educatione, necnon in Magiſtri, & aliorum miniſtrorum electione, præter alia, quæ in ſacris Canonibus, ac Decretis præſertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuſcunque Ordinis, aut inſtituti conſtitutionibus continẽtur, tàm in aliàs deſignatis, quàm nũc, & in poſterum ad hoc deſignãdis Monaſterijs, & Conuentibus, hæc quæ ſequuntur, inuiolatè obſeruari, & exequi perpetuo curent.

Primum, quod attinet ad Nouitiorũ recipiendorum formam, vltra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de vniuſcuiuſque natalibus, corporis ha-

habitudine, moribus, & vita anteacta, ac præcipuè eorum, qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicuius adminiſtrationis rationi obnoxij ſint, iuxta formam Conſtitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum ſubſecutarum: illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, vt quibus in Monaſterijs, & Conuentibus, ex Apoſtolica facultate Nouitiatus fuerint inſtituti, in ijs ad Religionem nullus impoſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacris Canonibus, Summorumq. Pontificum conſtitutionibus præſcriptas non habeat, iuxta Decretum ſuper forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia inſtituta, & ordinationes requirunt; eam vero litterarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcēdæ ſpem indubiam præſeferat, vt minores, & ſuis temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sac. Concil. Trid. ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimumquintum excedens ad habitum regularem admitti poſtulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuerſorum tātum, quibus litterarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur: ipſi autem Conuerſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum: & niſi ſaltem præcipua Doctrinæ Chriſtianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirāt, quo ſpiritu,

ritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari poſſint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuerſi recipiendi, priuſquã ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam profeſſuri ſunt, tribus votis eſſentialibus, ſtatuq; regulari, & alijs cuiuſq. Ordinis peculiaribus inſtitutis, & conſtitutionibus diligenter inſtruantur. Et quia quarundam Religionum moris eſt, nedum Conuerſos ad profeſſionem admittendos verum, & oblatos, vt vocant, recipere; circa ipſorum oblatorum receptionem vnaquæq; Religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaq. inſtituta obſerare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confeſſionem totius anteactę vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem vniuſcuiuſq; Nouitiatus ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conuentus, & Monaſterij, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus; habeatq. tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro ſingulis ſinguli lectuli commode ſterni poſſint: in quo etiam cellula, vel certus, ac determina-

tus

tus locus pro Magiſtro, eiuſq. ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſq; Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper, ſeu Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Nouitios in ſpiritualibus, præſertim in cæremonijs, Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis vero Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur.

Ad huiuſmodi locum Nouitiatus nemini eiuſdem, vel alterius Ordinis regulari, etiam Conuentus, & Monaſterij Officiali vllo vnquam tempore ſub quouis prætextu aditus pateat; præterquam Magiſtro, eiuſque ſocio, ac etiam Monaſterij, aut Conuentus Superiori, ſi quandocumque ingrediendum ſibi neceſſario exiſtimauerit: quo tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conuentus, vel Monaſterij Patribus ſocium aſſumat.

Huius loci clauſuræ clauis apud Magiſtrum ſemper aſſeruetur, illiq. ſoli liceat ex graui tantum cauſa ingreſſum illuc alicui permittere: ſi quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magiſtro præſente, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magiſtro ſocius, ſi per Nouitiorum inſtruendorum multitudinem neceſſarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) conſimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen ſpectant, dicto Magiſtro immediatè ſubiectus exiſtat: eliganturque tàm Magiſter, quàm ſocius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiuſmodi ſubituri, Quòd, ſi aliquo caſu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionem Magiſtri Nouitiorum, & ſocij huiuſmodi in his nouis locis, per Generalem, vel Prouincialem, ſeu Miniſtrum, aut eorum Viſitatores, ſeu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum conſenſu fieri permittatur: idemque ſeruetur, ſi intra triennium, alterum, vel vtrumque vrgenti aliqua de cauſa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij conſimiles ſubrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magiſter, quàm ſocius ab ijs omnibus officijs, oneribuſque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipſe Magiſter ſacerdotali ordine ſit initiatus, ac in quinto ſaltem ſupra trigeſimum ætatis ſuæ anno conſtitutus, & per decennium à profeſſione emiſſa in religione perſtiterit: Socius verò trigeſimum annum excedat, ſintq. ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam anteactæ exemplo præſtantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti,

non ſine affabilitate graues, zelum Dei cum manſuetudine præſeferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præſertim, & indignationis, quæ in ſe, & erga alios charitatem impedire conſueuerunt, quamlongiſſimè alieni, & tales demum, qui in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeāt, vt ij, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tam metuant, quàm reuereantur, nec illis vnquam detrahere quicquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem circa Nouitiorum inſtitutionem, ac Nouitiatus regimen, ita vt in illis nemini (Viſitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari diſciplina ſedulò exerceantur, agnoſcantque præcipuè diuinæ, qua digni facti ſunt, vocationis præſtantiam, & excellentiā, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſollemnium, & quam neceſſaria cuiuſque Ordinis Conſtitutionum obſeruantia modum in oratione, tùm vocali, tùm mentali fructuoſe perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque procliuis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, ieiunia, cilicia, diſciplinas, conſcientiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulis mēſibus fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis

circa

circa viliora miniſteria, per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumq. ſilentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, vnuſquiſque ſecundum propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum, ac pluries in die propriam conſcientiam vnuſquiſque examinare contendat. Ipſi autem Magiſtro ſoli Nouitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ita expedire iudicauerit, vel per ſeipſum, vel per aliũ ab eo deputandum, ſemel, aut bis in anno eorũdem Nouitiorũ cõfeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutis horis in Choro, nocturnis, diurniſq. diuinis Officijs aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel ſcribant res ſpirituales: modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco, & commodo extra Nouitiatum ſemel in hebdomada, vel in alterius ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur; fiatque ſemper Magiſtro præſente, vel ſocio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur diſiuncti, atque eo tempore, cuiuſque, in quam natura feratur, propenſionem ſcrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vna cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum, in proceſſionibus, aut in cœnaculo cauſa refectionis commorari, nec permittatur eis Profeſſos domo exeũtes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiuſque neceſſi-

tatibus, quæ accidere poſſunt, vnus ex Nouitijs ipſis, ætate, moribuſque prouectior deputetur, qui abſente ſocio, Magiſtro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianuæ cuſtodia, & rerum leuioris momenti prouiſio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum bene inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua, Conuerſorum tamen religioſa inſtructio non ſit prætermittenda; quin potiùs æquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt, iſtorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Chriſtifidelibus ædificationem, exemplum, atque vtilitatem afferre. Conuerſis ipſis à Clericorum Nouitiatu ſeparatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) aſſignari præcipitur. Illi tamen hac ſeparatione non obſtante Magiſtro Nouitiorum, ſeu Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum, iuxta cuiuſque Ordinis Statuta, & Conſtitutiones ſubditi eſſe, & obedientiam præſtare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obſequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de ſpiritualibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt: quod vt commodius fiat, ad Capitula, & ſpirituales Conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis conueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapſo, ij tantùm, qui non ſolum religioſę perfectionis capaces, ſed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimumſextum, quo vero ad Cōuerſos, vigeſimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire; etiam durante tempore probationis non poſſint.

Superior cuiuſlibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularē librum habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamq. Nouitius profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui pręſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus vero litterarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat, aſſeruetur que liber, & cuſtodiatur in Archiuio, vbi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeu Conuentum pertinentes reponi conſueuerunt.

Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quòd licèt decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuentus deſignata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt, eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxta cuiuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicq. adſcriptos, cum iuxta præſen-

tes *inſtitutiones*, & aliàs, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint; ad loca Nouitiatuum, cum teſtimonialibus litteris tranſmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, ſeu Monaſteriorum filij, eorundem nomine, & inſtantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeu Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt permiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monaſterij, ſeu Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus, & eam ſimiliter rationem circa alimentorum contributionem (ſi opus fuerit) inire, ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs preſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti, meliùs in bono ſpiritu, regularíſque diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur, & confirmentur: mandatur, vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conuentibus, aut Monaſterijs pro Nouitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiue Profeſſorij, ab ea, quæ Nouitiorum eſt, atque antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus, ibi collocentur, ſi Monaſterium, aut Conuentus eos alere queat; ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quo is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo conſtruatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ, ſua-

ſuarum Conſtitutionum, ſeu inſtitutorum vigore maioris temporis curſu nouos profeſſos intra Nouitiatum detinere conſueſcunt, quibus in hac parte non derogatur: illis tamen permittitur, vt prædictis earum conſtitutionibus non obſtantibus, idipſum facere poſſint, ſi id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint: quibus in locis degant ſub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam ſeruent antiquiores profeſſi, ita quod in negotijs Monaſteriorum, aut Conuentuum non ſe intromittere, nec communibus tractatibus intereſſe, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq. permaneant, quouſque ad ætatem ſacris Ordinibus ſuſcipiendis ſufficientem deuenerint, vel ſaltem per triennium poſt profeſſionem; quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt, litterarum ſtudijs operam nauare ſub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magiſtrum præditum eſſe oportere dictum eſt.

Declaratur tamen, quòd propter præmiſſa non cenſeatur conceſſa licentia recipiendi Nouitios, niſi in locis pro Nouitiatu deſignatis, aut in poſterum deſignandis, & pro numero dumtaxat in eorum ſingulis præſcripto, vel præſcribendo.

Denique ſi illi, qui inter Religioſos gradu, & ordine Superiores ſunt, & alij ad quos ſpectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, ſeu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioreſq. pro modo admiſſæ culpæ pœnas, ſe ſubituros

certò ſciant. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 19. Martij 1603.

Ant.Seneca Refor.Apoſt. Sec.

Anno Milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoquarto, Indictione ſeptima, Pontificatus autem S.D.N.D. Vrbani diuina prouidentia Papæ Octaui anno eius ſecundo, die vero vigeſimaſexta menſis Octobris, ſupradicta Decreta tàm S.Congreg. Concilij, quàm ſan.mem.Clem.Oct. affixa, & publicata fuerunt ad valuas Baſilicarum S.Ioan.Lateranen. & Principis Apoſtolorum, necnon in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellium Curſores Sanctiſſ.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. *Curſ.*

787004

INDEX

INDEX CONSTITVTIONVM

Ad Officium Sanctæ Inquiſitionis aduerſus hæreticam prauitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obſeruantia, & exercitium iniungitur præmiſſo Decreto Sanctiſſ.D.N. VRBANI Papæ VIII.

DEcretum, de quo ſupra, ſub die 14. Aprilis 1633. pag. 5
Clementis VIII. Conſtitut.xlij. incip. *Cum ſicut.* pag. 73
Conſt.lxxxj. incip. *Et ſi alias.* 39
Gregorij XIII. Conſt.xxj. incip. *Officij noſtri partes.* 36
Gregorij XV. Conſt. xxvij. incip. *Romanus Pontifex in Specula.* 104
Conſt.xxxviij.incip. *Romani Pontificis.* 77
Conſt.xxix.incip. *Sanctiſſimus D.N.auditis.* 97
Conſt.xxxiv.incip. *Vniuerſi Dominici gregis.* 30
Conſt.xl.incip. *Apoſtolatus officium.* 115
Iulij III.Conſt.xj.incip. *Licet à diuerſis.* 13
Pauli V. Conſt.xxvj.incip. *Romanus Pontifex.* 80
Conſt.xcvij.incip. *Regis pacifici.* 89
Pij IV. Conſt.xxxj. incip. *Cum ſicut nuper.* 27
Pij V. Conſt.lxxxij. incip. *Si de protegendis.* 18

Six-

Sixti V.Conſt.xvij.incip. *Cæli, & Terræ Creator.* pag. 49
Vrbani VIII.Conſt.xxxvij.incip. *Sanctiſſ.N.D.ſolicitè animaduertens.* 122
Conſt. l. incip. *Sanctiſſimus D.N.pro debito ſui paſtoralis officium.* 128
Conſt.lxxix.incip. *Apoſtolatus officium.* 44
Conſt.iv. aliàs cxiij. incip. *Inſcrutabilis iudiciorum Dei.* 63
Conſt.cxiv.incip. *Apoſtolatus officium.* 118
Conſt ſub Dat. 15. Nouembris 1631.incip. *Cum ſicut accepimus.* 130
Conſt. ſub Dat.20.Decembris 1631.incip. *Aliàs fel.rec.Gregorius Papa XV.* 109

Conſtitutiones aliæ pro Regularibus.

Clementis VIII. Conſt. xxviij. de Largitione munerum &c. incip. *Religioſæ Congregationes.* pag. 137
Vrbani VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Conſtitut.de Largitione munerum &c. incip. *Nuper à Congregatione.* 150
Decreta S.Congregationis Concilij S.D.N. Vrbani VIII. authoritate edita, de Celebratione Miſſarum.incip. *Cùm ſæpe contingat.* 157
Declarationes aliquot ſuper ijſdem Decretis. incip. *Super primo.* 168
Decreta S.Congregationis Concilij, de Regularibus,

bus, & Apoſtatis eiectis. incip. *Sacra Congregatio Cardinalium*. 176
Clementis VIII. Decreta pro Regularium reformatione, ac Nouitiorum receptione &c. incip. *Regularis diſciplinæ*. 182
Renouatio, & ampliatio eiuſdem Decreti, incip. *Sanctiſſimus in Chriſto Pater*. 184
Decreta ſuper reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium. incip. *Nullus omnino*. 187

INDEX

MATERIARVM

Quæ in præinſertis Apoſtolicis Conſtitutionibus continentur.

ASstrologiæ iudiciariæ artem, aliaq. diuinationum genera, exercentis, libroſue deſuper legentis, vel tenentis, pœna. Sixti V. Conſtitut.xvij.pag. 49

Eaque, & extenſa ad alia. Vrbani VIII. Conſtitut.cxiij. 63

Beatificatorum nondum, nec Canonizatorum Imagines cum radijs, ſplendoribus, aut laureolis proponi: Eiſq. tabellæ, aut luminaria ad eorum ſepulchra apponi: eorumue geſta, miracula, reuelationes, & beneficiorum impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Vrbani VIII. Conſt.xxxvij. 122

Carceratum ex cauſa Sancti Officij eximentis, vel, ne carceretur, impedientis, pœna. Pij V. Conſtit.lxxxij. 18

Conceptionis Beatæ MARIAE Virginis materia. Pauli V. Conſt.xcvij. pag.89. & Greg.XV. Conſtit.xxix. 97

Confeſſarij ſolicitantes ad turpia in confeſſione, qua pęna corceātur. Pij IV.Conſt.xxxj. pag.27. & Greg.XV Conſt.xxxiv. 30

Confeſſarij monere debent ſolicitatos in Confeſſione,

ſione, vt ſolicitantes Confeſſarios denuncient. Greg.XV.Conſt.xxxiv. 30
Confeſſionem ſacramentalem audientis ad ordinem Presbyteratus non promoti, cauſa pertinet ad Sanctum Officium.Greg.XIII. Conſt.xxj. pag.36. Eiuſq. pœna. Clem.VIII. Conſtit.lxxxj. pag.39. Non ſuffragante minori ætate. Vrbani VIII.Conſt.lxxix. 44
Hæretici in Italię, & adiacentium Inſularum, locis commorari prohibentur: Eorumque fautorum, & receptatorum pœna. Greg. XV. Conſtit.xxviij. 77
Impedientes Inquiſitores in eorum officio, eorumque complices, & fautores, ſeuerius puniuntur. Iulij III.Conſt.xj. 13
Ingerentes ſe in cauſis Inquiſitionis, præter Ordinarios, & Inquiſitores, damnantur. Iulij III. Conſt.xj. 13
Inquiſitorum laicos ad criminis hæreſis cognitionem admittentium pœna. Iulij III. Conſtit.xj. pag. 13
Itali ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, ſiue vſus Catholicæ Religionis non exiſtit, proficiſci, in eiſue habitare, prohibentur. Clem. VIII. Conſt.xlij. 73
Largitio munerum Regularibus interdicitur. Clementis VIII. Conſt. xxviij. pag. 137 & Vrbani VIII. Conſtitutio ſub die 16. Octobris 1640. pag. 150
Libri vbicumque compoſiti ſine Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam ſine Ordina-

dinarij, & Inquiſitoris, aut ab eis Deputatorũ, licentia imprimi prohibentur. Vrbani VIII. Conſt.I. 128
Libros prohibitos legendi,habendiuè, licentiarum reuocatio. Gregor.XV.Conſt.xl. pag.115.& Vrbani VIII.Conſt.cxiv. 118
Miſſas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non promoti, cauſa ſpectat ad Sanctum Officium. Greg.XIII.Conſt.xxj. pag.36. Eiuſq. pœna. Clemen.VIII. Conſt. lxxxj. pag.39. Non excuſante minori ætate. Vrbani VIII. Conſt.lxxxix. 44
Offendentium Miniſtros Sancti Officij, necnon Accuſatores, Denunciatores, vel Teſtes, pœnę. Pij V.Conſt.lxxxij. 18
Regulares omnes quomodolibet priuilegiati cõprehenduntur in Conſtitutionibus Apoſtolicis in concernentibus Fidem Catholicam; & Sanctæ Inquiſitionis Officium hactenus editis, & impoſterum etiam ſuper quacumque alia re edendis, niſi ſpecialter in eis excipiantur. Vrbani VIII. Conſtitut. ſub Dat.5.Nouembris 1631. pag. 130
Superiores Regularium iubentur commonere ſuos ſubditos de obſeruantia, & executione Apoſtolicarum Conſtitutionum ad Sanctum Officium pertinentium. In principio Decreti pag.5. Necnon affigere in loco apud eos publico, exempla huius Decreti: Et de tali affixione, & commonitione publico documento certiorem facere Sacram Congregationem Sancti Officij Vrbis. In fine Decreti. 12
Su-

Superiores Regularium cauſas ſuorum ſuorum rum ad Sanctum Officium pertinentes cognoſcere prohibentur. Pauli V. Conſt. xxvj.
Viuæ vocis oraculo factarum conceſſionum reuocatio. Gregor. XV. Conſt. xxvij. pag. 104. & Vrbani VIII. Conſtit. ſub Dat. Romæ 20. Decembris 1631. 109

F I N I S.

Æ,

m. Apoſt.